

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**

Кафедра інформаційної політики

Спеціальність “Електронне урядування”

**БІБЛІОТЕКА
ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ**

**ІНСТИТУЦІЙНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ
ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ:
КРАЩІ ЗАРУБІЖНІ ПРАКТИКИ**

КИЇВ – 2011

УДК 35004.031:55(035)
I 34

Схвалено на засіданні кафедри інформаційної політики
Національної академії державного управління при Президентові України.
Протокол № 11 від 14 квітня 2011 року

Авторський колектив:

П.О. Радченко, Т.Ю. Соболева, О.П. Бернікова, Д.В. Курилюк,
В.В. Стаднік, С.Ю. Сметанін, О.С. Жмеренецький, Д.О. Шевчук.

За загальною редакцією:

С.А. Чукут, д.н.держ.упр., професора, О.В. Загвойської, к.н.держ.упр.

Рецензенти:

О.Б. Кукарін, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри
інформаційної політики Національної академії державного управління при
Президентові України;

О.А. Загаєцька, кандидат технічних наук, доцент кафедри інформаційної
політики Національної академії державного управління при Президентові
України.

**I 34 Інституційні та організаційні засади впровадження електронного
урядування: кращі зарубіжні практики / авт. кол.:
П. Радченко, Т. Соболева, О. Бернікова, Д. Курилюк, В. Стаднік, С. Сметанін,
О. Жмеренецький; за заг. ред. С.А. Чукут, д.н.держ.упр., проф.,
О.В. Загвойської, к.н.держ.упр. – К., 2011. – 172 с.**

У виданні представлені науково-методичні розробки слухачів
спеціальності 8.15010011 “Електронне урядування”, які вони виконували в
рамках вивчення навчальної дисципліни та виконання науково-дослідної
роботи на тему: “Теоретико-методологічні, організаційні та інституційні основи
електронного урядування”.

УДК 35004.031:55(035)

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
АВСТРІЯ	5
БЕЛЬГІЯ	18
ІРЛАНДІЯ	66
РОСІЯ	79
СІНГАПУР	97
ТАЇЛАНД	131
ФІНЛЯНДІЯ	147

ПЕРЕДМОВА

Інституційна складова є сьогодні однією з найактуальніших і нагрітих проблем впровадження електронного урядування в умовах модернізації України у всіх сферах суспільного життя.

Насамперед, з метою ефективного інституційного забезпечення впровадження електронного урядування в Україні з урахуванням кращих зарубіжних практик, на нашу думку, доцільно внести відповідні зміни в систему та структуру органів державної влади та органів місцевого самоврядування у цій сфері. По-перше, утворити рухому регулюючу інституційну структуру з питань розвитку інформаційного суспільства та впровадження електронного урядування. При цьому керуючись такими головними критеріями до визначення її основних функцій, як: формування стратегії та вироблення державної політики у сфері електронного урядування, управління та координація, впровадження технологій електронного урядування. По-друге, утворити на базі існуючих структурних підрозділів з інформаційних технологій, інформаційних ресурсів, комп'ютеризації або інформатизації підрозділи з питань розвитку електронного урядування, відповідно змінивши їх основні завдання та функції.

Саме питанню вивчення кращих зарубіжних практик інституційного забезпечення впровадження електронного урядування та можливостям їх застосування в Україні присвячена ця робота слухачів магістерської програми за спеціальністю 8.15010011 “Електронне урядування”, яка розрахована на всіх тих, для кого не байдуже питання практичного впровадження електронного урядування в усіх сферах суспільного життя.

Ця робота не лише виконується в рамках вивчення навчальної дисципліни та виконання науково-дослідної роботи на тему: “Теоретико-методологічні, організаційні та інституційні основи електронного урядування”, а започатковує цілу серію “Бібліотеки електронного урядування”.

АВСТРИЯ

Підготував:

Радченко Павло Олександрович

Довідка про країну

Доменне ім'я	.at
Державний устрій	Федеративна парламентська республіка
Незалежність (рік)	27 липня 1955 року
Валюта	Євро
Столиця	Відень
Найбільше місто	Відень
Кількість адміністративних одиниць	1. Бургенланд (нім. Burgenland) 2. Каринтія (нім. Kärnten) 3. Нижня Австрія (нім. Niederösterreich) 4. Верхня Австрія (нім. Oberösterreich) 5. Зальцбург (нім. Salzburg) 6. Штирія (нім. Steiermark) 7. Тіроль (нім. Tirol) 8. Форарльберг (нім. Vorarlberg) 9. місто Відень (нім. Stadt Wien)
Площа (заселена)	83 871 км ²
Клімат	Помірний
Основні природні ресурси	Має поклади нафти (52 млн. тон, головні родовища в районі Матцена), бурого вугілля (понад 290 млн. тон в Штірії та у Верхній Австрії), залізної руди (Ейзенерц), магнезиту (Штірія). Є невеликі родовища міді, марганцевих та свинцевих руд, бокситів, сурми, молібдену, солі.

Реформування держави

В Австрії, робота для реалізації декількох етапів комплексної реформи держави та її завдань ведеться вже доволі тривалий час. Так, наприклад, у вересні 2000 року з експертів у сфері бізнесу, науки та управління був сформований “Комітет реформування завдань”. Місією цього комітету було вироблення пропозицій щодо перегляду функцій уряду, виділення функцій що накладаються для ліквідації дублювання. Головною метою проведення

подібних робіт було формування чіткого рішення щодо реформації на найвищому рівні державної влади – законодавчому.

Доповідь комітету була представлена в березні 2001 року і містила в собі 60 конкретних рекомендацій з дерегуляції, реорганізації та введення нових правил. Ці пропозиції були розглянуті на численних засіданнях вищих органів влади та в деяких випадках були впроваджені (Закон Про Адміністративну Реформу 2001 року).

З травня 2003 року до липня 2006 була скликана Австрійська Конвенція з метою формування проекту нової конституції яка б коротко але повної мірою розкривала всі конституційні положення, а також сформувала б новий економічно ефективний, прозорий, орієнтований на громадян підхід до виконання державою її повноважень.

Фінальна редакція проекту містила 1200-сторінки, в якій відзначалось, що консенсус був досягнутий тільки в деяких областях; багато питань залишаються невирішеними, зокрема розподіл повноважень між федеральним урядом і федеральними провінціями, питання, по якому не було досягнуто угоди у зв'язку з істотними відмінностями у позиції федерального уряду, федеральних провінцій і муніципалітетів.

В урядовій програмі 2007 року, була створена група експертів у Федеральній канцелярії з метою написання пропозиції щодо всеосяжної конституційної реформи на основі роботи, виконаною Австрійською Конвенцією. На сьогоднішній день група представила три проекти. Один з них був реалізований в той час як два інші вже є застарілими.

Ініціативи в сфері впровадження електронного урядування

Електронний уряд представляє собою потужний важіль для адміністративних змін. Окрім того сприяє оптимізації та прискорення процесів, покращує доступ до інформації та її розповсюдження, забезпечує прозорість і надає майже безмежні можливості для участі всі зацікавленим особам. Відтак

Електронний уряд є вирішальним чинником який дозволяє зробити адміністративні послуги більш орієнтованими на громадян, при одночасному підвищенні їх якості в цілому.

На відміну від середнього показника по ЄС який становить 75%, близько 95% всіх державних послуг, вже доступні в Австрії з допомогою мережі Інтернеті. Завдяки цьому Австрія очолює список країн Європейського Союзу в друге поспіль (показник 2007 року).

Уряд Австрії розглядає це випередження як заклик для продовження розвитку як на загальнодержавному так і на місцевому рівнях. У 2007 році, було проведено дослідження метою якого було визначення повного набіру електронних послуг які надаються на всіх рівнях державного управління. Це призвело до формування "карти електронного уряду", яка виявила як ефективно відпрацьовані ділянки так і прогалини. У майбутньому ця карта буде використовуватися для моніторингу прогресу який буде досягнутий зі зростанням кількості та якості послуг.

Далі описуються ініціативи австрійського федерального уряду, які були удостоєні міжнародних нагород і підкреслюють різні аспекти електронного уряду, від HELP - сайту державного консультативного агентства і FinanzOnline до електронного законотворчого процесу.

HELP.gv.at

"HELP" це багатогранна он-лайн платформа або в сервісний центр, який надає інформацію по офіційних каналах, яку люди потребують для ефективної професійної діяльності на території Австрії. З 2001 року сайт пропонує все більше число можливостей для проведення необхідні операції в Інтернеті.

HELP позиціонується як постійно доступний, постійно працюючий зв'язок між владою та суспільством(як звичайними громадянами так і представниками бізнесу). Платформа пропонує інформацію на майже 200 різних тем, що стосуються офіційних процедур, в тому числі необхідних

документів, зборів та термінів, а також інтерактивні он-лайн форми і вказівки для їх заповнення. Всі послуги розбиті на чотири категорії що відповідають інтересам чотирьох цільових груп: простих громадян, бізнесменів, молоді та літніх людей.

Такий формат був обраний з метою забезпечення більш інтуїтивно зрозумілого доступу до великої кількості якісних послуг та прискорити віртуальне управління процедурами. На початок 2008 року, HELP вже отримував більше 440000 відвідувань на місяць.

www.help.gv.at

Картка громадянина

Картка громадянин Австрії поєднує в собі офіційні засоби перевірки електронного підпису людини для адміністративних он-лайн процедур.

Замість конкретного типу картки, вона виступає за концепцію, яка дозволяє громадянам використовувати адміністративні процедури і працювати

он-лайн офіційних з документи в безпечному режимі , отже є основною передумовою для будь-якої електронного процедури. У той час як заявники використовували звичайний підпис, щоб засвідчити друкований документ при здійсненні адміністративних процедур, така перевірка може тепер виконуються в режимі он-лайн за допомогою карти громадянина використовуючи електронний підпис у кінці документа. Більше того, карта служить ключем до численних послуг електронного уряду в сфері державного управління та веб-сервісів у світі бізнесу. В Австрії, наступні послуги в даний час можна отримати за допомогою громадянина карта: Е-служби австрійського фонду Соціального страхування (наприклад, страхові виписки по рахунку, основні деталі медичного страхування, пенсійний рахунок), рецепт процедури затвердження ліків, он-лайн банкінг, послуги FinanzOnline, реєстр підприємств, подання документів для оформлення допомоги по догляду за дітьми, і підтвердження реєстрації резидентів.

Так звана eID являє собою багатоцільову смарт-карти, , яка виступає в якості офіційного посвідчення особи, а також забезпечує електронну ідентифікацію, необхідна для використання ІТ-процесів, додає електронний підпис до електронних листів і документів, і можуть бути використані в якості системи контролю доступу. Крім того, оскільки eID також виступає в якості картки громадянина, федеральний службовець може використати його, щоб ідентифікувати себе, як зареєстрований користувач послуг електронного уряду не тільки в офіційній якості, але і як приватна особа.

<http://www.buergerkarte.at/en/index.html>

FinanzOnline

У 2003 році , була запущена “FinanzOnline” – електронна система обміну даними австрійської податкової адміністрації. Використовуючи інтернет-технології, вона забезпечує австрійських громадян, компанії, професійних представників клієнта, муніципалітети і багато інших учасників безкоштовним цілодобовим доступом до віртуальної податкової інспекції.

Тепер стало можливим виконувати багато офіційних процедур зручно не виходячи з будинку на відстані одного кліку миші без будь-якого спеціального програмного забезпечення. Гаряча лінія FinanzOnline, а також велика інтерактивна довідкова система, були спеціально створені, щоб допомогти користувачам в будь-яких питаннях. За останні роки інтернет-платформи стали предметом постійних оцінок з точки зору простоти використання що в свою черги призводить до постійного покращення та спрощення. У 2007 році служба порталу вже привернула 1,3млн. зареєстрованих користувачів.

Електронна система запису (ELAK)

Електронна система запису (ELAK німецький акронім) є бек-офісом що застосовується австрійським електронного уряду. Його основна мета полягає у поліпшенні послуг федеральної адміністрації. Завдяки всюдисущим введення ELAK в 2004 році, паперові документи в даний час замінені електронними документами у всіх галузях державного управління. Внутрішні процедури були значно прискорені. З тих пір через повністю автоматизовану обробку стало можливим в будь-який час і в будь-якому місці отримати доступ до документів. Разом з службовцями державних органів, клієнти державного управління одними з першими відчули переваги електронної системи запису: громадські запити можуть бути оброблені швидше і з кращою якістю завдяки повному співробітництву між органами державної влади. Також завдяки використанню

різних рішень електронного уряду, з'явилася можливість обслуговування відповіді на офіційні заявки в електронній формі.

Електронне законотворення

В 2001 році Австрійський федеральний уряд почав он-лайн проекту “E-Recht” для переведення повного комплексу електронного законодавчого процесу від первісної розробки законопроектів та їх обговорення в парламенті до офіційного опублікування правових документів в Інтернет.

Істотною перевагою системи є те, що тих, хто бере участь в процесі роботи на одному і тому ж електронному документі впродовж всього законодавчого процесу, тим самим знижуючи ризик помилок, які виникають в результаті роботи з текстом через різні інтерфейси.

Це призвело до значного поліпшення якості законів і постанов. Ця електронна процедура дозволяє особам брати участь у законодавчому процесі, забезпечуючи тим самим повну простежуваність походження тексту. Правові документи передаються он-лайн міністерствами федерального уряду. Прийняті закони, відсилаються в електронному вигляді парламенту. Нарешті, закони прийняті он-лайн розміщуються в інформаційній системі федерального уряду <http://www.ris.bka.gv.at/>, яка надає безкоштовний доступ до законів у будь-якому місці, в будь-який час.

Система спрощує і уніфікує процедури, забезпечує певну одноформатність законодавства і, в першу чергу, прискорює процес законотворчості і прийняття. У ході здійснення проекту “E-Recht”, Австрія взяла на себе провідну роль в Європі в законодавстві та юридичній публікації.

Інтернет для всіх і для кожного

Хоча, як було показано вище, відсоток комп'ютерів і користувачів Інтернету серед населення Австрії, в порівнянні з населенням інших європейських країн, є одним з найвищих у Європі і темпи зростання

продовжують дивувати, все ж існують різкі відмінності користувачів в залежності від соціально-економічних категорій, таких як стать, вік, рівень освіти і доходів.

В даний час, основні навички роботи з комп'ютером та Інтернетом є само собою зрозумілими, майже у всіх професіях. Навички кваліфіковані роботи з так званими новими ЗМІ - які перестали бути “новим” деякий час тому – зараз є частиною стандартних вимог і більшість громадян також використовують ІКТ та Інтернет для отримання інформації, в якості інструменту для наукових досліджень або як засіб комунікації в повсякденному житті.

У зв'язку з тим, що межі між роботою і відпочинком, робочим місцем та домівкою, стають все більш розмитими, розвиток цифрових технологій, як на роботі і в особистому житті, стає завданням першорядної важливості для майбутнього кожної людини.

Використання цифрових медіа відкриває безліч форм самовираження, дизайну та комунікації, а тому може сприяти вдосконаленню професійних навичок, мовного потенціалу зокрема, оскільки активне використання нових засобів масової інформації завжди вимагає застосування мовних навичок.

Які навички необхідні для задоволення цих багатьох різноманітних викликів? Який спосіб навчання самий простий і ефективний? Ясно одне: освіта, здатність до співпраці, комунікаційні навички і безперервне навчання є вірним шляхом до успіху.

MultimediaStations

Загальнонаціонального проекту “MultimediaStations” пропонує доступ громадськості до всіх сучасних комунікаційних та інформаційних послуг, надання допомоги та консультації щодо найбільш частим вимогам сучасного інформаційного суспільства одночасно.

Загалом існує три потреби, які сходяться і можуть бути задоволені в цьому проекті:

- необхідність реструктуризації послуги таксофона;
- необхідність переоснащення застарілих телефонних кабінки;
- доступ до послуг Інтернет для всіх громадян, незалежно від їхнього освітнього рівня.

Незважаючи на технічний прогрес і розвинену конкуренцію, більш ніж один із трьох європейців, як і раніше не в змозі з повною мірою використовувати переваги цифрового суспільства. Протягом останніх двох років, Telekom Austria реалізував більш ніж 850 сучасно оформлених громадських мультимедіа таксофонів - доступні 24 години на добу, сім днів на тиждень. Назва - MultimediaStations. Перевагами MultimediaStations є:

- 100% вільний доступ до всіх державних послуг з допомогою мережі Інтернет для всіх громадян (у тому числі електронної пошти);
- бізнес-моделі, що дозволяють економічно ефективно надання послуг через Інтернет;
- легкий доступ до всіх сучасних послуг комунікацій;
- будуть використовуватися для створення нових європейських стандартів державних комунікацій.

Нові термінали обладнані кард-рідерами, що дозволяє використовувати “картку громадянина” (Bürgerkarte).

Термінали на місцевому, які вже у використанні буде модернізовано шляхом додавання цієї функції. З концепцією картки громадянина ми вже ознайомилися раніше.

Е-Австрія сьогодні

Щорічне дослідження показника електронного уряду є одним з флагманських дослідження ефективності функціонування державного сектора. Даний тест застосовується визначення тих європейських країн які спромоглися створити найрозвиненіший ринок електронних послуг.

Отже далі ми визначимо яке місце зайняла Австрія в даному тесті, але спочатку потрібно розглянути основні особливості які країна пережила за останні роки.

П'ять основних пріоритетів в стратегії розвитку електронного урядування:

1. створення сумісних систем які будуть відкриті для всіх учасників заснованих на відкритому вихідному коді;
2. покращення простоти використання для користувачів;

3. міжнародна кооперація направлена на реалізацію між кордонних проектів;
4. взаємодія на різних рівнях державного управління для реалізація сумісних проектів;
5. е-включення.

Історія успіху

Вдалий розвиток проекту HELP.gv.at разом з персоналізованою підсистемою MyHELP.gv.at.

Найбільш успішні проекти

eGOVLABS – сховище програмного забезпечення для електронної ідентифікації, еПідпису, затвердження еПідпису. www.egovlabs.gv.at

Finanzonline: www.finanzonline.bmf.gv.at

RIS: www.ris.bka.gv.at

Організаційні засади розвитку

Позиціонування електронного уряду і область застосування: Відповідальність за електронний уряд політики Австрії лежить на Державному секретарі у відомстві федерального канцлера всередині уряду.

Е-урядування в Австрії повністю інтегрований елемент в систему державного управління, маючи користувачів в якості основного фокусу.

Основні учасники:

Ключовий орган, відповідальний за стратегію електронного уряду та виконання даної стратегії – це Стратегічний Відділ ІКТ при Федеральній Канцелярії.

Платформа “Цифрова Австрія”, є центральним форумом електронного уряду, для представників федерального уряду, регіонів, міст, муніципалітетів, приватних і державних органів.

Оперативну підтримку Платформи забезпечує Стратегія групи ІКТ.

Управління та розвиток:

Координацію на федеральному рівні здійснює Стратегічний Відділ ІКТ. Поряд із загальною стратегією і наскрізних проектів, за координацію яких відповідає федеральний канцлер, кожне міністерство та агентство також здійснює свої власні проекти.

Показники розвитку інформаційного суспільства

Показник	Австрія	EU-27
Витрати на ІКТ (% ВВП)	2	2,4
Домогосподарства підключені до мережі Інтернет (%)	64	61
Підприємства підключені до мережі Інтернет (%)	82	86
Використання послуг електронного уряду громадянами (%)	51	41
Використання послуг електронного уряду громадянами (%)	75	75

БЕЛЬГІЯ

Підготувала:
Соболєва Тетяна Юрїївна

Довідка про країну

Бельгія – країна, яка межує на Півночі з Нідерландами, на Сході з Німеччиною, Південно-Східній частині с Люксембургом та з Францією, на Півдні та Заході. Омивається Північним морем на Північному-Сході.

Площа всього: 30528 кв км

Місце країни в світі: 140

землі: 30278 кв км

вода: 250 кв км

Основні характеристики країни:

Доменне ім'я	.be — національний домен верхнього рівня для Бельгії, введено у 1998 році. http://www.belgium.be
Державний устрій	Королівство Бельгія – федеративна держава, яка складається з громад і регіонів і є успадкованою конституційною парламентарною монархією. Діє Конституція Бельгії від 7 лютого 1831 року з наступними змінами в 1970,1980, 1988,1993, в редакції від 17 лютого 1994 р. з останніми змінами від 7 травня 2007 р. Глава держави – король. Номінально є верховним главою виконавчої влади, але королівський контроль здійснюється через Раду міністрів, яка підзвітна палаті представників. Його владу обмежено Конституцією. 106-а стаття Конституції гласить: "Жоден акт Короля не має чинності, якщо він не підписаний міністром, який тим самим один бере на себе відповідальність". У статті 102 зазначається, що "в жодному разі усне чи письмове розпорядження Короля не звільняє міністра від відповідальності". Тим самим забезпечується принцип, сформульований у 88-й статті: "Персона Короля недоторканна: відповідальність несуть його міністри". Законодавча Влада здійснюється спільно королем і двопалатним парламентом. Парламент складається з двох палат: палати представників (150 депутатів) і сенату (71 сенатор). Сенат - Senat (Senaat) - обраний 13 червня 2010 року(позачергові вибори). Кількість сенаторів - 71: 1) 40 сенаторів, які обираються шляхом прямого голосування (25 від Фландрії і від фламандського Брюссельського регіону і 15 - від Валлонії та від франкомовного),

2) 21 сенатор призначається регіональними парламентами з числа їх депутатів (по 10 від Фландрії та Валлонії і 1 від німецької громади),

3) 10 кооптованих senatorів (6 від Фландрії і 4 від Валлонії),

4) сенатори по-праву - діти королівської сім'ї (з 18 років), а у разі їх відсутності родичі королівської династії по низхідній лінії.

Сенатори по-праву мають право голосу (з 21 року), але користуються ним дуже рідко.

Строк повноважень обох палат - 4 роки.

Федеральний парламент затверджує федеральний уряд. Практично всі прерогативи національного парламенту - висловлення недовіри уряду, затвердження бюджету, схвалення законів - залишаються за палатою представників, тоді як роль сенату зводиться до врегулювання суперечок між регіональними органами влади, внесення поправок до Конституції і затвердження міжнародних договорів.

Палата представників - Chambre des Representants (Kamer van Volksvertegenwoordigers). Депутати палати представників обираються населенням шляхом прямого й таємного голосування за системою пропорційного представництва. Обрана 13 червня 2010 року (позачергові вибори). Кількість депутатів - 150. Голова - Андре ФЛАО (Andre Flao).

Регіональні парламенти:

Брюссельська регіональна рада (Brusseles Regional Council - BRC). Парламент двомовного регіону. Складається з 75 депутатів, які обрані жителями Брюсселя і прилеглих комун шляхом прямого голосування строком на п'ять років. Формує уряд столичного регіону. Власті брюссельського столичного регіону в рамках своїх повноважень управляють територією, на якій проживає населення франкомовного і фламандського товариств, які користуються рівними правами у використанні мови.

Валлонська регіональна рада (Wallonia Regional Council - WRC). Складається з 75 депутатів, яких обрано шляхом прямого голосування строком на п'ять років на території південної франкомовної частини Бельгії. Формує уряд Валлонії, який знаходиться у Намюрі.

Фламандська регіональна рада (Combined Flanders/Flemisch-speaking Council; Vlaamse Raad). Є одночасно парламентом Фландрії і фламандської мовної громади. Складається з 124 депутатів, з яких 118 обирають

шляхом прямого голосування у Фландрії, а 6 депутатів призначаються Брюссельською регіональною радою з числа депутатів-фламандців парламенту Брюсселя, оскільки у фламандську мовну громаду входять і брюссельці, які розмовляють нідерландською мовою. Рада формує уряд Фландрії, який діє у Брюсселі.

Рада франкомовної громади (Council of the French-speaking Community). Єдина законодавча асамблея, до якої прямі вибори не проводились. Обрана непрямым шляхом: до неї автоматично потрапили 75 депутатів від Валлонської регіональної ради і 16 депутатів-франкофонів з Брюссельської регіональної ради. Вона формує уряд французької мовної громади, який проводить засідання у Брюсселі. Уряд і парламент франкомовного співтовариства відають питаннями, що входять до їх компетенції, на території Валлонії, крім східних кантонів, а також спільно з фламандським співтовариством - у двомовному Брюссельському регіоні.

Рада німецькомовної громади (Council of the German-speaking Community). Складається з 25 депутатів, яких обрано шляхом прямого голосування строком на 5 років. Німецькомовні бельгійці живуть у східних кантонах, які територіально входять до Валлонії. Формує уряд з місцем перебування в Ейпені. Раніше членами регіональних парламентів автоматично ставали депутати національного парламенту, обрані від того чи іншого регіону. Зараз поєднання двох депутатських мандатів заборонено і допускається тільки пряме обрання депутатів регіональних парламентів.

Виконавча Влада здійснюється королем і федеральним урядом, який призначається королем і відповідальний перед палатою представників федерального парламенту. Кількісний склад федерального уряду (Рада Міністрів) не повинен перевищувати 15 міністрів. Виключаючи прем'єр-міністра, у ньому мають бути порівну представлені фламандці і франкофони. Компетенція федерального уряду поширюється тільки на федеральний рівень і включає обмежене коло питань. Це - національна оборона, зовнішня політика, підтримка внутрішнього порядку, національні фінанси, головні напрями економічного розвитку, федеральна система соціального захисту, юстиція, охорона здоров'я, найбільші заклади науки і культури загальнонаціонального значення.

	Уряд сформовано 25 листопада 2009 р. Прем'єр - міністр Бельгії - Ів ЛЕТЕРМ(Yves Leterme). Подав у відставку 26 квітня 2010 р.
Незалежність (рік)	1830 рік, відділились від Нідерландів.
Валюта	Євро з 2002 року.
Столиця	Брюссель
Найбільші міста	Брюссель - 958,8 тис. жителів Антверпен - 444,1 тис. жителів Гент - 222,4 тис. жителів Шарлеруа - 201,0 тис. жителів Льєж - 184,3 тис. жителів Брюгге - 115,4 тис. жителів Намюр - 106,1 тис. жителів Монс - 90,3 тис. жителів.
Кількість адміністративних одиниць	► 10 провінцій ► 589 муніципалітетів 3 регіони: Брюссельський столичний (включаючи Брюссель і 18 приміських комун), Валлонія, Фландрія, які діляться на 10 провінцій (по 5 у Фландрії і Валлонії), а провінції - на комуни.
Клімат	помірний; м'яка зима, прохолодне літо, дощова, волого, хмарно
Площа ріллі	400 кв км
Основні природні ресурси	Будівельні матеріали, кварцовий пісок, карбонати

Населення:

Показник	Рік початку інформатизації 1970	2009	2010
Кількість населення	10,2 млн. осіб		10,43 млн. осіб
Вікова структура населення	Бельгійці до 14 років становлять 18%	0 -14 років: 15,9% (чоловіків 846,706 жінок 812,486)	

	населення, від 15 до 64 років - 66% населення, більше 65 років - 16% населення	15-64 років: 66,1% (чоловіки 3,475,404/3,416,060 жінок) 65 років і старше: 18% (чоловіків 783,895/жіночий 1,096,926)
Рівень урбанізації	Бельгія - це одна з "традиційно міських" країн світу. Міське населення становить близько 97%.	міське населення: 97% від загальної чисельності населення (2010) темпи урбанізації: 0,4% річних зміни.
Населення за межею бідності		15,2%
Рівень смертності	Коефіцієнт народжуваності перевищує коефіцієнт смертності (відповідно - 10,74 і 10,13 на 1000 осіб). Коефіцієнт смертності новонароджених - 4,76 на 1000 народжених.	10,57 смертей на 1000 населення Місце країни в світі: 46
Очікувана тривалість життя	Середня тривалість життя в країні - 77,96 років (чоловіків - 74,63, жінок - 81,46 років)	Середній вік: Усього: 42,3 років чоловіків: 41 років жінки: 43,6 років.

Економічний стан:

Показник	Рік початку інформатизації	2009	2010
Державний борг (Внутрішній, зовнішній)	Борг зовнішній: \$ 1241000000000 (30 червня 2010 року) Місце країни в світі: 12 \$ 1354 млрд (на 31 грудня 2008 року)	96,2% від ВВП	Державний борг: 98,6% від ВВП (2010 рік) Місце країни в світі: 10
Рівень інфляції		0%	Рівень інфляції (споживчі ціни):

			2,3% (2010 рік) Місце країни в світі: 60
ВВП (в паритеті купівельної спроможності)		\$ 388 700 000 000 (2009 р)	ВВП (за паритетом купівельної спроможності):\$ 396 900 000 000 (2010 рік)Місце країни в світі: 31
ВВП (офіційно обрахований)		-2,7% (2009 р.)	ВВП (офіційний курс):\$ 461 300 000 000 (2010 рік) 2,1% (2010 рік)
Структура ВВП	Експорт: \$ 279 200 000 000 (2010 рік) Місце країни в світі: 16 \$ 261 100 000 000 (2009 р.)Експорт - товари: машини та обладнання, хімікати, готові алмази, метали та вироби з металу, продукти харчуванняЕкспорт - партнери:Німеччина 19,58%, 17,71% Франції, Нідерландів 11,84%, Великобританія 7,21%, США 5,37%, Італія 4,77% (2009)	Імпорт - товари:сирова вина, машини й устаткування, хімікати, необроблені алмази, фармацевтична, продукти харчування, транспортне обладнання, нафтопродукти Імпорт - партнери:Нідерланди 17,93%, 17,14% Німеччині, Франції 11,69%, Ірландія 6,26%, США 5,74%, Великобрит	Імпорт:\$ 281 700 000 000 (2010 рік) Місце країни в світі: 17 \$ 261 300 000 000 (2009 р.)

		анії 5,07%, Китай 4,09% (2009)	
Об'єм інвестицій (Зовнішні/внутрішні)		Фонд прямих іноземних інвестицій - за кордоном:\$ 632 800 000 000 (31 грудня 2010 рік) Місце країни в світі: 10 \$ 595 800 000 000 (31 грудня 2009 року)	
Рівень безробіття		15,2%	
ВВП на душу населення	\$ 11 905 \$ 37 300 (2009 рік)	\$ 37 300 (2009 рік)	ВВП - на душу населення (ПКС):\$ 37 900 (2010 рік) Місце країни в світі: 25
Бюджет (доходи/видатки)			Бюджет: доходи: \$ 220 600 000000 витрати: \$ 242 600 000 000

Показники інформаційного розвитку:

Показник	Рік початку інформатизації	2008-2009	2010
Користувачі телефонного зв'язку (стаціонарного)		4,255 млн. Місце країни в світі: 215	
Користувачі телефонного зв'язку (мобільного)		12,419 млн. Місце країни в світі: 55	55 чоловік із 100.(111, 63 на 100 чоловік)
Кількість Інтернет хостингів		На 100 чоловік – 66,53 людини	4 465 млн. Місце в світі 19

Кількість Інтернет користувачів (рівень проникнення)		8 113 міл. На 100 чоловік – 45,66	Користувачів комп'ютерів – 42,02 із 100 чоловік
Індекс розвитку електронного урядування		17 місце	16 місце
Індекс готовності впровадження електронного урядування		17 місце	17 місце
Індекс онлайн послуг та компонентів		17 місце 0.5385	17 місце 0.6254
Індекс телекомунікаційної структури та компонентів		28 місце	22 місце
Індекс участі в електронному урядування (користування)		28 місце	17 місце

Фактори що сприяли позитивній динаміці розвитку е-урядування:

Показник	Рік
Початок інтенсивної інформатизації	1970
Початок впровадження електронного урядування	1990

Загальна характеристика розвитку е-урядування:

Бельгію сьогодні неможливо уявити без телекомунікаційних технологій. За даними опитувань, 97 % користувачів персональних комп'ютерів використовують їх головним чином для виходу в Інтернет. Невипадково в Бельгії діє гасло: "Інтернет для всіх". Можна розцінювати його так: персональний комп'ютер на робочому столі або ноутбук як абонемент, що веде до різних асоціацій, бібліотек, дає змогу здійснювати фінансові операції, у тому числі подавати податкову звітність.

У Бельгії, крім Федерального Уряду є три області Фландрія, Валлонія та Брюссель-столиця та три співтовариства голландської, французької німецько мовних країн. Як правило, кожен рівень має власний уряд і парламент, але в регіоні Фландрії і Голландському співтоваристві об'єднані уряд і парламент, що і складає тепер в загальній складності 6 урядів та 6 парламентів.

Регіони компетентні в таких питаннях, як міське та сільське планування, природа збереження, житло, водопостачання, навколишнього середовища, економіки, енергетичної політики, місцевих органів влади, політики в галузі зайнятості, громадських робіт і транспорту.

Співтовариства компетентні для особистих питань з охорони здоров'я, соціального забезпечення, питань культури, освіти та навчання, і співпраця між спільнотами та регіонами. З огляду на поділ повноважень між різними рівнями, кожен рівень уряду повинен надавати певні послуги, а також послуги електронного управління розроблених на всіх рівнях.

Головний портал країни www.belgium.be забезпечений окремим розділом електронних послуг.

nl fr en de

Portal **belgium.be**
Official information and services

News ◯ Addresses and websites ◯ Publications ◯ Multimedia

.be

services **search** [Sitemap](#)

Family › Residence documents › Getting married › Naturalisation procedure › Social Security in Belgium › more	Justice › Organisation › Safety and prevention › Privacy › Victims › more	Mobility › Vehicle Registration › Public Transport › The Highway Code › Airports › more
Health › Healthcare costs › Organ donations › Health insurance › Persons with a handicap › more	Environment › Fauna › Flora › The Aarhus Convention › Sorting and recycling › more	Housing › Moving to Belgium › Buying or selling a home › Renting a home › Social housing › more
Economy › Invest in Belgium › How to create a company › Financing a company › Intellectual property › more	Taxes › Income tax › Registration duties › Succession › Donations › more	Education › Study in Belgium › Qualifications › Equivalence of diplomas › European harmonisation › more
Work › Coming to work in Belgium › Gross salary/net salary › Posting workers	About Belgium › Government › Country › Tourism › Belgium internationally 	

Belgium.be, your official guide to Belgium

Belgium.be is your official guide to information about the Belgian government, to themes concerning civilians and to other information about Belgium.
[Read more](#)

Belgium sends four F-16s to Libya

On Monday, 21 March 2011, Belgium deployed four F-16 fighters to the no-fly zone over Libya. 150 Belgian military personnel are taking part in the operation.
[read more](#)

Explore Europe with the NeurOdyssey game

As part of the Belgian Presidency of the Council of the European Union, the Chancellery of the Prime Minister has developed NeurOdyssey, an online game for young and old. The game is a fun way for you to learn more about Europe.
[read more](#)

News from the FPS Foreign Affairs, Foreign Trade and Development

У цьому розділі перераховані послуги на всіх рівнях Уряду, а також посилання на всі інші портали, які надають Е-послуги. Пропонуються посилання на он-лайн-послуги, які співпадають з потребами на місцевих та регіональних рівнях, в межах своєї компетенції, але кожен рівень уряду, схоже, побудував свою власну стратегію електронного управління.

Бельгійська стратегія електронного урядування спрямована на створення "єдиної віртуальної громадської Адміністрації при дотриманні конфіденційності користувачів, а також особливостей і компетенції всіх державних органів та адміністративних одиниць.

Основна мета полягає у вдосконаленні державної служби, пред'явленої для громадян і підприємств, що робить її швидкою, зручнішою, менш стримуючою і більш відкритою". Основними принципами для досягнення цього поставлено перш за все:

- організувати службу доставки за всіма потребами користувачів незалежно від фактичної адміністративної структури;
- з метою забезпечення повної адміністративної процедури, незалежно від адміністративних утворень, які залучені до процесу;
- для адміністрації, уникати багаторазових запитів від користувачів;
- спрощення адміністративних процедур і прокладання «червоної доріжки» для громадян і підприємств;
- обмін даними та інформацією в рамках Уряду.

Не федеральні бельгійські адміністративні одиниці розробили свою власну стратегію електронного урядування в рамках їх відповідних сфер компетенції.

Історія розвитку е-урядування:

З середини 1970-х років, у ряді державних реформ, Бельгія зазнала глибоке перетворення її структури управління, яка продовжується і сьогодні. Передача нормативних повноважень субнаціональній владі мала величезний вплив на форму і потенціал державного сектора. Існував ризик того, що адміністративні витрати будуть збільшуватися, спровокувати перекривання бізнесу та погіршення стану навколишнього середовища громадянина. **Ініціативи були спрямовані на підвищення рівня управлінських і технічних навичок (ІКТ), підвищення гнучкості цивільної служби, зміна процедури на основі управлінської культури заснованої на результатах культури, і зміщення фокусу на цілі надання державних послуг.** Інші важливі особливості Бельгійської адміністративної культури - високорозвинена законність, опора на прецедент, і формалізм в діях і процедурах, які ускладнюють перехід до політичної практики та інструментів, що орієнтовані на результати і реагування на запити громадян і підприємств. Директиви частіше розглядаються як процес-розробки нових законів, ніж відкриття процесу, який порівнює плюси і мінуси різних варіантів, щоб знайти краще

рішення. У деяких випадках це може вплинути на якість, гнучкість і чуйність нормативних та адміністративних практик.

Пізніше у 1990-х роках відбувся початок глибокого реформування. У 1998 році був прийнятий закон щодо сприяння підприємництву та конкурентоспроможності. Цей закон передбачає ряд стимулів у різних галузях з метою стимулювання бізнесу та створення нових робочих місць. Важливо зазначити, що законом 1998 року було створено Агентство спрощення адміністративних процедур «ASA», нова федеральна установа при Прем'єр-міністрові, задля різкого зменшення бюрократизма. Агентство спрощення адміністративних процедур з початку свого заснування і до сьогодні займається питаннями впровадження е-урядування і несе повну відповідальність за його розвиток.

Як агентство при канцелярії Прем'єр-міністра, ASA має суттєву автономію. ASA користується бюджетними правилами, які є більш гнучкими, ніж для звичайної служби. Завдяки своїй інституційній позиції, вона може запропонувати нейтральну платформу для обговорення спрощення пропозиції між галузевими міністерствами або між адміністраціями і комерційними організаціями, може діяти як координатор проекту для крос-відомчих проектів.

Концепція Електронного уряду (E-government) мала на увазі модернізацію процесів надання послуг з урахуванням потреб клієнта в державних органах. Перш за все, це означало, що урядовим установам (принаймні, тим, які залучені до надання послуг населенню) належить перейти від організаційної системи на основі функціональних підрозділів до орієнтації на процеси надання. У результаті організація набуде більшої гнучкості, зможе краще відповідати запитам клієнтів, а процесний підхід забезпечить базу для призначення повноважень. Перегляд механізмів надання послуг з урахуванням запитів клієнта, безумовно, має на увазі щось більше, ніж запровадження нових технологій для регулювання відносин з населенням (G2C) і комерційними підприємствами (G2B). Надання інтегрованих електронних послуг через

портали та інші канали, звичайно, важливо, але максимального збільшення додаткових послуг у такому випадку можна досягти тільки за умови, що процеси всередині кожної урядової установи і між ними (G2G) будуть перебудовані з урахуванням потреб клієнтів.

Описана вище концепція надання послуг, орієнтована на інтереси клієнта і включає в себе побудову ланцюгів для створення додаткової вартості, мається на увазі, що для приватного сектора було б помилкою пропонувати послуги тільки через власні веб-сайти або портали. Якщо такої вузької тенденції стануть дотримуватися урядові організації всіх рівнів, клієнти відчуватимуть недолік інтегрованих послуг. Таким чином, інформація та трансакції повинні надаватися не тільки через власні портали або сайти постачальників: необхідно забезпечувати їх доступність через будь-які портали або сайти, які зручно використовувати населенню або підприємствам. Такими каналами можуть стати портали або сайти інших державних організацій, спеціальних груп користувачів, фондів допомоги на випадок хвороби і т.п. Інакше кажучи, державному сектору слід зосередитися на основних потребах у процесі надання послуг населенню та бізнесу. Забезпечуючи користувачів інформацією, держсектор перш за все повинен: надавати її в загальнодоступних системах управління контентом; пропонувати модульну та актуальну інформацію про послуги, які надає, і про правила, які до них застосовуються; використовувати стандартизовані метадані на основі стандартизованого тезаурусу; розділяти контент і метадані (не потрібно створювати нові, використовувати наявні коди); які можна направити на автоматичну переіндексацію. У відношенні трансакцій державний сектор повинен забезпечити компоненти для безпосередньої інтеграції в сайти та портали даного урядового рівня, а також інших рівнів і установ, а також органів, що не входять у державний сектор. Крім того, бельгійський федеральний уряд буде надавати послуги ідентифікації і аутентифікації інших рівнів державних установ за їх бажанням, дозволяючи населенню і бізнесу країни здійснювати ідентифікацію та аутентифікацію на всіх державних сайтах

і порталах з використанням єдиного для користувача імені, пароля і маркерів за умови, що користувачі пройдуть процедуру реєстрації. Ці послуги ідентифікації і аутентифікації можуть використовуватися до тих пір, коли всі громадяни Бельгії отримають електронну ідентифікаційну картку (що було здійснено вже у 2009 році). Процедура реєстрації була розроблена Федеральною державною службою інформації та комунікаційних технологій «FEDICT» для громадян країни та Національною службою соціального забезпечення для компаній. Реєстраційна процедура для компаній включає в себе функцію призначення довірених осіб (тобто соціальних секретаріатів, бухгалтерів), які повинні діяти від імені компанії. www.belgium.be \ www.socialsecurity.be

Процедуру реєстрації можна пройти на будь-якому державному сайті або порталі. Якщо державні органи розвивають власні веб-сайти або портали, вони повинні докласти всіх зусиль для того, щоб надавати населенню і бізнесу послуги з максимальною доданою вартістю. Це можна забезпечити за допомогою: надання через свій сайт або портал, поряд із власними послугами, зовнішньої інформації та трансакцій, при цьому користувачі отримують інтегровані послуги, які найбільш відповідають їх потребам; забезпечення доступу до інформації та трансакціям в тих її уявленнях, яке вибирає користувач; надання інтегрованого потоку діяльності, який може бути вбудований у власний потік процедур клієнтів за їх бажанням; забезпечення інтегрованого управління відносинами з клієнтами з використанням різноманітних каналів (портал, електронна пошта, телефон і т.п.) і механізмів зворотного зв'язку, покликаних безперервно підвищувати якість послуг; переходу до систем, які дозволяли б урядовим органам розміщувати інформацію про права та обов'язки громадян і компаній на основі динамічного та персоналізованого підходу. Нижче представлена діаграма, що демонструє відповідно рекомендований варіанти розвитку ситуації. На цій діаграмі кожен портал урядової установи або рівня надає доступ тільки до інформації і трансакцій даного урядового органу або установ даного урядового рівня.

Використання зовнішніх директорій недоступне. Клієнти змушені проходити реєстрацію на різноманітних урядових порталах і користуватися різними способами ідентифікації і аутентифікації на кожному з порталів. Але ця діаграма є лише одним із багатьох варіантів, які використовуються:

Все частіше користувачеві електронних послуг, наданих державою, відчувається потреба інтегрування цих послуг з власними комп'ютеризованими процесами. Таким чином, уряду розглянув можливість максимально задокументованих електронних сервісів, які можуть бути безпосередньо викликані через користувачів. У самому простому вигляді таку систему можна представити у вигляді розміщених структурованих повідомлень, за допомогою яких програми клієнтів можуть безпосередньо звертатися з додатками урядових установ. Наступним кроком є публікація веб-сервісів.

Веб-сервіс - це компонент ПК, який надає функцію однозначності і самоопису, який можна викликати через розподілений доступ з використанням стандартної Інтернет-технології. Далі урядова установа публікує надані веб-сервіси в репозиторії. Користувачі, які цікавляться даними сервісами, можуть зв'язатися з репозиторієм і з'ясувати, які сервіси доступні, якою функціональністю вони володіють і як ними можна скористатися, а також викликати ці веб-сервіси через власні програми.

А зараз пропонується наступна концепція розроблена останніми роками та досягнення до 2010 року:

8 July, 2010

1. Електронний уряд та спрощення:

- Принципи
 - Максимальне спрощення адміністративних процедур
 - Організація, потім оцифровка
 - "Тільки один раз запитати "
- Елементи

- Унікальні номери
- Достовірні джерела
- Національний реєстр / Перехрестя банків для підприємств
- Бельгійські Електронні посвідчення особи (e-ID-card)

Розвитком електронного уряду в Бельгії почали займатися в кінці 1990-х років. Електронний уряд – програма, яка зросла у відповідь на швидкий розвиток Інтернета і більш широкого використання ІКТ, а також на основі досвіду електронного урядування в інших розвинених країнах. Бельгійська федеральна державна структура, як вона визначена в її Статуті, встановлює рівність між всіма урядами. Існують не ієрархічні відносини між бельгійським урядами - і кожен уряд має свою законодавчу і виконавчу владу в області своєї компетенції. Кожен уряд в Бельгії є частиною створення програм електронного уряду і органів присвячених послугам електронного уряду, які були створені на кожному урядовому рівні. Існують різні ступені політичного та адміністративного керівництва за підтримки електронного уряду в бельгійському уряді; стимули для громадськості та установ, секторів працювати разом, щоб використовувати переваги електронного уряду. Всі уряди спрямовані на аналогічне вирішення проблем: для покращення співпраці і координації в рамках своїх юрисдикцій. На рівні **федерального уряду** політичні цілі - такі, як перетворення державного сектора та інформаційного суспільства поширюються на три ключові інститути:

1. Федеральне Міністерство ІКТ «Fedict»; <http://www.fedict.belgium.be/nl/>
2. Федеральне агентство із спрощення адміністративних процедур;
3. Федеральне міністерство економіки, малих і середніх підприємств та енергетики.

Кожне міністерство управляє своїм бюджетом електронного уряду і має свої стратегії. Так, щодо Федерального Міністерства ІКТ «Fedict» , яке значною мірою виступає як "бек-офіс" для інших установ, офіс технічної підтримки інших органів федерального рівня. Звісно, що «Fedict» не може вимагати від

інших використовувати свою версію електронного уряду, а скоріше, служити переконанням потенційних клієнтів в особливостях його послуг, таких як надійність, економічність і безпеку.

Поворотний момент в історії бельгійського розвитку електронного урядування саме і є «Fedict», Федеральна державна служба з питань інформатизації та комунікаційних технологій, яка була створена у 2001 році і почала функціонувати у 2002 році. Перед службою було поставало завдання: розробка загальної стратегії електронного уряду у всіх департаментах, які були пов'язані, так чи інакше з розвитком е- суспільства, а також сприяння Бельгії у сфері ІКТ знань.

Завдання: розробка загальної стратегії електронного уряду в усіх департаментах, що розвиватиме Е-суспільство, а також сприяння Бельгії у сфері ІКТ-знань. До 2007 року Петро Вавелзоуен (Peter Vanvelthoven) займав посаду державного секретаря з питань комп'ютеризації держави, і здійснював політичну підзвітність відділу.

Отже основним завданнями перед «Fedict», які були втілені і реалізовані стояли:

- 1) комп'ютеризація Бельгійського уряду
 - розробка та реалізація стратегії електронного уряду,
 - підтримка реалізації електронних державних послуг,
 - розробка і реалізація стандартів та нормативів,
 - створення та управління загальної інфраструктуру,
 - управління міжурядовими зв'язками,
 - допомога у розробці якісних послуг орієнтованих на клієнтів,
- 2) комп'ютеризація бельгійського суспільства
- 3) Бельгія – країна знань у сфері ІКТ.

Завдяки ранній реалізації та великомасштабному досвіду впливає головна мета:, направленість забезпечити сумісність у майбутньому з

продажем знань та досвіду у сфері ІКТ та електронного уряду, залучати до Бельгії діяльність у сфері ІКТ та інвестицій.

Загальні принципи «FEDICT»:

Доступність.

Безпека.

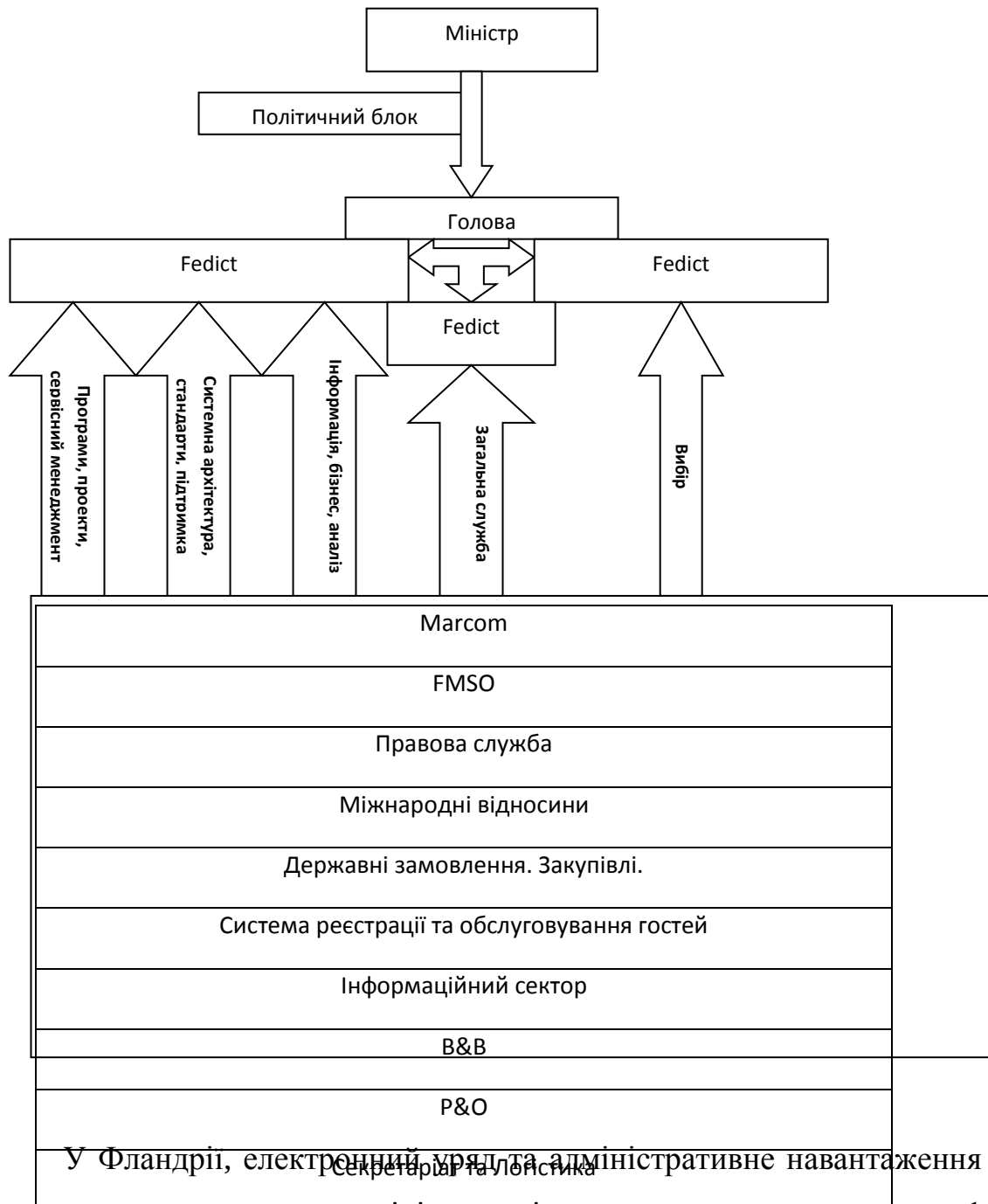
Електронні знання.

На сьогодні **Місія** Fedict - має загальну стратегію розвитку електронного уряду та моніторингу. Робить це шляхом розробки твердої базової інфраструктури, додаткових послуг та підтримки проєктів. Крім того, підтримує і моніторить політику у цій стратегії, керує федеральними відомствами у процесі їх реалізації, та працює з урядами інших країн.

Для виконання цієї місії на практиці, існує шість стратегічних цілей:

- Fedict - є загальною стратегією електронного уряду, затвердженою федеральним урядом, розробки та підтримки;
- Fedict - це реалізація взаємодії в сфері електронного уряду та ІКТ у федеральних органах влади;
- Fedict - створює, стимулює ІКТ та електронний уряд впливати і розвивати менталітет і культуру споживання;
- Fedict - це загальна стратегія інформаційної безпеки, визнаної та підтриманої федеральним урядом;
- Fedict - прагне бути визнаним як компетенційний орган з досвідом для електронного уряду та ІКТ;
- Fedict – намагається перш за все досягти цих цілей оптимальною та економічно ефективною роботою.

Структура електронного уряду в Бельгії, з якої явно випливає значимість «Fedict»:

У Фландрії, електронний уряд та адміністративне навантаження в даний час розглядається як єдина цілісна політична мета, проте, кращою реформою є (Beter Bestuurlijk Beleid або "BBB реформи"), яка має в результаті фрагментації державного сектора в Фламандському регіоні. Ця фрагментація зробила його значно більш важким для досягнення мети інтегрованого електронного уряду. Проте, останні пару років основні кроки вперед були зроблені в Корво - фламандська основа електронного уряду досягнення цієї мети, такі, як

успішний розвиток «MAGD» платформи. Ця платформа є необхідним потенціалом для підтримки користувачів орієнтованих на електронний уряд.

Валлонський регіон демонструє сильне керівництво орієнтованих на електронний уряд розробку та його реалізацію. Тут відбувається прямий контроль з боку міністра, президент забезпечив сильне політичне керівництво. Поточний план дій покладається на амбітні, орієнтовані на користувача цілі, визначає ціліснебачення його майбутньої адміністрації, приймаючи до уваги широкий спектр питань, пов'язаних таких, як витрати-вигоди "електронного уряду " для адміністративного скорочення тягаря, Е-включення, і ефективного перетворення уряду.

Брюссельський столичний регіон стикається з проблемою узгодження різних точок зору з питань електронного урядування та пов'язані з цим питання в рамках своїх численних структур управління: кожен політичний діяч прагне до особистих пріоритетів цілі і бюджетні рішення. Як результат, очевидні розбіжності проектів електронного уряду і зниження ризику їх потенційного впливу. Поінформованість про електронний уряд має бути збільшена, особливо в регіонах, можливо через високу щільність населення і велику наявність підприємств на своїй території – вигоди від географічної переваги типово для міських агломерацій.

Що стосується французького співтовариства, відповідальність за реалізації стратегії електронного уряду передбачається програмою «ETNIC» і осередки «ISA» Міністерства на основі стратегічного плану для електронного уряду і спрощення адміністративних процедур 2005 – 2010 рр. Повторне використання рішень розроблених урядами інших країн, здається, збільшується разом з більш тісною співпрацею з Валлонією.

Німецькомовне співтовариство розвивається завдяки прийняттю і повторному використанню електронного уряду, рішенням від інших органів правління. Досягнення електронного уряду підтримки інших осіб у наданні електронних послуг-Але ця співпраця носить добровільний характер, не є

обов'язковим. Автономний розвиток "електронного уряду" – це рішення поширене бельгійським урядом. Формально, Міжурядові угоди про співробітництво визначають рамки для співпраці і координації між бельгійським урядами, підтримку спільних пріоритетних цілей і всередині уряду: надання інтегрованих послуг.

На рівні федерального уряду: Fedict було створена в травні 2001 року. Це відповідальність за розвиток загальної стратегії електронного уряду на федеральному рівні, а також підтримка здійснення стратегії по всій території Федерального уряду.

Політична відповідальність за загальну стратегію електронного уряду Fedict покладає на Федерального міністра праці та інформатизації , комп'ютеризації, який має політичну відповідальність за розробку загальної стратегії електронного уряду і забезпечення послідовності, узгодженості та однорідності політики електронного уряду. У 2007 році держава визначає ряд стратегічних цілей які декларують і покладають відповідальність на політиків:

- Визначте і підтримайте загальну стратегію електронного уряду, що визнається Федеральним урядом.
- Забезпечення взаємодії в сфері електронного уряду та ІКТ на рівні всіх федеральних відомств.
- Переконайтеся, що громадські дані та інформація регулярно збиратиметься , що й буде доступним.
- Визначте і підтримайте загальну стратегію інформаційної безпеки визнаної Федеральним урядом.
- Отримати визнання як наукового та експертного центру для електронного уряду та ІКТ.
- Бути ефективними і економічними, і пропонувати послуги високої якості.
- Сприяти доступу до ІКТ і їх використання населенням.

- Розробка Бельгії ІКТ галузі знань та сприяння її власної практики в інших країнах (наприклад, електронні посвідчення особи -ID).

У Фламандському регіоні відповідальним за електронний уряд призначений Міністр адміністративних справ, зовнішньої політики, ЗМІ та туризму.

У програму з адміністративних справ 2004-2009 рр. було вкладено наступні довгострокові цілі:

- право на якість.
- ефективна та активна державна служба (на основі адміністративних спрощень та електронного уряду).
- зразкові і сучасні роботодавці.
- Дотримання етичних норм більш ефективної політики.

Фламандський уряд прийняв політичні, правові та фінансові заручини з принципом максимальних даних обміну між адміністраціями і побудував сильну інтегровану систему.

Валлонія «EASI-WAL» є органом, створеним для реалізації як електронного уряду для спрощення адміністративних процедур у Валлонії. Політична відповідальність за електронний уряд та спрощення адміністративних процедур покладено на Прем'єр Міністра. План дій для спрощення адміністративних процедур, електронного уряду на 2005-2009 рр. були визначені такі стратегічні цілі:

1. Адміністрації орієнтовані на громадянина.
2. Адміністрації в якості першого партнера для бізнесу.
3. Державний службовець як основний чинник у галузі державного управління.

Брюссельський столичний регіон: Центр інформатики для регіону Брюссель відповідає за Електронний уряд. Політична відповідальність за електронний уряд покладена на Міністра фінансів, бюджету, зовнішніх зв'язків та ІКТ. Центр зосереджений на:

- Експлуатація широкосмугових **IRISnet** мережі.
- Управління цифрової картографії Брюсселя **URBIS**.
- Розробка телекомунікаційних систем, а також Інтранет рішень.
- Оцифровки адміністративних документів.
- Мультимедіа - планування для шкіл.
- Створення і керування загальнодоступних веб-сайтів. Брюссельський столичний регіон в даний час не має формального електронного уряду або стратегії в галузі суспільної модернізації сектора.

Основні стратегічні пріоритети і цілі:

- Модернізація управління державних установ з реалізації конкретних програм у сфері ІКТ.
- Створення онлайн адміністрацій.
- Скорочення розриву в цифрових технологіях.
- Підвищення конкурентних переваг Брюссельського столичного регіону.

Франкомовне співтовариство і німецькомовне співтовариство також мають свої власні органи електронного уряду: «ISA 1.0», як розвиток електронного уряду і спрощення адміністративних обов'язків та технічну підтримку по «ETNIC» - Підприємство «Новини технологій та інформаційний зв'язок» у франкомовному співтоваристві, і **Informatikdienst** «Послуги в галузі інформатики» у німецькомовному співтоваристві.

Відповідальні особи за е-урядування в Бельгії:

 <u>Vincent Van Quickenborne</u> <u>Minister for Enterprise and</u> <u>Simplification</u>	Minister responsible for eGovernment (Federal Government) - Міністр, відповідальний за електронний уряд (федеральний уряд) Contact details: Rue de Bréderode, 9 1000 Brussels Belgium Tel.: +32 2 792 99 00 Fax: +32 2 792 99 01 Email: info@quickenomie.be Source: http://www.belgium.be
---	---

 <u>Jan Deprest</u> <u>Chairman of Fedict (Federal</u> <u>Government Department for</u> <u>Information and</u> <u>Communication</u> <u>Technology)</u>	Head of eGovernment (Federal Government) Голова електронного уряду (Федеральний уряд) Contact details: Rue Marie-Thérèse 1/3 1000 Brussels Belgium Tel.: + 32 2 212 96 00 Fax: + 32 2 212 96 99E mail: info@fedict.belgique.be Source: http://www.fedict.belgium.be/fr
 <u>Geert Bourgeois</u> <u>Vice-Minister-President of</u> <u>the Flemish Government and</u> <u>Flemish Minister for</u> <u>Administrative Affairs,</u> <u>Local and Provincial</u> <u>Government, Civil</u> <u>Integration, Tourism and the</u> <u>Vlaamse Rand</u>	Minister responsible for eGovernment (Flanders) Міністр відповідальний за е-урядування у Фландрії Contact details: Arenbergstraat 7 1000 Brussels Belgium Tel.: +32 2 552 69 00 Fax: +32 2 552 69 01 Email: kabinet.bourgeois@vlaanderen.be Source: http://www.vlaanderen.be

 <u>Geert Mareels</u> <u>Project Leader, Coordination</u> <u>Cell for Flemish e-</u> <u>Government (CORVE)</u>	Head of eGovernment (Flander)-Керівник проекту, група координації для фламандського електронного уряду Contact details: Coördinatiecel Vlaams E-Government (CORVE) Boudewijngebouw, 4e verdieping, toren B Boudewijnlaan 30 1000 Brussels Belgium Tel.: +32 2 553 00 29 Fax: +32 2 553 55 42 E-mail: geert.mareels@bz.vlaanderen.be Source: http://www.corve.be/overcorve/personeel.php
 <u>Rudy Demotte</u> <u>Minister-President of the</u> <u>Walloon Region</u>	Minister responsible for eGovernment (Wallonia) Міністр-президент регіону Валлонія з електронного уряду Contact details: Rue Mazy, 25-27 5100 Namur Belgium Tel.: +32 81 33 12 11 Fax: +32 81 33 13 66 E-mail: info-demotte@gov.wallonie.be Source: http://demotte.wallonie.be/biographiecurriculum
 <u>Béatrice Van Bastelaer</u> <u>Commissioner EASI-WAL</u> <u>(eAdministration -</u> <u>Simplification), Walloon</u> <u>Government</u>	Head of eGovernment (Wallonia) Керівник проекту електронного уряду у Валонії Contact details: EASI-WAL (eAdministration - Simplification) Chaussée de Charleroi, 83B, 4ème étage 5000 Salzinnes (Namur) Belgium Tel.: +32 8 140 92 65 Fax: +32 8 140 92 41 E-mail: beatrice.vanbastelaer@easi.wallonie.be Source: http://easi.wallonie.be/

 <u>Brigitte Grouwels</u> <u>Minister of the Brussels-Capital Region's</u> <u>Government in charge of</u> <u>Public Works Transports, IT</u> <u>Policy and the Port of</u> <u>Brussels</u>	Minister responsible for eGovernment (Brussels-Capital Region) Міністр, відповідальний за електронний уряд (Брюссельський столичний регіон) Contact details: Boulevard Saint-Lazare 10 1210 Brussels Belgium Tel.: +32 2 517 13 33 Fax: +32 2 511 50 83 Email: info@grouwels.irisnet.be Source: http://www.bruxelles.irisnet.be/
 <u>Hervé Feuillien</u> <u>Director-General of the</u> <u>Brussels Regional</u> <u>Informatics Center (BRIC)</u>	Head of eGovernment (Brussels-Capital Region) Глава електронного уряду (Брюссельський столичний регіон) Contact details: CIRB-CIBG Avenue des Arts, 21 1000 Brussels Belgium Tel.: + 32 2 282 47 70 E-mail: information@cirb.irisnet.be Source: http://www.cirb.irisnet.be/
 <u>Rudy Demotte</u> <u>Minister-President of the</u> <u>French Community</u>	Minister responsible for eGovernment (French Community) Міністр, відповідальний за електронний уряд (Французького співтовариства) Contact details: Place Surlet de Chokier, 15-17 1000 Brussels Belgium Tel.: + 32 2 801 72 11 Fax : +32 2 227 33 53 Email: rudy.demotte@cfwb.be Source: http://www.cfwb.be/index.php?id=2084

 <u>Dominique Barthelemy</u> <u>Director-General, General</u> <u>Affairs &</u> <u>Budget and Financial Audit</u>	Head of eGovernment (French Community) Голова е-урядування (Французьке співтовариство) Contact details: Boulevard Léopold II, 44 1080 Brussels Belgium Tel.: +32 2 413 36 17 Fax: +32 2 413 28 86 Email: dominique.barthelemy@cfwb.be Source: http://www.cfwb.be/index.php?id=382
 <u>Karl-Heinz Lambertz</u> <u>Prime Minister and Minister</u> <u>for District Authorities of the</u> <u>German-speaking</u> <u>Community</u>	Minister responsible for eGovernment (German-speaking Community) Міністр відповідальний за у-урядування Німецького співтовариства Contact details: Klötzerbahn 32 4700 Eupen Belgium Tel.: +32 8 759 64 00 Fax: +32 8 755 45 38 Email: kab.lambertz@dgov.be Source: http://www.dglive.be/desktopdefault.aspx/tabid-252/
 <u>Bruno Hick</u> <u>Head of Electronic Data</u> <u>Processing (EDP)</u> <u>Department</u>	Head of eGovernment (German-speaking Community) Голова е-урядування Німецького співтовариства Contact details: Ministry of the German-speaking Community of Belgium Gospert Str. 1 4700 Eupen Belgium Tel.: +32 8 759 63 09 Fax: +32 8 759 64 11 Email: bruno.hick@dgov.be Source: http://www.dglive.be/desktopdefault.aspx/tabid-71/

Найпоширеніші керівні принципи ЄС електронного уряду і їх включення у бельгійське законодавство:

1. Електронні закупівлі – Стаття електронних закупівель [2004/18/ЕС, стаття 33]. – Королівський указ про електронні закупівлі від 18 лютого 2004 року. Цей королівський указ містить правила застосовування до передачі і зберігання даних, спрямованих на конкретні процедури такі, як електронні аукціони. В даний час, бельгійська влада не авторизовано використовує електронні аукціони. Відображаючи королівський указ про електронні закупівлі. Існує Спільний електронний портал державних закупівель (**EFPD**). В даний час включає електронні повідомлення та проведення електронних торгів для електронних закупівель, порядок поки не дозволяє проводити електронні нагородження та електронні рахунки.

2. Повторне використання громадських даних – Директива ЄС, повторне використання загальних даних, Регулювання Використання громадських даних (2003/98/ЕС) - це насправді не е-управління, а головною метою є-комерція, повторне використання, наприклад погоди, карти, руху інформації. Директиви ЄС з повторного використання в державному секторі, інформативно було впроваджено на Валлонський регіон, Фландрію, французьку спільноту та федеральний уряд.

3. Електронна комерція – ЄС – Директива електронної комерції (2000/31/ЄС). Два закони опубліковані в бельгійському Офіційному Журналі 17 березня 2003 року, певні правові аспекти інформаційного суспільства, зокрема електронної торгівлі, на відміну чого не було в більшості інших країн-членів ЄС, Бельгія прийняла закон електронної комерції та реалізовано ряд змін до існуючих законів і правил.

4. Лібералізація телекомунікаційних ринків у Європі – П'ять основних директив ЄС нові нормативно-правові бази для лібералізації з європейських телекомунікаційних ринків: рамкової директиви, директиви доступу, універсальні директиви послуг, директива дозволу та конфіденційності

директиви. – Закон про телекомунікації від 19 грудня 1997 року призвів до лібералізації телекомунікаційних ринків в Бельгії.

5. Електронно-цифровий підпис – Директива ЄС про електронні підписи регулюючої основи для визнаних електронних підписів (1999/93/ЄС).- У Бельгії Закон про використання електронних підписів у Судових і позасудових Справах (2000 рік) та Закон про електронні підписи та сертифікаційні Послуги (2001 рік) відповідають директиві ЄС. Крім того, спеціальне законодавство було введено для забезпечення електронного підпису ID карти як функції, яка може бути додатковим підтвердженням власника карти.

6. Конфіденційність – директива ЄС про недоторканність приватного життя та електронного зв'язку (2002/58/ЄС). – Новий закон електронного зв'язку був прийнятий 13 червня 2005 року. Крім того, проект закону був схвалений бельгійською Радою Міністрів від 14 липня 2006 року, щоб виправити його очевидні недоліки. Крім того, конкретні права, що стосуються спаму були прийняті 24 серпня 2005 року у відповідності з ЄС Директивою (2002/58/ЄС).

7. Захист даних – директива ЄС про захист даних регулюючих захист персональних даних (95/46/ЄС). – Закон про захист приватного життя 1992 року був змінений Законом від 11 грудня 1998 року, переклад Європейської директиви (95/46/ЄС). Закон тепер доступний в "скоординованій Версії" від січня 2006 року.

Уряд Бельгії докладає всіх зусиль для поліпшення якості Інтернету і створює нові способи подання звітності як для пересічних громадян, так і для підприємців. Серед переваг – поява програми **Tax-on-web**.

NL FR DE

Andere informatie en diensten van de overheid: <http://www.belgium.be/nl> **.be**

Federale Overheidsdienst **FINANCIEN**

www.taxonweb.be

U bent hier: Tax-on-web Onthaal

Help Home TaxBox

Zoeken

Voorspelling 2011

taxonweb 2011

0 0 0 0 1 8 4

ontvangen aangiften.

Didactiek

taxonweb DEMO

[Interactieve demo Tax-on-web](#)

Gebruikersgids

■ Welkom bij Tax-on-web - de online dienst voor de aangifte in de personenbelasting

Welkom bij Tax-on-web - de online dienst voor de aangifte in de personenbelasting

Vanaf **21 maart 2011** is het **niet langer mogelijk** om uw aangifte in de personenbelasting over het aanslagjaar 2010 (inkomsten van 2009) via Tax-on-web in te dienen. De aangiften over het aanslagjaar 2010 en vorige, die u via Tax-on-web hebt ingediend, kunnen wel nog worden geraadpleegd. **De nieuwe toepassing** voor het indienen van uw aangifte over het **aanslagjaar 2011** zal binnenkort beschikbaar zijn.

→ [Naar mijn aangifte](#)

→ [Naar mijn fiscaal dossier \(My Minfin\)](#)

Opgelet : in het geval u een gemeenschappelijke aangifte indient heeft ELKE partner een eID of Token nodig.

■ IK WIL MEER INFORMATIE:

- Ik ben student.
- Ik ben niet-inwoner.
- Ik dien een aangifte in via mijn accountant, belastingconsulent of boekhouder-fiscalist. [Meer info.](#)

Brief

[Brief van de Minister van Financiën](#)

[Brochure 2011](#)

[De Europese overschrijving](#)

Meer over dit onderwerp?

Hoe kan u zich connecteren?

[Via e-id](#)

[Via token](#)

[TOKEN aanvragen](#)

Tax-on-web:

[Wat is Tax-on-web?](#)

[Wie kan Tax-on-web gebruiken?](#)

[Hoe Tax-on-web gebruiken?](#)

[Waarom kiezen voor Tax-on-web?](#)

Программа Оподаткування **Tax-on-web** у мережі пропонує послуги спрямовані на цільові інтереси і максимальний доступ до інформації:

Я студент.

Я нерезидент.

Я хочу подати податкову декларацію, податковий консультант або бухгалтерський-податок.

Я бухгалтер, податковий консультант або батьківська книга Fiscalis.

Я зацікавлений в інформації сесії (мін. 100 осіб).

Я особистий представник померлої особи в якості агента спадкоємця, спадкоємці або прямі спадкоємці.

Подібна практика проста у використанні. Подання звітності відбувається прямо з підприємства до податкових органів. Таким чином, обсяг операцій, які здійснюються через Інтернет, збільшується.

Програми електронних карт - ID Cards.

Бельгійську програму електронних посвідчень особи було розпочато в жовтні 2002 року; Більше 5 000 000 карт було випущено в липні 2007 року. Всі громадяни старше 12 років (більше 8 млн. жителів) отримали карти до 2009 року. Приблизно 10 000 карт виробляється на день (показники 2006 року). Видача дитячих ID карток у 2006 році становило 1, 3 мільйони, приблизно 300 000 карток на рік видається. Карти іноземних громадян видано у 2007 році 1,5 мільйони(громадяни ЄС + інші). Показники 2006 року щодо користувачів Інтернету, які мають ID карту - **60%** з них *28% використовують їх он-лайн.*

З одного боку, карта повинна бути безпечним документом, що засвідчує особу, яка буде користуватися перед правоохоронними органами, як візуально, так і в електронному вигляді, і підтримувати як електронний уряд, так і бізнес. З іншого боку, вона повинна бути проста у використанні, як для підписання паперового документа з ручкою, так само воно повинно бути доступним.

У рамках пілотного проекту в 2003 році, уряд поширив серед громадян, компаній і організацій в 11 муніципалітетах програмне рішення, яке інтегрується на ID CARD аутентифікації та перевірки ідентифікаційних даних у будь-який додаток. Повне розгортання карти для всієї країни почалася в 2004 році і було завершено у 2009 році.

Більшість країн, зацікавлені у впровадженні ID card та намагаються зробити карту доступною для громадян, але і в Бельгії громадяни платять приблизно \$ 10 за карту і \$ 15 за прилад для читання карт пам'яті. Частину вартості оплачує уряд, якщо не було б запропоновано цю функцію для громадян, вони повинні були б платити у 100 разів більше. Прагнення до модернізації ID документів варіюється в залежності від потреб країни, в тому

числі й збереження Національної Безпеки, імміграції та боротьби з тероризмом управління і навіть вибори. Головним завданням Бельгії був електронний уряд, через успішне прийняття карток. «Цей проект дозволяє Бельгії, позиціонувати себе в авангарді електронної ідентифікації і відносин між адміністраціями і громадянами», розповідає Люк Ваннесте, генеральний директор населення та установ при Міністерстві Бельгії внутрішніх справ.

Електронне посвідчення особи (BIZ або ID card) як основа фундаменту електронного уряду Бельгії.

Впровадження електронних ідентифікацій є частиною реалізації **електронного уряду** Бельгії, що діє у поєднанні із спрощенням адміністративних процедур і модернізації федерального уряду. Ці реформи спрямовані на адміністрації, а також можливо на обслуговування громадян.

Впровадження електронних карток особливо виправдано **безпекою, пов'язанною із ідентифікацією осіб, в контексті електронних повідомлень.**

Закон від 25 березня 2003 року про внесення змін до Закону від 8 серпня 1983 року Національний реєстр фізичних осіб та Закон від 19 липня 1991 року про реєстрацію населення та посвідчень особи і про внесення змін до Закону про 8 серпня 1983 року з національного реєстру фізичних осіб передбачає принцип створення електронних посвідчень особи.

Після успішного експериментального проекту за участю одинадцяти муніципальних утворень держави, після позитивної оцінки Ради Міністрів від 20 березня 2004 року, і комітету Палати представників 24 березня 2004 року,

Королівським указом 1 вересня 2004 року було прийнято рішення приступити до широкого впровадження електронних посвідчень особи.

Кожен бельгієць повинен був **до кінця 2009 року** отримати електронне посвідчення особи. Завдяки самовідданості і співробітництву муніципалітетів, Бельгія знаходиться на передньому плані в сфері ID card електронного уряду. Національний реєстр осіб, грає ключову роль, щодо подальшого розвитку як у галузі контролю над системою, так і для заміни старих карт на нові.

Електронні посвідчення особи видаються **строком на 5 років**. Вони видаються на кожного громадянина Бельгії **у віці від 12 років**. Кожен громадянин отримає PIN, який дозволяє йому мати доступ до багатьох програм отримання послуг. У картку вбудовано чіп, який містить **посвідчення особи**, що дозволяє власнику підтвердити ідентифікацію в кард-рідер, та **сертифікаті**, який також дає можливість створення електронного підпису для перевірки автентичності, що дійсно належить власнику карти. Слід зазначити, що адреси не видно на карті, але в чіпі записано.

Електронне посвідчення особи дає його користувачеві можливість підтверджувати свою **особистість** у Бельгії і країнах Європейського союзу, **щоб подорожувати**, а також і для **використання електронного підпису** у юридичному значенні, ще пропонує **багато інших переваг**, наприклад:

- **ідентифікувати себе в мережі Інтернет;**
- **24 години і 7 днів на тиждень користуватися деякими документами через інтернет-додатки** і тим самим уникнути поїздки, якщо громадянин не в кар'їні, щоб довго чекати;
- Можливість **представити інформацію** щодо себе, в **популяції або в Національному реєстрі фізичних осіб** для консультації, і знати, що відбувається. створюється в уряді, установах та приватні особи протягом останніх шести місяців , де були проведені консультації або оновлення, крім муніципальної та судової влади звинувачення в розслідуванні та припиненні злочинів;

- незалежно від місця, де знаходиться користувач у мережі електронного зв'язку, **онлайн обмін інформацією з урядом або з приватними компаніями;**
- в безпечному режимі є можливість здійснювати **через Інтернет комерційні угоди**, як у якості покупця так і продавця (он-лайн купівлі і продажу);
- **Веб можливості заповнення безліч форм:** податкові декларації, які претендують на стипендію або сертифікат проживання;
- **Власні потреби - доступ до різних місць:** контейнер, будівельні фірми, спортивний зал; бібліотека і т. ін.
- Відправляти листи **підписані** або надіслані поштою рекомендованим листом.

Електронні посвідчення особи можна використовувати для цифрового підпису документа, наприклад, через Інтернет, довести, що дійсно це одна людина, яка підтверджує аутентифікацію. Щоб уникнути зловживання можна використовувати і банківські карти, які захищені PIN-код (особистий ідентифікаційний номер).

При створенні нової електронної карти ID посилаються коди для громадськості, при введенні ПІН-коду (PUK-и). Деякі муніципалітети пропонують цю послугу за допомогою своїх електронних послуг.

Отже сьогодні це може бути зроблено через веб-сайт Генеральної дирекції установи та народонаселення, Міністерства внутрішніх справ. Заявник повинен мати дійсний номер соціального страхування та адресу електронної пошти. Нові коди потім направляються за три тижні в рамках муніципалітету, в якому зареєстрований претендент.

Щоб подати заявку на нові коди так щоб не потрібно було йти в муніципалітет, необхідно ввести новий PIN-код.

Запит на передрук PIN-PUK

Національний номер *:

Електронна пошта:

Повторіть символи показано тут *

Підтвердити

Електронна картка іноземця

На сьогоднішній день, імміграційна картка видається будь-якому іноземцю у віці старше 12 років, що отримав право або дозвіл на проживання в Бельгії. Раніше це були картонні картки, які були випущені в різних кольорах і були створені. В децентралізованих органах на муніципальному рівні. Задля того щоб покращити умови проживання в Бельгії та забезпечити сучасний і динамічний уряд застарілі картки, змінили на більш захищені, що дозволяє чужеземцям залишатися повністю включеними в електронне суспільство. Тож документи були замінені електронними картами, які відповідають електронним посвідченням особистості бельгійців (ID card), і можуть бути задоволені поточними потребами.

Яскравим прикладом, виступає боротьба з шахрайством та злочинністю шляхом модернізації та створення ID карт -

З 1995 року до середини -2006 року приблизно 190 муніципалітетів було пограбовано, і майже 45 тисяч викрадених бланків документів імміграції. Це були всі види карток: свідоцтва про реєстрацію (помаранчевих і фіолетових карток), свідоцтво про реєстрацію в реєстрі іноземців на обмежений і

необмежений термін (біла картка), посвідчення особи для іноземних громадян (жовта картка) і ЄАНС громадян (Blue Card). Шляхом підготовки нових карток для іноземців в муніципалітетах для заміни централізованого виробництва, такі крадіжки виключені. Крім того, заміна картонних карток на пластикові документи з високою якістю обладнання забезпечує персоналізовані дані, які важко підробити та фальсифікувати. Трохи пізніше планується введення біометричних даних, які входитимуть до карти (відбитки пальців).

Право на електронну тотожність для бельгійців та іноземців:

1. Сучасні чіп-карти мають високу соціальну значимість і реагують на нові соціальні потреби. Це є основою електронного уряду (е-портал, податок на веб-...), що дозволяє електронні ідентифікаційні документи підписувати в електронному вигляді. (Комерційних операцій та інших угод в онлайн-режимі)

2. Нова електронна карта дозволяє іноземцям робити заявку на обмін інформацією з адміністрацією або приватними компаніями на основі захищеного електронного зв'язку, незалежно від місця і часу.

Спрощення адміністративних процедур:

3. Введення електронних карт для іноземних громадян є аналогією електронного посвідчення особистості бельгійців, а також є частиною реалізації електронного уряду, спрощення адміністративних процедур і модернізації комунальних послуг. Ці реформи спрямовані на контроль кращого обслуговування громадян.

4. Електронна картка іноземця вказує на безпечний та надійний зв'язок у відкритих і закритих комп'ютерних мережах. Це дає власникові можливість засвідчити свою особу та належним чином завірити підписом використання.

За законом, електронний підпис несе таке ж юридичне значення як на папері. Це створює умови більш швидкого обслуговування, яке задовольняє громадянина, зберігаючи при цьому безпеку особистої інформації внаслідок

злому. Недоторканність приватного життя забезпечується з моменту введення в діапазон безпеки і той факт, що Комітету доручено стежити суворо застосування правил, які дають доступ до персональних даних.

5. Ясно, що успіх використання електронної карти іноземця - як електронне посвідчення особистості для бельгійців - багато в чому залежить від додатків, пропонованих для власників карток, а не тільки органів державної влади (он-лайн доступ до персональних даних різних файлів, доступ до цілого ряду послуг через портал, ...), а й приватних осіб.

6. Проект заснований на запуск експериментального етапу був проведений з кінця 2006 року. Узагальнений розподіл потім був восени 2007 року та розпочато впровадження в інших муніципалітетах, після проміжної оцінки експериментального етапу.

Три муніципалітети були обрані для участі в експериментальному етапі, Антверпен, Тубіз та Уккел. Вони були вибрані не випадково з урахуванням їх різноманіття в популяції та їх різних організацій.

Під час експериментального етапу, перше посвідчення особи для іноземців (С-карти або попередня жовта картка) було оцифровано. Виключаючи попередню жовта картка видається родичам громадянина ЄС. Вони введені на самій пізній стадії.

Пізніше, інші карти розглядаються, як колишня біла картка (А / В карти), блакитної карти для громадян ЄС (Е карти), то стала нова картка родини (карти F) і нові карти для довгострокових резидентів (D карти).

Для не-бельгійських дітей у віці до 12 років, нинішня система зберігає картону картку особистості на відміну від бельгійських дітей у віці до 12 років, які вже отримують **електронні карти «Діти-ID»**. Після експериментального етапу введено електронні карти іноземців, а потім заплановано впровадження **електронні карти «Діти-ID»** для іноземних дітей у віці до 12 років. У майбутньому правила будуть насправді змінені так, що документи можна буде отримувати разом з батьками або з їх законними представниками.

Свідоцтво про реєстрацію (помаранчевої і фіолетової карти), декларації по прибутку і інші тимчасові імміграційні документи залишаються поки тільки наявні в їх класичній формі картону.

Багатогранність використання ID карток:

Охорона здоров'я Водійські права Банківське обслуговування вдома

Студентські картки Єдина реєстрація Електронна комерція
Підтвердження членства

Що ж можна зробити з допомогою е-карток сьогодні:

Застосування на федеральному рівні:

- 1) Соціальне забезпечення, визначення статусу співробітника
- 2) Транспорт- запрос на отримання номерного знака
- 3) Перегляд вашого запису в національному реєстрі

<https://mijndossier.rn.fgov.be>

- 4) VNP система віддаленої роботи
- 5) Заповнення податкових декларацій он-лайн
- 6) Електронний нотаріус: підпис та зберігання актів
- 7) Електронні закупівлі

8) Виписка електронних рахунків для державного сектора

Застосування на регіональному рівні:

- 1) Фламандський парламент: занесення на розгляд та електронний підпис декретів, питань та резолюцій
- 2) Академія винахідливих наук – зарахування з допомогою ID картти (Фламандський регіон)
- 3) Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (фламандський житловий фонд): реєстрація за допомогою ID карт.

Застосування на місцевому рівні:

- 1) e-loket (електронна каса) :
 - Запит на видачу свідоцтв (про шлюб, про народження..)
 - Запит про зміни адреси
- 2) Запис до школи
- 3) Запис/доступ до бібліотек
- 4) Доступ в басейни
- 5) Доступ до контейнерних парків
- 6) Електронна заява про смерть

Отже, усім громадянам та особам проживаючим на території Бельгії віком від 12 років які мешкають в Бельгії видаються електронні посвідчення особи. Усі власники карток понад 15 років повинні носити це посвідчення особи повсякчасно, якщо вони знаходяться в межах 200 метрів від їх будинків. Ці карти наповнені фотографією власника і містять чіп, що містить особисту інформацію; біометричні дані відбитків пальців. Іноземці можуть мати при собі паспорт або посвідчення особи, хоча, якщо вони є жителями Бельгії, вони повинні використовувати свої електронні картки\посвідчення особи. Картки, як правило, видаються строком на п'ять років і не є відновлюваними, нові карти повинні бути отримані тільки по закінченню терміну.

Дитяча ідентифікаційна картка (видається дітя до 12 років) – є одним із останніх проектів втілених в життя
http://eid.belgium.be/nl/Welke_kaarten_/KidsID/

У жовтні 2009 року бельгійський уряд розробив план здійснення видачі електронних посвідчень для дітей у віці до 12 років, цю програму впроваджує уряд разом із компанією «Gemalto»
http://www.gemalto.com/public_sector/id_solutions/kids-ID.html

Gemalto дуже пишається тим, що має свій внесок у програму ID card children, нова бельгійська основа смарт-карт ID програми під-12. Так само, як надзвичайно успішна ID карта, бельгійського посвідчення особи, так і дитяча-ID містить видиму та гарантовану безпечну інформацію, що зберігається на мікропроцесорі, таким чином пропонуючи численні функціональні можливості.

Нові карти для дітей-ID мають 3 основні функції:

По-перше, вони служать як **електронний національний документ**, що **засвідчує особу** для бельгійських дітей, що містить всю необхідну інформацію

ID, а також фото дитини, яку зображено на карті і яка надійно зберігається на мікропроцесорі.

Імена батьків дитини , також відображено на самій карті. Дитяча-ID картка може бути використана у якості офіційного документа подорожі в більшості європейських країн, а також для поїздок у деяких країнах за межами Європи, замінивши поточний бельгійський сертифікат ID.

По-друге, карти служать для **захисту дитини** , якщо вони стикаються з небезпекою. Надруковані на основі карти, спеціальні номери так званої «гарячої лінії» видно, і саме вони призначені для повідомлення найближчим родичам чи друзям, якщо дитина загубилася, або стала жертвою нещасного випадку або потрапила до будь-якого несподіваного місця. Коли картка видається, батько або опікун звертається до послуг веб порталу або відразу набирає номер гарячої лінії та приєднує список, приблизно до семи контактних телефонів дорослих, які будуть нести відповідальність за дитину. www.alloparents.be або www.halloouders.be

Картка може включати батьківський домашній телефонний номер, робочий номер телефону, або будь-який інший контактний номер, який вводять батьки до системи аварійного оповіщення гарячої лінії. При набранні номеру, необхідно ввести 11-значний Національний номер у реєстрі дитини, потім негайно телефонувати до першої особи в списку - як правило, батьків дитини або опікуна. Якщо ця людина не доступна, викликають безпосередньо пов'язаних людей за іншими номерами зі списку, і так далі. Якщо, у малоймовірному випадку ніхто невідкликається, виклик відразу ж переадресовується на лінію бельгійської Child Focus гарячої лінії, відкритої 24 години на добу.

По-третє, завдяки інтегрованим PIN-кодам, дитячі-ID карти також можуть бути використаними в Інтернеті для **безпечного доступу** до онлайн-чатів і користуватися інтернет-послугами, які вимагають ID, даний сертифікат перевірки автентичності може бути видано у віці шести років. Карти, які

високозахищені і практично неможливо підробити, доступні для всіх бельгійських дітей у віці до 12 років, і відкрито цілий ряд майбутніх можливостей. Інші потенційні види використання можуть включати доступ до бібліотечних книжок, членство в спортивному клубі або охорони.

GENIET NU METEEN VAN DE SUPERKRACHTEN VAN DE KIDS-ID...

Vraag de kids-ID aan bij de dienst Bevolking van uw gemeente (prijs: 3 euro, zonder eventuele gemeentetaksen). U ontvangt verschillende codes via de post:

- ★ Een code om de kaart te activeren;
- ★ Voor kinderen vanaf 6 jaar kunt u een code aanvragen om de kaart te gebruiken voor elektronische toepassingen en diensten;
- ★ Een code "contact ouders" waarmee u op de website "Halo Ouders" een aantal telefoonnummers in volgorde van belangrijkheid kunt doorgeven.

OPGELET:
Het duurt 2 tot 3 weken om de kids-ID aan te maken.
Vraag ze tijdig aan, zeker als u op reis vertrekt.

... EN ONTVANG SUPERSTICKERS

Deze stickers krijgt uw kind van de gemeente bij de aanvraag van zijn of haar kids-ID. Vraag de kids-ID snel aan, want het aantal stickers is beperkt!

KIDS-ID
HET IDENTITEITSDOCUMENT
MET SUPERKRACHTEN
VOOR KINDEREN VAN 0 TOT 12 JAAR

VRAAG ZE SNEL AAN BIJ UW GEMEENTE
Info: www.eid.belgium.be - www.halloouders.be

Logos: fedict, ibz, halloouders, child focus, .be

de KIDS-ID: SUPERKRACHTEN DIE UW KIND BESCHERMEN

De kids-ID is het nieuwe elektronische identiteitsdocument voor Bel-

Hallo Ouders
Het maakt het...

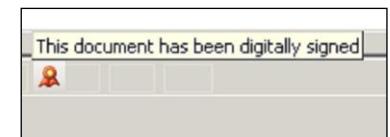
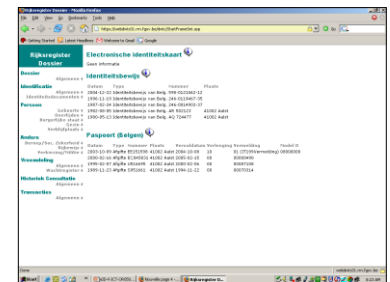
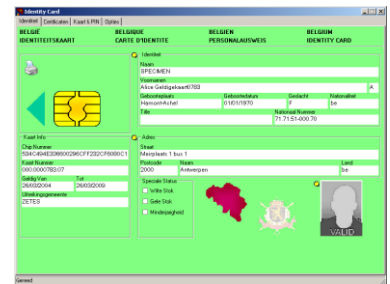
Отже, головна мета картки полягає в захисті дитини, якщо вона знаходиться у небезпеці. Коли хтось знаходить дитину в небезпеці, дитна називає номер служби екстреної допомоги. Ця людина потім вводить 11 цифровий номер національного реєстру дитини, а потім автоматично підключається до першого номеру за списком.

Ід аль-фітр
система

Читання
даних

Перевірка
достовірності

Цифровий
підпис

У Бельгії, ID карти містять видимі і електронні дані. Видима Інформація включає в себе: національний ідентифікаційний номер, основні ідентифікаційні дані, адреса, фотографії, підпис, термін дії, місце видачі. В ID карти вміщують вбудований чіп, який виконує основні криптографічні операції, і захищені PIN-кодом. Інформація про чіп включає в себе: національний ідентифікаційний номер, номер посвідчення особи, серійний номер, адреса, фотографія, закритий ключ, який може бути використаний для електронної аутентифікації (з ПІН-кодом), і закритий ключ, який може бути використаний для доставки юридично обов'язковим електронним підписом (також з ПІН-коду). У процесі розвитку ID карт, Уряд Бельгії дуже обережний і пильнує за тим, щоб не створювати

враження "великого брата". Карти, які можуть бути використані для збору інформації про особу та їх функції мають три аспекти:

- Ефективне консультування і передача ідентифікаційних даних: при введенні карти в карт-рідер учасник має більш швидкий і більш легкий доступ до консалтингових послуг, а також, має гарантію 100% відповідності інформації.

- Аутентифікація: для кожної програми або веб-сайт, на яких користувач повинен доводити свою ідентичність, Ід аль-фітр універсальний спосіб зробити це в безпечному режимі. Аутентифікація через Ід аль-фітр PIN-коду, захищеного забезпечити високий рівень безпеки стандарту, допомагає навіть якщо картка загублена.

- Електронний підпис: ID карта дозволяє власникові карти поставити юридично дійсний підпис під електронними документами. Як і підписи, що діють на дійсних документах (тобто насправді власник картки як і підписав його), цілісності (тобто нічого не змінилося в документі, коли власник картки підписав його), і незаперечність (тобто власник картки не може заперечувати, що він чи вона були особою, яка підписала документ). Коли громадяни скористалися електронними послугами з використанням їх ID карт, їх особиста інформація доступна для обміну між державними установами; Це дозволяє надалі використовувати державою дані тільки для надання користувачам державних послуг. При створенні ID карт програми, особливу увагу також було приділено безпеці та цілісності обміну інформацією. Наприклад, при використанні приватних ключів деякі ID карти можуть бути доступні тільки з ПІН-кодом, щоб захистити конфіденційність власника, у випадку, якщо картка загублена або вкрадена.

Портал пропонує інформацію eid.belgium.be для трьох основних груп користувачів ID-карта: громадян, бізнесу і муніципалітетів. Веб-сайт доступний на голландській, німецькій, французькій та англійській мовах. Головна сторінка включає номер для виклику у випадку втрати або крадіжки карти, і двохрічний

бюлетень з інформацією про програму. Громадський розділ містить всю інформацію, яка буде корисна для громадян у використанні їх ID карт. Сайт пояснює, як громадяни можуть використовувати карти, щоб довести свою ідентичність як особисто, так і в Інтернеті, і описує додатки, для яких карти можуть бути використані - наприклад, запросити і відправити інформацію, створення електронних підписів, і доступу до електронних послуг. Він описує переваги використання ID карт, в тому числі можливість укласти угоди з урядом, 24 години на добу і 7 днів на тиждень, та заповнювати в онлайн форми. Практична Інформація включає в себе процедури для власної ID карти - які дійсні протягом п'яти років і автоматично поновлюється - і як налаштувати домашній комп'ютер для ID використання. Існує розділ найчастіше заданих питань. Розділ Підприємств основну увагу приділяє тому, як розробляти програми з використанням Ейд, і надає статистику про ID проблеми та переваги участі в системі. Він включає в себе найбільш регулярні запитання, конфіденційність і безпеку інформації, і технічні дані про те, як розробляти програми. Розділ Інтернет Допомоги також доступний. Конкретні приклади наводяться, наприклад, як використовувати ID карту, замінити її або доповнити та онлайн-доступ до інформації. Цільові сектори бізнесу включають послуги автомобільні і прокат інструментів, банківські, квитки, прямі контакти клієнта, і телероботи. Розділ Муніципалітетів пропонує інформацію, яка допоможе муніципалітетам виконувати свої основні функції щодо ID - перевірки даних громадянина і доставки ID карти. Детальна інформація про сайт: підписання "Пакту" між муніципалітетом і федеральним Урядом, адаптація існуючих мереж і додатків, пілотне тестування, підготовки муніципальних чиновників і державних службовців, і все це в повному обсязі. Ще містить інструкції з розподілу карт і електронної перевірки автентичності та цифрового підпису процесів. Посібники та технічні специфікації також включені. Одним з примітних прикладів програм для обміну даними та документація доступна на федеральному рівні. **DigiFlow** це програма, яка була розроблена на

федеральному рівні для забезпечення доступу до федеральної бази реєстрів та баз даних. Вона також використовується для полегшення пошуку документів. Роль цього додатка для інтеграції даних, управління, що стосуються бази реєстрів та баз даних справжніх запропоновано на федеральному рівні. Все це забезпечує бек-офіс підтримки порталу бельгійського федерального уряду www.belgium.be, і доступна для цивільних службовців через цей портал.

Список використаних джерел:

1. <http://dn-s.net/index.php?showtopic=692>
2. https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/maps/map_template_us.html
3. www.belgium.be
2. http://ilsemarien.com/system/files/276/original/e-ID_Marien_Vanaudenhove_-_Belgian_Case.pdf
3. www.socialsecurity.be
4. www.socialsecurity.be
5. <http://www.fedict.belgium.be/nl/>
6. <http://ccff02.minfin.fgov.be/taxonweb/app/citizen/public/taxbox/home.do>
7. <http://eid.belgium.be>
8. <http://www.ibz.rn.fgov.be>
9. <https://mijndossier.rn.fgov.be>
10. http://eid.belgium.be/nl/Welke_kaarten_/Kids-ID/
11. http://www.gemalto.com/public_sector/id_solutions/kids-ID.html
12. www.alloparents.be
13. www.halloouders.be
14. eid.belgium.be

ІРЛАНДІЯ

Підготувала:

Бернікова Оксана Петрівна

Довідка про країну

Ірландія - великий острів на заході Британського архіпелагу, відділений від о. Великобританія протокою Св. Георга, Ірландським морем і Північною протокою. Знаходиться на краю шельфу, розчленованого глибокими підводними долинами на півночі, заході і півдні; на сході акваторії мілководні. Ірландія видовжена з північного сходу на південний захід, протяжність в цьому напрямі 486 км. Протяжність з півночі на південь - 465 км., зі сходу на захід - 285 км. Периметр узбережжя - 2800 км.

Загальна площа 84 423 кв. км, з них незалежна Ірландська Республіка займає 70 285 кв. км, а Північна Ірландія, що входить до складу Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії, 14 138 кв. км. Найменша відстань між Ірландією і Великобританією - 21 км - по прямій від мису Торр-Хед поблизу Баллікасла до Малл-оф-Кінтайр в Шотландії.

Головна мета електронного урядування Ірландії полягає в тому, щоб довести розвиненим країнам, що країна розвивається як повноцінне, конкурентноспроможне, інтелектуальне Інформаційне суспільство.

У Північній Ірландії електронне урядування здійснюється та координується Delivery and Innovation Division (DID). Організація надає стратегічне спрямування та визначає основні позиції щодо впровадження новітніх технологій в Північній Ірландії, розробляє поліси, стратегії, стандарти для інформаційної системи (IS) та інформаційних технологій (IT) публічного сервісу; є інноваційним ініціатором з питань електронного обслуговування, вдосконалення доступу громадян, бізнес-структур. Частина обслуговування клієнтів складається з департаменту стратегічного планування та відділу модернізації.

Доменне ім'я	.ie https://www.cia.gov
Державний устрій	Ірландська Республіка. Ірландія - республіка. Голова держави – Президент, обирається на 7 років. Вищий орган законодавчої влади - парламент (палата представників і сенат). Мери МсЕліс.
Незалежність (рік)	6 Грудень 1921 (from the UK by treaty) - Великобританія визнала Ірландію як англійський домініон - Ірландська вільна держава. Незалежність від Англії Ірландія здобула у 1937; вийшла зі Співдружності і стала Республікою Ірландія в 1949 р.
Валюта	ірландський фунт, в останні роки – євро з 2002 року
Столиця	Дублін. Це найбільше місто країни, в якому мешкає близько 1,06 млн. осіб. Розташоване в широкій долині ріки Ліффей (Liffey) навколо Дублінської затоки.
Найбільше місто	Корк, друге по величині місто країни, в ньому налічується близько 283 тисячі мешканців
Кількість адміністративних одиниць	Включає 26 округів і 5 міст, що входять до складу історичних провінцій Ірландії Ленстера, Манстера і Коннахта, а також 3 графства (Каван, Донегол і Монахан), що належать до провінції Ольстер, 4 міста з самоуправлінням. У політичному відношенні з 1921 р. відділено від шести інших графств провінції Ольстер, що складають Північну Ірландію, яка отримала місцеве самоврядування в 1922 р. З 1922 р. по 1949 р. Ірландія входила в Британську співдружність націй. До 1937 р. офіційно називалася Ірландська вільна держава, з 1937 по 1949 - Ейре. У 1949 р. була проголошена Ірландська Республіка, і зв'язок з Британською співдружністю припинився. Вступ в ЄС (1992) сприяв поліпшенню відносин зі Сполученим Королівством.
Площа (заселена)	70,28 тис. кв. км
Клімат	Клімат країни помірний, океанічний, без істотних регіональних відмінностей, суттєво зумовлений впливом Гольфстріму.
Площа ріллі	6,9 млн. га більше 1/3 не використовується; на долю

	пасовищ припадає біля 70% сільських угідь. Землеробство відіграє невелику роль в економіці і не забезпечує потреби країни у зерні.
Основні природні ресурси	Ірландія має значні запаси торфу, свинцю, цинку, міді, срібла, природного газу і невеликими місцезнаходженнями камінного вугілля, залізної руди, пиритів.
Кількість населення:	3,5 млн. - кельти (еріннах) і не велика кількість англосаксів

Економічний стан:

Показник	2009	2010
Державний борг		\$ 2,253,000,000,000
ВВП –теми зростання		-1.6%
ВВП на душу населення	\$38,200	\$ 37,600
Імпорт/Експорт Експорт: худоба, молочні продукти, віскі, мікроелектро-ніка, продукція машинобудування, хімікати, одяг, кінний спорт, кінні ферми.		\$ 115,700,000,000
Об'єм інвестицій (Зовнішні/внутрішні)		\$ 286,200,000,000
Кількість робочої сили		2.15 млн.
Зайнятість в секторах		сільське господарство - 5%

		промисловість - 20% послуги - 76%
Рівень безробіття		13.7%
Бюджет (доходи/видатки)		доходи - \$68.7 блн. видатки - \$135.1 блн.

Показники інформаційного розвитку:

Показник		2009	2010
Користувачі телефонного зв'язку (стаціонарного)		2.08 млн.	
Користувачі телефонного зв'язку (мобільного)		4.871 млн.	
Середня вартість мобільного зв'язку	Безкоштовні телефонні центри. Ірландія - рекордсмен у виробництві телефонних "гарячих ліній"		
Кількість Інтернет хостингів			1.339 млн.
Кількість користувачів Інтернет (рівень проникнення)		3.042 млн.	

Фактори що сприяли позитивній динаміці розвитку е-урядування:

Початок інтенсивної інформатизації	1986-99 рр.
Прийняття стратегії • Основні кроки (рік, суть кроку, фінансування)	У цілому ж, як впливає зі звітів ISSC, на будівництво інфраструктури інфо-соціуму та організацію роботи електронного уряду Ірландії до сьогоднішнього дня витрачено

	понад 150 млн. євро громадських коштів, що надійшли в різний час на рахунки спеціально створеного національного фонду (Information Society Fund). А бюджет державного семирічного плану національного розвитку National Development Plan, 2000-2006) передбачає виділення на потреби розвитку об'єктів ІТ-інфраструктури ще близько 190 млн. євро. Але при цьому, як стверджує міністр фінансів Чарльз Мак-Криві, тільки за рахунок вибору і проходження ефективної тактики електронних держзакупівель сумарна економія міністерств і відомств Ірландії в нинішньому році має перевищити 1 млрд. євро, що становить приблизно 11% від обсягу всіх державних витрат на товари і послуги.
Державні програми розвитку	Information Society Ireland: Strategy for Action
Спеціальний уповноважений орган	Ireland's Information Society Steering Committee
Перші системи електронного урядування	Комісія з розвитку інформаційного суспільства - Information Society Commission
Основні електронні ресурси (посилання /описання)	1. eGovernment – Ireland www.reachservices.ie 7-8 тисяч візитів в годину, збільшується до до 10 тисяч, не має тенденцій до зниження. 2. ReachServices www.reachservices.ie

<https://www.cia.gov/library/publications/world-leaders-1/world-leaders-i/ireland.html>

Ірландія демонструє високі темпи зростання у розвитку електронного урядування. З точки зору онлайн складності, Ірландія займає 9-е місце досягає 94%. Це хороший результат можна розділити на онлайн складність 93% для громадян і 94% для підприємств.

Ірландія має оцінку вище ЄС27 + середньому на всі показники. Вона досягає 55% з юзабіліті, і 42% з моніторингу задоволеності користувачів.

Ірландський урядові портали добре розвинені і отримати 100% для One-Stop-Shop Approach і 67% для користувачів орієнтованих на дизайн порталу. Електронний уряду в Ірландії знаходиться в контексті комплексної програми суспільної трансформації («Transforming Public Services» TPS).

Найбільш цікавими програмами є такі:

www.certificates.ie - Health Service Executive (HSE), 2009 – ця послуга дозволяє громадянам придбати свідоцтва про народження, шлюб та свідоцтва про смерть в режимі он-лайн.

8 вересня 2009, 'eurodiary', новий веб-сайт представляє усі пов'язані з ЄС події, що відбуваються в Ірландії. Цей веб-сайт надається як послуга.

events@eurodiary.ie.

Представництво Європейської комісії в Дубліні запускає новий www.talktoeu.ie сайт для інформування громадян Ірландії з ЄС заходи і про те, що ЄС може зробити для них. Ця програма забезпечить необхідну інформацію людям про те, як функціонує ЄС з метою сприяння зміцненню взаємного розуміння між ірландським народом і Європейським союзом.

8 вересня 2009, Міністр Департаменту навколишнього середовища, спадщини та місцевого самоврядування запускає новий веб-сайт - "Запитайте про Ірландію", який надає матеріали та інформацію про національну спадщину зібрану й оцифровану з колекцій місцевих бібліотек з усієї країни.

http://www.askaboutireland.ie/ Сайт в даний час включає електронні книги, Гріффітс оцінки, і ірландські історичні кінохроніки.

12 жовтня 2009, Міністр, відповідальний за рівність, інвалідність і психічне здоров'я запускає новий веб-сайт для молоді, спрямований на підвищення їх інформованості і розуміння в області психічного здоров'я і благополуччя – **www.letsomeoneknow.ie** На сайті також є особистий щоденник дій.

Червень 2009. Сайт ONEGOV підводить підсумок необхідності спільної ідентичності та бачення всієї ірландської державної служби (у складі державної

служби та широкої державної служби тобто охорони здоров'я, освіти, місцевого самоврядування та правосуддя). Ресурс для громадянина і державного службовця, так ONEGOV замінює сайт "Bettergov.ie.

30 червня 2009, **eumatters.ie** сайт запускається ірландським Міністерством закордонних справ, який має за основну мету надання інформації про членство Ірландії в Європейському Союзі.

Травень 2009. Ірландський міністр соціальних справ та сім'ї офіційно запускає оновлену версію сайту www.welfare.ie і пропонує новий модельний ряд онлайн-сервісів.

У доповіді "Лідерство в обслуговуванні клієнтів – «Створення спільної відповідальності за кращі результати» обслуговування клієнтів в країні усіх рівнів на основі чотирьох ключових сприятливих практик:

1. Краще обслуговування починається з кращого розуміння.
2. Engage. Слухати. Відповісти.
3. Мобілізувати всі наявні ресурси.
4. Бути прозорими. Нести відповідальність. Зворотний зв'язок.

Електронний уряд Ірландії Awards 2009:

Церемонія відбулася 19 лютого 2009 року в Дубліні. Абсолютний переможець конкурсу і переможець місцевої премії електронного уряду є округ Південного Дубліна є County Council for the Digital Books Services. Вперше отримали нагороду "People's Choice eGovernment Award", ресурс на якому громадяни можуть голосувати он-лайн, а також ще один переможець у цій категорії став ресурс "An Post.

Електронний уряд Ірландії Award 2008:

«Transforming Public Services». Ця програма встановлює заходи, спрямовані на радикальний перегляд ірландської державної служби, де громадянин / користувач державних послуг знаходиться у центрі її роботи.

eTenders – посилюється сприяння он-лайн подання та оцінки попереднього відбору анкет для проведення державних закупівель.

Абсолютним переможцем є Bord Gais, який виграв приз за «Найкращий комерційний державний орган». Веб-сайт дозволяє користувачам оплачувати свої рахунки і представити лічильників он-лайн.

accesscork.ie – сайт, який допомагає людям з обмеженими можливостями для виявлення доступних магазинів.

Сайти з надання послуг:

У листопаді 2007 року ірландська Податкова Адміністрація оголошує результати істотного збільшення кількості податкових декларацій представлених в он. Було подано 279 020 податкових декларацій, з них 244 114 були опрацьовані в Інтернет. Сплата податків в Інтернет набуває значного росту - 99 000 платежів в 2007 році в порівнянні з 86 000 в 2006 році. Усього сплатили податки через Інтернет за 2007 рік на суму понад € 2280 млн, у порівнянні з € 2200 млн у 2006 році і € 1,4 млрд у 2005 році.

Irish Property Registration Authority's (PRA) - проект представляє собою близько 32 000 аркушів карт і близько 2,4 мільйона зареєстрованих земельних ділянок. (Джерело: суспільство знань Новини - Інформаційне суспільство політики, Департамент Taoiseach)

У 2006 році Irish Passport Office починає видачу електронних паспортів (паспорти) для ірландських громадян.

2004 року уряд Ірландії запускає **eCabinet** ініціативи, спрямовані на те, щоб процес засідання уряду був більш ефективнішим.

У червні 2004 року ірландський уряд встановлює групи експертів ввести стандартні рамки для державної служби картки (PSC). Ці карти (наприклад, медична карта, соціальна карта послуги і т.д.) використовуються для ідентифікації осіб, які використовують державні послуги.

За звітами ООН найкращою практикою в Ірландії є створення електронних тендерів.

Ірландія створила єдиний портал для централізації державних закупівель – єдине вікно для роботи бізнесу з урядом. Цей портал містить пропозиції та реєстрацію постачальників. Портал надає підприємствам просту інструкцію на дві сторінки у розділі “Suppliers-Getting Started page.” Користувачі можуть отримувати повідомлення по електронній пошті про нові можливості співпраці бізнесу з державним сектором, а також чіткі відомості про роботу з урядом.

<http://www.e-tenders.gov.ie/>

Електронні закупівлі (e-procurement) - це процес стратегічного управління закупівлями або поставками у рамках загальних корпоративних цілей за допомогою мережі інтернет. Добре організована стратегічна програма закупівель має можливість суттєво підвищити прибутки організації, як мінімум, за рахунок скорочення витрат - дуже часто цей фактор виявляється більш критичним, ніж підвищення обсягів продажу. Виходячи зі світового досвіду

впровадження систем електронних держзакупівель, всі вони будуються на основі наступних принципів:

- прозорість (доступність інформації про закупівлю);
- підзвітність (дотримання усталених правил та процедур закупівель, ефективний контроль);
- конкуренція (вільна конкуренція, за виключенням особливих випадків);
- справедливість (рівні можливості для всіх учасників);
- ефективність (економія бюджетних коштів при досягненні потрібного результату).

Електронні закупівлі в світі:

Країна	Доля державних закупівель з використанням систем електронної торгівлі в загальному об'ємі держзакупівель, %	Економія бюджетних коштів
Швеція	20	100 млн. євро
Австралія	15–20	130 млн. євро
Ірландія	11	175 млн. євро
Норвегія	25	100 млн. євро
США	5	-
Германія	0,31	-
Росія	0,2	17 млн. євро

Як ми бачимо, Ірландія за допомогою електронних держзакупівель має 175 млн. євро економії бюджетних коштів.

Тендери Ірландії з категорії – послуги

Tenders From Ireland : View by service categories

- Administration, defence and social security services (10)
- Agricultural, forestry, horticultural and other related services (3)
- Air transport services (6)
- Consultancy Services: Architectural, Construction, Legal, Accounting and Business (421)
- Education services (35)

- Health and social work services (23)
- Hire services of machinery and equipment and of personal and household goods (7)
- Hotel and restaurant services (11)
- Insurance and pension funding services, except compulsory social security services and insurance-related services (14)
- Land transport services and transport via pipeline services (8)
- Manpower Supply Services (1)
- Membership organization services (2)
- Miscellaneous services (7)
- Oil and Gas Related Services (2)
- Postal and Telecommunications services (26)
- Printing, publishing and related services (45)
- Public utilities (8)
- Real estate services (10)
- Recreational, cultural and sporting services (13)
- Repair, maintenance and installation services (48)
- Research and development services (20)
- Retail trade services (1)
- Services auxiliary to financial intermediation (8)
- Sewage- and refuse- disposal services, sanitation and environmental services (45)
- Software Services (128)
- Supporting and auxiliary transport services; travel agencies services (19)
- Water transport services (1)

<http://www.tenderszeal.com/business/ireland/>

Розглянувши розвиток електронного уряду в Ірландії, виявилося, що бідна країна з відсталою аграрною економікою, завдяки реформам уряду змогла подолати кризу і почати розвиток високотехнологічного виробництва, що призвело до розвитку електронного уряду - способу надання інформації і вже сформованого набору державних послуг громадянам, бізнесу та іншим гілкам державної влади, при якому особиста взаємодія між державою та заявником мінімізоване і максимально можливо використовуються інформаційні технології. З впевненістю можна сказати, що найкращий досвід Ірландії у впровадженні E-governance можна використати і в нашій країні.

Список використаних джерел:

1. United Nations E-Government Survey 2010 Leveraging e-government at a time of financial and economic crisis.
2. Un E-government survey 2008. - p. 36 Box 6. Regional Best Practice – Ireland
3. World Public Sector Report 2003 E-Government at the Crossroadsp.
4. Зарубіжний досвід впровадження електронного урядування.
5. Сайт ЦПУ <https://www.cia.gov>
6. EPRACTICE.EU <http://www.epractice.eu/en/document/288268>
7. Ирландия. Официальные сайты <http://polpred.com/?cnt=63&cat=5>
8. eTenders Public Procurement <http://www.e-tenders.gov.ie/>
9. Countries of the world
10. http://www.theodora.com/wfbcurrent/ireland/ireland_communications.html
11. TENDERSZEAL <http://www.tenderszeal.com/business/ireland/>

РОСІЯ

Підготував:

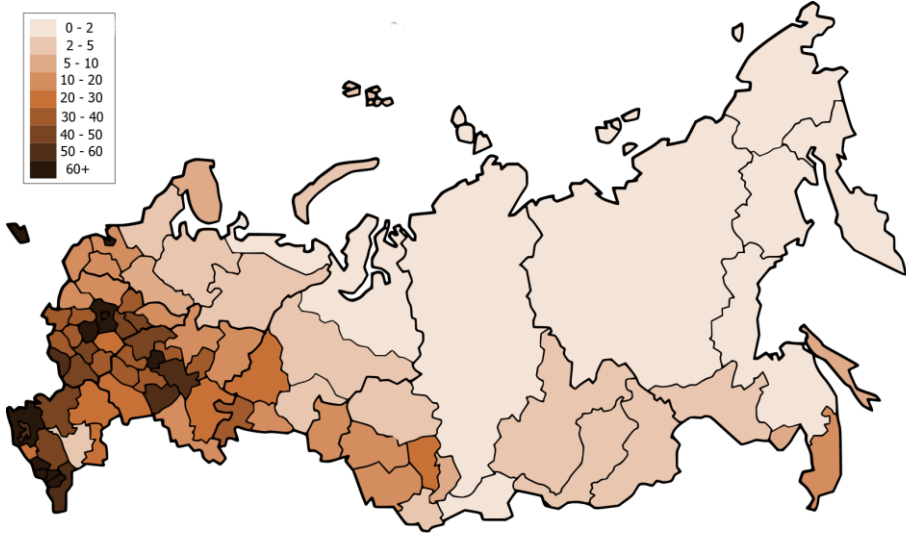
Курилюк Дмитро Володимирович

Довідкова інформація про країну :

Основні характеристики:

Доменне ім'я	.ru (код ISO 3166-1 alpha-2 для Росії, англ. Russia) - національний домен верхнього рівня для Росії. Домен є шостим за популярністю національним доменом верхнього рівня, він широко поширений не тільки в Росії, але і в країнах СНД. .рф (punycode: .xn--p1ai; Російська Федерація) — національний домен верхнього рівня для Росії. Перший в Інтернеті домен на кирилиці. Відмінністю від введеного раніше домену «. ru» є те, що в домені «. рф» всі імена другого рівня пишуться виключно кирилицею.
Державний устрій	На думку голови Конституційного суду РФ, одного з авторів чинної Конституції Зорькіна В.Д., а також міжнародних експертів, які вивчають змішану форму правління, Роберта Елджі і Меттью Шугарта, Росія - демократична федеративна президентсько-парламентська республіка з широкими повноваженнями президента. Відповідно до висловлювань Президентів Росії Володимира Путіна і Дмитра Медведєва, заступника голови Державної думи Олега Морозова, голови Ради Федерації Сергія Миронова та інших Росія - президентська республіка. Конституційний лад Росії, що включає в себе державний і політичний лад, визначається Конституцією, прийнятою на референдумі 12 грудня 1993 року. Головою Росії є Президент, який обирається всенародним голосуванням строком на 6 років (до 31 грудня 2008 року [23] - на 4 роки). Згідно з діючою Конституцією, він має низку найважливіших повноважень: керує зовнішньою політикою, є Верховним головнокомандуючим Збройними силами, призначає за згодою Державної думи Голови уряду, приймає рішення про відставку Уряду. За пропозицією Голови уряду призначає на посади заступників Голови уряду і федеральних міністрів, а також звільняє їх з посад. Президент очолює Раду безпеки, призначає та звільняє з посад командування Збройними силами. Має право пропонувати на розгляд Державної думи кандидатури на посаду голови Центрального банку (не входить до складу Уряду). У разі агресії або безпосередньої загрози агресії Президент має право оголосити воєнний стан на всій території країни або на окремих територіях, але при цьому зобов'язаний негайно сповістити про своє рішення Федеральні збори. Має право видання указів, обов'язкових для виконання на всій території Росії (укази не повинні суперечити федеральним законам). Також володіє низкою інших повноважень. Президент може бути усунутий з посади Радою федерації за умови висунення Державною думою звинувачення у державній зраді або скоєнні іншого тяжкого злочину і наявності підтверджуючих висновків Верховного та Конституційного судів. Законодавчу владу покладено на Федеральні збори - парламент,

	що складається з верхньої (Ради федерації) і нижньої (Державної думи) палат. До Ради федерації входять по два представники від кожного суб'єкта федерації. У 1993 році члени Ради федерації були обрані населенням, у 1995 році їх місце зайняли безпосередньо губернатори (президенти) і спікери регіональних законодавчих зборів, а з 2000 року - обираються представники виконавчої і законодавчої влади суб'єктів федерації. У майбутньому передбачається Внести поправки до Конституції і перейти до комплектування Ради федерації з числа осіб, обраних представницькими органами влади та депутатів місцевого самоврядування. Державна дума складається з 450 депутатів, що обираються всенародним голосуванням за партійними списками строком на 5 років (до 31 грудня 2008 року [23] - на 4 роки). Виконавчу владу здійснює Уряд. Система федеральних органів виконавчої влади включає федеральні міністерства, федеральні служби й федеральні агентства. Судову владу здійснюють суди: Конституційний суд, суди загальної юрисдикції на чолі з Верховним судом та арбітражні суди на чолі з Вищим арбітражним судом. У суб'єктах Російської Федерації діють конституційні (статутні) суди. У судову систему суб'єктів федерації входять також мирові судді. Політичні партії Станом на липень 2010 року в Росії офіційно зареєстровані відповідно до Федерального закону «Про політичні партії» 7 політичних партій, з них у Державній думі представлені чотири: «Єдина Росія», КПРФ, ЛДПР і «Справедлива Росія»
Незалежність (рік)	-
Валюта	Російський рубль (RUB, RUR)
Столиця	Москва
Найбільші міста	Москва – 10 563 тис жителів Санкт-Петербург – 4 600 тис жителів Новосибірськ – 1 409 тис жителів Єкатеринбург – 1 372 тис жителів Нижній Новгород – 1 271 тис жителів Казань – 1 136 тис жителів Самара – 1 133 тис жителів Омськ – 1 127 тис жителів Челябінськ – 1 095 тис жителів Ростов-на-Дону – 1 048 тис жителів
Кількість адміністративних одиниць	Система органів державної влади суб'єктів федерації визначається загальними принципами, що встановлюються федерацією. У кожному регіоні є законодавчий (представницький) орган (парламент, законодавчі збори) та виконавчий орган (уряд). У багатьох існує також посада вищої посадової особи (президент, губернатор), яка наділяється повноваженнями законодавчими органами влади суб'єкта федерації за поданням Президента Росії і

	може займати свій пост необмежену кількість разів. Росія також поділяється на 8 федеральних округів, у кожному з яких працює повноважний представник президента Росії. Суб'єкти федерації мають свій адміністративно-територіальний поділ. Як правило, основними адміністративно-територіальними одиницями у складі суб'єкта федерації є райони і міста обласного (республіканського, крайового, окружного) значення.
Площа (заселена)	 0 - 2 2 - 5 5 - 10 10 - 20 20 - 30 30 - 40 40 - 50 50 - 60 60+ Купити и зарегистрировать программный контент svgsconverter.com
Клімат	Більша частина європейської частини РФ розташована в межах Східно-Європейської рівнини. На півдні — північні схили Кавказу, на північному заході — гори Хібіни. На схід від Уралу — Західно-Сибірська рівнина, обрамована на півдні горами південного Сибіру (Алтай, Саяни, гори Прибайкалля, Забайкалля та ін.). Між Єнісеєм та Леною розташоване Середньосибірське плоскогір'я, між Леною та Тихим океаном — хребти та нагір'я Північно-Східної Азії. Найбільші ріки: Лена, Іртиш, Єнісей, Об, Волга, Амур. Найбільші озера: Каспійське (море), Байкал, Ладозьке, Онезьке. На території РФ із півночі на південь чергуються такі кліматичні зони: арктична пустеля, тундра, лісотундра, лісова та лісостепова зони, степова, зона напівпустель (поблизу Каспію). Клімат країни змінюється від морського (на крайньому північному заході) до різко континентального (у Сибіру) і мусонного (на Далекому Сході). Багатьом районам Сибіру та Далекого Сходу притаманна багаторічна мерзлота.
Площа ріллі	134, з них оброблено 7,8 млн. га.
Основні природні ресурси	Росія володіє найбільшими у світі розвіданими запасами природного газу, а також є найбільшим його виробником. Крім того, Росія поділяє перше-друге місце за обсягом видобутку нафти, а за обсягом її експорту займає друге місце. Великі родовища вугілля є в Республіці Комі, у Східному Сибірі і на Далекому Сході. Росія також багата залізною рудою, бокситами, нікелем, оловом, золотом, алмазами, платиною, свинцем, цинком. Багато з цих ресурсів знаходяться в Сибірі, де великі відстані,

	слабка заселеність, суворий клімат і багаторічна мерзлота створюють значні труднощі для економічно ефективного видобутку і транспортування сировини до місця переробки та споживання.
--	---

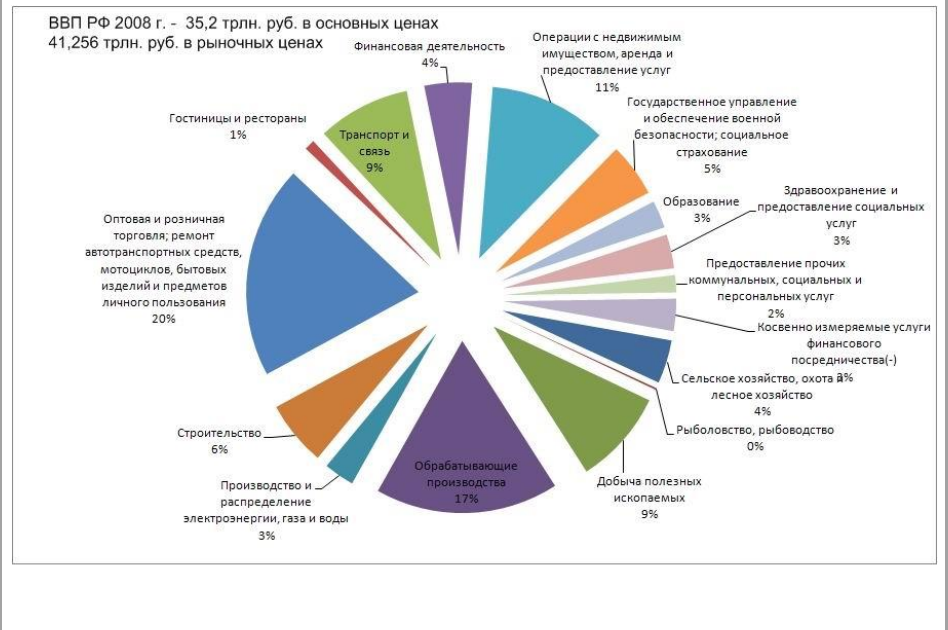
Населення:

Показник	Рік початку інформатизації (1990) (млн)	2009 (млн)	2010(млн)
Кількість населення	146,7	142	142,9
Вікова структура населення(0-25/25-50/50+)			
Густина населення	8,62	8,34	8,4
Рівень урбанізації	62 %	72,3	72,9 %
Населення за межею бідності			21%
Рівень смертності			3/2
Очікувана тривалість життя	69.19	67,88	68,67

Економічний стан:

Показник	Рік початку інформатизації	2009	2010
Державний борг (Внутрішній, зовнішній)		37,6 млрд \$	483,0 млрд. \$ (приблизно 33% від ВВП)
Рівень інфляції		8,8%	8,8%
ВВП (в паритеті купівельної спроможності)			78,7 млрд. \$
ВВП (офіційно обрахований)			1.5859 трлн. \$

Структура ВВП

Проекти та державні програми розвитку сектору E-governance:

13 липня 2010 року на засіданні Урядової комісії з впровадження інформаційних технологій у діяльність державних органів та органів місцевого самоврядування під керівництвом заступника голови уряду РФ був затверджений системний проект формування інфраструктури електронного уряду. Основною метою даного документу було визначено що:

“Цей Системний проект призначений для створення на його основі державної Програми «Інформаційне суспільство», уточнення змісту інших програм, що знаходяться на даний момент у стадії виконання або розробки.

У світовій практиці для позначення цільового стану діяльності органів влади, що спирається на можливості інформаційно-комунікаційних технологій (далі - ІКТ), використовується поняття «електронне держава» (e-government), що відноситься до держави та державного управління в цілому, а не тільки до органів виконавчої влади.

Під «електронною державою» далі розуміється діяльність всіх державних органів, органів місцевого самоврядування та підвідомчих їм організацій на основі застосування ІКТ з охопленням всіх трьох гілок державної влади Російської Федерації - виконавчої, законодавчої та судової. У свою чергу, вираз

«інформаційне суспільство», як воно розуміється у поточній практиці, характеризує всю сукупність суспільних відносин. Для цілей документа під електронним урядом розуміється спосіб організації діяльності федеральних і регіональних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, при якому:

- у всіх випадках, коли відсутня доведена необхідність адміністративного розсуду, особистої присутності заявника, а також паперового документообігу, застосовуються формальні процедури збору відомостей, підготовки та прийняття рішень, засновані на віддаленому електронному взаємодії;

- забезпечується підвищення якості державного управління, що розуміється як ступінь відповідності діяльності державних органів виконавчої влади легітимним інтересам громадян Російської Федерації.

Дані визначення є конкретизацією положень Концепції формування електронного уряду в Російській Федерації до 2010 р., схваленої розпорядженням Уряду Російської Федерації від 6 травня 2008 р. № 632-р, в частині розділення термінів «електронний уряд» і «електронна держава».

Головною метою формування електронного уряду є підвищення якості державного управління, яке виражається через:

- зниження тимчасових, організаційних і фінансових витрат для громадян і організацій при отриманні державних (муніципальних) послуг;

- зниження адміністративних бар'єрів і тягаря надмірного регулювання для господарюючих суб'єктів;

- скорочення бюджетних витрат на діяльність органів виконавчої влади та підвищення ефективності цих витрат;

- підвищення прозорості діяльності органів державної влади.

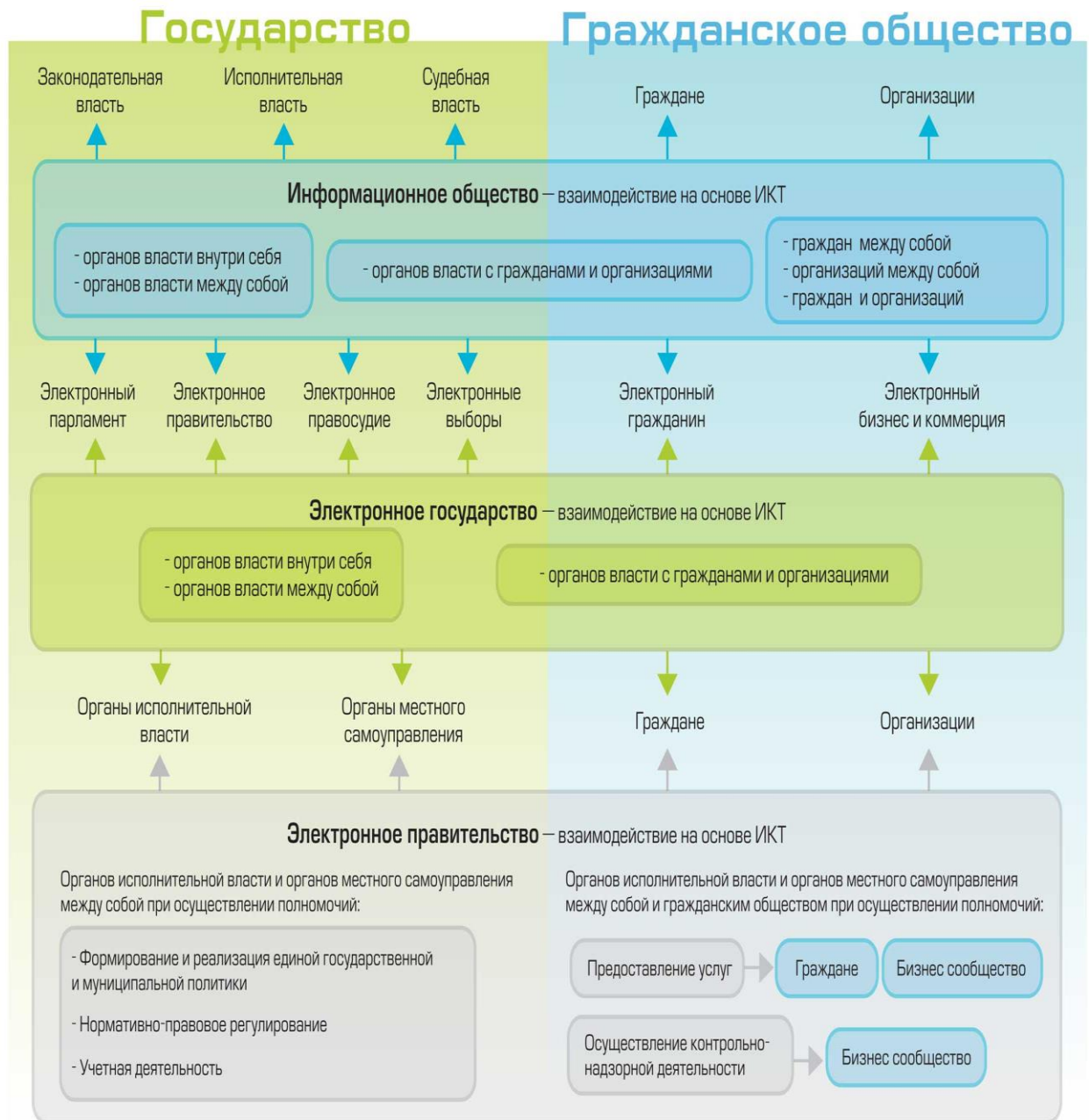
Перераховані характеристики якості державного управління можуть бути об'єктивно виміряні, в тому числі за допомогою індикаторів, підтримуваних незалежними від органів державної влади організаціями.

Для побудови інформаційного суспільства необхідна максимально широка трансформація, яка охоплює всі гілки і рівні державної влади і місцевого самоврядування, сфери суспільних відносин (охорона здоров'я, освіта, культура тощо), бізнес і громадян. Формування електронного держави передбачає рішення меншого кола завдань, пов'язаних лише з виконавчою, законодавчою і судовою гілками влади. Електронний уряд зачіпає діяльність виконавчої влади на всіх рівнях управління.

Велика частина концепцій та нормативних правових актів, прийнятих у 2002-2008 рр., була спрямована на створення окремих державних інформаційних систем, типових програмних продуктів і обґрунтування виділення бюджетного фінансування на закупівлі ІКТ.

В актах Уряду Російської Федерації, прийнятих в 2008-2010 рр., чималу увагу приділено питанням державного управління та адміністративної ефективності (на противагу екстенсивній інформатизації), що дозволило ініціювати формування окремих компонентів електронного уряду (таких як створення реєстру та порталу державних послуг, системи міжвідомчої електронної взаємодії тощо).

Досягнення цільових показників, визначених в діючих правових актах, прийнятих в 2009-2010 рр., є надзвичайно амбітним завданням, особливо з урахуванням незначної кількості результатів, отриманих в ході інформатизації та реалізації заходів адміністративної реформи в попередній період. Плани переходу федеральних органів виконавчої влади та органів державної влади суб'єктів Російської Федерації та органів місцевого самоврядування на надання державних послуг та виконання державних функцій в електронному вигляді, які затверджені розпорядженням уряду Російської Федерації від 17 жовтня 2009 р. № 1555-р та розпорядженням уряду Російської Федерації від 17 грудня 2009 № 1993-р, не можуть бути виконані без системних заходів, описаних у цьому документі.

Також вищевказаний документ визначає місце і роль електронного уряду у вирішенні завдання формування інформаційного суспільства в Російській Федерації.

У документі розкриті питання базових цілей та побудована структура наступних сфер поширення ЕУ:

- Федеральний, регіональний і муніципальний рівні застосування Системного проекту;

- Перехід на надання державних послуг та виконання державних функцій в електронному вигляді;
- Трансформація в електронний вигляд державної облікової діяльності;
- Інформаційно-технологічні та інженерні компоненти електронного уряду;
- Рішення першочергових проблем і формування ключових інфраструктур електронного уряду;
- Забезпечення доступності державних послуг та інфраструктури електронного уряду;
- Забезпечення ефективності бюджетних витрат на формування електронного уряду;
- Управління формуванням електронного уряду.

Поширення новітніх соціальних технологій:

Ідею про те, що єдина платіжно-сервісна карта (як певний аналог існуючих в Європі і США eIDCard) повинна з'явитися й у Росії, вперше на вищому рівні висловив президент Росії Дмитро Медведєв в кінці березня минулого року.

Через чотири місяці вже був прийнятий Федеральний закон “Про організацію надання державних і муніципальних послуг”, згідно з яким на карті обов'язково повинні бути розміщені: прізвище, ім'я, по батькові, стать, дата і місце народження, а також СНІОС (Страховий номер індивідуального особового рахунку пенсійного свідоцтва). Крім того, на таку карту громадяни зможуть отримувати всі належні соціальні виплати, вона також дасть можливість дистанційно користуватися різними державними послугами - від безкоштовного проїзду на громадському транспорті до оплати штрафів ДПС і отримання з Пенсійного фонду виписки про розмір своїх пенсійних накопичень. Хоча можливості проекту ще ширші. Наприклад, член Комітету

Державної Думи з фінансового ринку Павло Медведєв зазначив, що на карту за бажанням користувача можна перераховувати виплати за записами з лікарняного аркуша або зарплату. Передбачається, що на регіональному та муніципальному рівнях на пластик можна буде “підвішувати” в якості додатків ще й регіональні та муніципальні послуги. Ще через місяць Володимир Путін підписав документ, згідно з яким компанія “Універсальна електронна карта” призначена уповноваженою організацією з випуску та обслуговування цих карток. Забезпечити всіх громадян пластиковими “чарівними паличками” доручено трьом провідним банкам - Ощадбанку, Уралсиб і АК Барсу. На початку літа вони створили експериментальні зони в Башкортостані, Татарстані і Астрахані. Учасники програми домовилися, що ідентифікація фізосіб за універсальною електронною картою (УЕК) буде відбуватися згідно СНІОС, а в якості довідника адрес буде використовуватися реєстр Федеральної податкової служби. Чисто теоретично громадяни можуть почати користуватися картами вже в наступному році. А вже до 2014 року всі росіяни повинні отримати індивідуальні УЕК.

Звіт про роботу порталу gosuslugi.ru:

План переходу федеральних органів виконавчої влади на надання державних послуг в електронному вигляді прем'єр-міністр Володимир Путін затвердив в кінці жовтня 2009 р. У розпорядженні уряду зафіксовані терміни по 74 пріоритетним державним послугам. Інформація про них з'явилася у зведеному реєстрі і на єдиному порталі. Крім того, на порталі вже розміщена інформація про деякі регіональні послуги (на момент запуску їх було близько 200). У подальшому на ньому буде доступна інформація про всі федеральні і регіональні державні послуги, яких на момент запуску порталу налічується близько 4000. Розробку порталу здійснила компанія "Армада" (офіційно було оголошено, що роботи проводив "Ростелеком") і витрати на його створення становлять близько 100 млн руб.

До моменту запуску portalу на ньому з'явилися форми заяв, необхідних для отримання держпослуг, які можна скопіювати з сайту і заповнити. Для кожної з послуг вказуються одержувачі, список необхідних документів, вартість та порядок оплати, терміни і результат надання. Тут же публікуються пов'язані з ними нормативно-правові акти та адреси та телефони відомств. Працює рубрикатор за категоріями, відомствам і життєвих ситуацій (вихід на пенсію, купівля квартири, пошук роботи, відкриття бізнесу).

Для деяких послуг поля у заяві можна заповнювати безпосередньо у завантаженому pdf-файлі, після чого відправити його на друк. Квитанція не містить банківських реквізитів, а містить тільки нагадування, що для їх отримання необхідно звернутися до найближчого відділення відповідного відомства.

Зазначена інформація на порталі заповнена відомствами і підписана ЕЦП, проте на початковому етапі портал працює в тестовому режимі, тому можлива наявність неточностей у розміщеній на ньому інформації. Для організації зворотного зв'язку розробниками portalу реалізований інтерактивний механізм, за допомогою якого громадянин зможе виділити некоректну інформацію і, натиснувши CTRL + ENTER, направити відповідну інформацію оператору portalу.

Наступною контрольною точкою для portalу стане подача документів в електронному вигляді прямо через портал. Тут терміни для різних видів послуг різняться. У лютому 2010 р., наприклад, запрацювала подача документів для проходження технічного огляду автомобілів, а в березні - подання податкових декларацій. Зараз у розділі про спрощену податкову декларацію, поданій платником податків особисто, викладений шаблон у форматі tif.

Після реалізації четвертого етапу робіт заявнику повинна бути надана можливість стежити за ходом виконання його заявки, а після п'ятого етапу - отримувати результати в електронному вигляді через портал, якщо це

допускається федеральним законом. Зараз у процесі прийняття Держдумою знаходиться законопроект федерального закону про держпослуги.

Як повідомляє сайт Мінкомзв'язку, на порталі опублікована інформація про 565 федеральних і 2282 регіональних послуги: порядок подання послуг, списки документів, необхідних для їх отримання, бланки і зразки заповнення заяв, контакти відповідних державних органів. Інформацію на портал надають і актуалізують самі відомства, відповідальні за надання тих чи інших послуг. Постійно збільшується кількість послуг, які можна замовити або отримати безпосередньо на порталі. Скоро за допомогою порталу можна буде оплачувати послуги.

На даний момент на єдиному порталі зареєструвалися 336 000 особи, майже 2 тисячі з яких - іноземні громадяни. Користувачі замовили 581 000 послуг, найпопулярнішими з яких були перевірка наявності виписаних штрафів, отримання закордонного паспорта та отримання повідомлення про стан індивідуального особового рахунку пенсійного страхування.

У грудні 2010 року почалася установка інфоматів - пристроїв, які розміщуються у громадських місцях і дозволяють працювати з порталом держпослуг людям, які не мають доступу до Інтернету. Планується, що доступ до порталу буде можливий і за допомогою цифрового телебачення.

Залучення інновацій:

У 2011 році було оголошено проведення 3-го щорічного конкурсу «Кращі 10 IT-проектів для держсектора »

Конкурс «Кращі 10 IT-проектів для держсектора» проводиться для виявлення та заохочення кращих практик застосування інформаційних технологій у сфері державного управління і надання державних послуг населенню.

Організатор конкурсу - COMNEWS, співорганізатор - Академія народного господарства при Уряді РФ. Конкурс проводиться за підтримки Міністерства зв'язку і масових комунікацій РФ.

До участі в конкурсі запрошуються розробники рішень з перекладу державних послуг в електронний вигляд, а також органи влади, які є виконавцями державних функцій в електронному вигляді. Представлені проекти повинні забезпечувати віддалене отримання послуги на Єдиному порталі www.gosuslugi.ru або на офіційному сайті органу влади за умови наявності на Єдиному порталі гіперпосилань на місце надання послуги.

Оцінка проектів проводиться відповідно до формалізованої методики Експертної центру Російської Академії народного господарства та державної служби при Президенті РФ, що забезпечує виявлення фактичної якості надання державних послуг в електронному вигляді.

Під наданням державних послуг в електронному вигляді розуміється стадія, на якій скорочено кількість очних відвідувань отримувачем послуги відповідного органу влади або такі відвідування виключені зовсім.

Церемонія нагородження лауреатів конкурсу пройде в Москві 10-13 травня 2011 року в рамках 23-ї міжнародної виставки телекомунікаційного устаткування, систем управління, інформаційних технологій і послуг зв'язку «Связь-Експоком 2011» в ЦВК «Експоцентр».

Витрати на реалізацію програми «Електронна Росія»:

- У 2007 - 2008 рр.. на створення так званих технопарків у Росії було витрачено 7 млрд. руб. (3,5 млрд. - з федерального бюджету і стільки ж - з регіональних).
- У 2007 - 2009 рр.. на створення технопарку в Новосибірську було виділено 3,2 млрд. руб., з них близько 2,2 млрд. було витрачено на будівництво інфраструктурних об'єктів.

- На створення державних сайтів - в період з 2008 по березень 2010 рр.. - Було витрачено 800 млн. руб.

- До кінця жовтня 2007 р. всі російські школи (59 тис.) були підключені до Інтернету. На це було витрачено 2,5 млрд. руб. На оплату трафіку в рік планувалося витратити 1,1 млрд. руб.

Загальний обсяг фінансування російської освіти в 2008 - 2010 рр.. склав 4,5 трлн. руб. (Консолідований бюджет російського освіти у 2008 р. склав 1,3 трлн. Руб.).

- У 2007 - 2008 рр.. на інноваційні програми вузів було виділено 20 млрд. руб.

- У 2007 - 2008 рр.. на забезпечення шкіл ліцензійним ПЗ було виділено 2,7 млрд. руб.

- Реалізація впровадження вільного програмного забезпечення (ВПЗ) у російських державних установах почалася зі шкіл у вересні 2007 р. До грудня 2009 р. планувалося закінчити впровадження ВПЗ в усіх школах країни. Бюджет проекту повинен був скласти 650 млн. руб. (На початку 2009 р. цю суму скоротили втричі).

- У 2007 - 2008 рр.. групою компаній "Армада", фірмами "Альт Лінукс" і "Лінукс-Інк" був розроблений Пакет вільного програмного забезпечення (ПСПО) для російських шкіл. Вартість проекту склала близько 70 млн. крб. (З цього приводу - безкоштовне ПЗ в Росії стає платним! - Багато ІТ-аналітики дивувалися і жартували, що російські "розробники" повинні дякувати Дмитра Медведєва, височайше звелів школам та держустановам перейти на СПО, - це дозволяє "розробникам" вельми недешево продавати державним замовникам безкоштовний Linux і інше вільне програмне забезпечення!).

- У 2008 р. фірма «Компьюлинка» розробила програмний пакет «Перша Допомога» (Стандартний пакет базового програмного забезпечення, СБППО). Пакет поставлявся в усі школи України. Вартість проекту склала понад 2 млрд. руб.

- Сума витрат держави на розсилку всіх оновлень базового пакета «Першої Допомоги» у 2008 р. становила 97 млн. крб.
- На розсилку дисків з вільним ПЗ в 2009 р. державою було виділено 17 млн. руб. (З яких 11 млн. крб. Повернулися у вигляді штрафу з виконавця робіт).
- У 2009 р. міністр освіти і науки Парашутенко "прославився" відкриттям шкільного порталу (за 15 млн. руб.!). Портал був визнаний небезпечним для дітей, і згодом «тихо помер» ...
- У 2009 р. тендер Міносвіти на перепідготовку вчителів до викладання СПО виграла «Академія АйТі». На перенавчання 60 тис. вчителів було виділено 115 млн. руб.
- У рамках Федеральної цільової програми розвитку освіти на 2006 - 2010 рр.. було передбачено фінансування проекту «Розвиток електронних освітніх Інтернет-ресурсів (ЕОР) нового покоління, включаючи культурно-пізнавальні сервіси, систем дистанційного загального та професійного навчання (e-learning), у тому числі для використання людьми з обмеженими можливостями» На цей проект було витрачено більше 640 млн. руб. (У тому числі в 2010 р. - 301 млн. крб.).
- Фінансування проекту навчання дітей з обмеженими можливостями з використанням ІКТ в 2009 р. склало 1 млрд. руб., А в 2010, 2011 і 2012 рр.. планується за 2,5 млрд. руб. (На 1 січня 2010 дистанційне навчання отримували 3900 таких дітей. Одне робоче місце для дитини-інваліда обходиться державі в 333 тис. крб.).
- Обсяг держзамовлення на постачання ІТ-продукції оцінюється в \$ 12 млрд. щорічно.
- За даними Мінфіну, витрати на впровадження ІКТ у федеральних органах державної влади в 2008 р. склали 42 млрд. руб., В 2009 р. - 37,5 млрд. руб.

- За даними Мінкомзв'язку, витрати на ІКТ у федеральних і регіональних органах державної влади, а також в рамках різних ФЦП, в 2008 і 2009 рр.. склали 60 - 80 млрд. руб. щорічно.

- У 2010 р. на регіональні проекти ІКТ з бюджету суб'єктів РФ було виділено 20 млрд. руб. (При цьому на інформатизацію органів виконавчої влади виділяється близько 50% від загального обсягу фінансування, на інформатизацію освіти - близько 23%, охорони здоров'я - 12%, системи забезпечення безпеки - 10%, культури - 5%). До 2012 р. на регіональні проекти ІКТ з бюджету суб'єктів РФ планується виділити близько 98 млрд. руб.

- В кінці 2010 р. завершується ФЦП (федеральна цільова програма) «Електронна Росія». В 2009 - 2010 рр.. на її фінансування з федерального бюджету направлено 5,8 млрд. руб.

- На зміну «Електронної Росії» в 2011 р. приходить ДЦП (довгострокова цільова програма) «Інформаційне суспільство 2011 - 2020 рр..» - 3 щорічним бюджетом у 82,5 млрд. руб. Всього на ДЦП планується витратити близько 375 - 400 млрд. руб. (За оцінкою Мінкомзв'язку, 950 млрд. руб.) Протягом 10 років.

- На розвиток навігаційної системи ГЛОНАСС виділено \$ 550 млн. Найближчим часом планується виділити ще 6 млрд. руб.

- У 2009 р. (у розпал міжнародної економічної кризи!) На 36 проектів Російської корпорації нанотехнологій («Роснано») було виділено майже 100 млрд. руб. (Дмитро Медведєв заявив, що до 2015 р. на нанотехнології буде витрачено \$ 10,6 млрд.).

- За підрахунками співробітників експертного управління адміністрації президента, проекти модернізації, затверджені комісією президента Росії (38 проектів по 5 напрямках - комп'ютерні та ядерні технології, космос, медична техніка, енергоефективність - і створення центру інновацій у Сколкові), обійдуться бюджету майже в 800 млрд. руб.

На 1-му місці за витратами - 407,26 млрд. руб. за 3 роки - стоїть проект зі встановлення лічильників води, газу і електрики (368 млрд. рублів припадає на

позабюджетні джерела). На 2-му місці - проект переходу на енергозберігаючі лампочки), - 124,88 млрд. руб. (123,5 млрд. руб. з позабюджетних джерел).

- На силіконову долину в Сколково буде виділено 60 млрд. руб.
- На створення російської пошукової системи («державного національного пошуковика», створюваного в рамках федеральної програми «Електронний уряд») планується витратити з бюджету близько \$ 100 млн.
- МНС готує документи, необхідні для початку будівництва по всій Росії системи виклику оперативних служб за номером 112. На її реалізацію планується направити 37 млрд. руб.
- Управління замовлень щодо вдосконалення технічної основи системи управління ЗС РФ оголосило про проведення відкритого конкурсу з модернізації програмно-технічного комплексу офіційного сайту Міноборони РФ. Початкову вартість держконтракту замовник оцінює в 50 млн. крб.
- За словами міністра охорони здоров'я і соціального розвитку Тетяни Голікової, можливість реалізації концепції інформатизації охорони здоров'я з'явиться тільки з 1 січня 2011 р. Орієнтовна сума витрат на ці цілі на 2011 - 2012 рр. складе 24 млрд. руб.

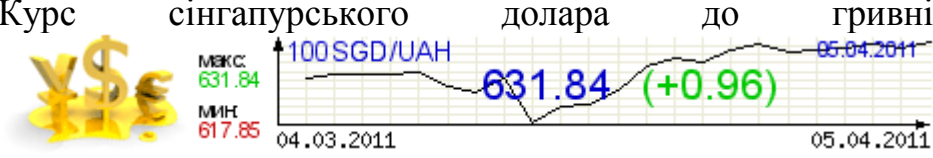
СІНГАПУР

Підготувала:

Стаднік Вікторія Володимирівна

Довідка про країну:

Доменне ім'я	.sg
Державний устрій	Парламентська республіка
Незалежність (рік)	09 серпня 1965 року від Федерації Малайзії
Валюта	Сінгапурський долар (SGD), 1 USD = 1.26 SGD Курс сінгапурського долара до гривні
Столиця	Сінгапур
Кількість адміністративних одиниць	Адміністративно-територіальний поділ відсутній. Країна складається з островів між Малайзією та Індонезією: 58 островів (один великий, інші – маленькі)
Площа (заселена)	687 кв.км
Клімат	Тропічний, жаркий, вологий, дощовий
Ландшафт	Низовина, злегка хвиляста, центральне плато містить водозбірний басейн і природний заповідник. Найнижча точка - Сінгапурська протока – 0м, найвища точка – Букіт Тіма – 166м.
Основні природні ресурси	Глибоководні порти, риба
Землекористування	Орна земля: 1, 47%, постійні зернові культури: 1, 47%, інше: 97, 06%; зрошувані землі: відсутні.

Населення:

Показник	2009	2010
Кількість населення	4,7 млн.	4740737
Вікова структура населення		0-14 років: 13,8 % (чоловіків 338419/жінок 314704); 15-64 років: 77% (чоловіків 1774444/жінок 1874985); 65 років і старші: 9, 2% (чоловіків 196101/жінок 196101)

		242084)
Рівень урбанізації	100% від загальної кількості населення	100% від загальної кількості населення
Населення за межею бідності	відсутнє	відсутнє
Рівень смертності		4,95 смертей на 1000 осіб
Очікувана тривалість життя	Середня 82 роки	Чоловіки – 80 років, жінки – 85 років

Економічний стан:

Показник	2009	2010
Державний борг (Внутрішній, зовнішній)	Внутрішній - 110% від ВВП 2009 року Зовнішній – \$ 20,3 млрд.	Внутрішній - 102, 4% від ВВП 2010 року (державний борг складається із державних цінних паперів, випущених для надання допомоги Центральному Резервному Фонду, уряд не запозичав для фінансування дефіциту витрат з 1980 року) Зовнішній – \$ 21660 млн.
Рівень інфляції	0,6%	2,8%
ВВП (в паритеті купівельної спроможності)	\$ 255 млрд	\$ 292 400 000 000
ВВП (офіційно обрахований)	\$	\$ 233 900 000 000
Структура ВВП	Сільське господарство: 0 % промисловість: 25,1% послуги: 74,9%	Сільське господарство: 0 % промисловість: 27,2% послуги: 72,8 %

Імпорт/Експорт	\$ 245 млрд дол. США/\$ 268 900 000 000	\$ 310 400 000 000/\$ 351 200 000 000
Об'єм інвестицій (Зовнішні/внутрішні)	\$ 167 400 000 000/\$ 249 млрд	\$ 172 100 000 000/\$ 199 800 000 000
Кількість робочої сили	2987 тисяч	3075 тисяч
Зайнятість в секторах	промисловість: 30,3% послуги: 69, 7%	промисловість: 30,3% послуги: 69, 7%
Рівень безробіття	3.0%	2,1%
ВВП на душу населення	\$ 54 700	\$ 57 200
Бюджет (доходи/видатки)		Доходи: \$ 29870 млн Витрати: \$ 34010 млн.
Витрати на освіту	3,2% від ВВП	20 % від загальних витрат державного бюджету

Показники інформаційного розвитку:

Показник	2009	2010
Користувачі телефонного зв'язку (стаціонарного)	2 852 000	99% всіх житлових будівель телефонізовано
Користувачі телефонного зв'язку (мобільного)	6 652 000	7 021 000
Кількість Інтернет користувачів (рівень проникнення)	3 235 000	3 982 000
Кількість людей що користуються електронною комерцією	3 500 000	4 200 000

Сінгапур економічний:

Сінгапур знаходиться на перехресті транспортних шляхів. У Сінгапурі розвинена нафтопереробка. Сінгапур поступається Україні за чисельністю населення майже в десять разів і є значно меншим за територією. Але в різних світових рейтингах ця країна стоїть на перших місцях або входить до першої десятки. За 40 років із рибацького поселення Сінгапур перетворився у державу з високою техногенною цивілізацією.

Країна із стабільною валютою, здоровим способом життя, сама безпечна країна у світі являє собою острів площею в 697 квадратних кілометрів, який знаходиться у 100 км від екватора. Третю частину острова займає столиця з однойменною назвою.

Абсолютно позбавлений будь-яких природних ресурсів, змушений ввозити з-за кордону навіть водогінну воду та пісок для будівництва своїх хмарочосів, не кажучи вже про нафту і газ, метал та деревину і все-все-все інше, Сінгапур — чи не єдина у світі держава, яка, за словами колишнього

генерального секретаря ООН Кофі Аннана, спромоглася втілити в життя мрію всіх країн, що розвиваються, — здійснити прорив «із третього світу в перший».

Сінгапур - унікальна азіатська держава, яка здійснила величезний ривок у всіх галузях за останні 50 років. Сінгапур займає 12 місце у світі за ВВП на душу населення. При цьому зріст ВВП складає 17,9% за минулий рік. Щорічне вливання інвестицій в економіку міста-держави - близько \$10 млрд.

Сінгапур має досить розвинену і успішну вільну ринкову економіку. Вона є напролюд відкритою і вільною від корупції, має стабільні ціни і ВВП на душу населення вищий, ніж у більшості розвинених країн. Економіка сильно залежить від експорту, особливо в галузі побутової електроніки, продуктів інформаційних технологій, фармацевтики, а також у зростаючому секторі фінансових послуг. Економічне зростання скоротилося на 1,3% в 2009 році в результаті глобальної фінансової кризи, але підскочило майже на 14,7% в 2010 році, на підставі знову ж таки експорту. У більш довгостроковій перспективі, уряд сподівається встановити новий шлях зростання, який буде націлений на підвищення продуктивності праці, що впала до 1% зростання в рік протягом останнього десятиліття. Сінгапур приваблює великі інвестиції в фармацевтичні та медичні технології виробництва і буде продовжувати зусилля по створенню Сінгапуру як фінансового і високотехнологічного центру Південно-Східної Азії.

У галузі освіти і науки Сінгапур на сьогодні займає передові позиції. Провідний вуз – Національний Університет Сінгапуру займає 31 місце у рейтингу вузів світу. В ньому навчаються більше 33 тис студентів. Другий за значенням вуз – Технологічний Університет Наньянг. Він утримує 73 місце у рейтингу вузів світу, навчаючи близько 30 тис студентів. (Для порівняння, російський МДУ займає 93 позицію в цьому рейтингу). Всі університети знаходяться під патронатом особисто президента Сінгапуру. Також є п'ять політехнічних університетів (75 тис студентів), відкрито філіали шести зарубіжних вузів (6000 студентів), і 26 інших приватних вищих учбових

закладів. Науково - дослідна робота в державі координується Агентством з науки, технологій та досліджень. Держава, запобігаючи розпорошенню коштів, відчутно підтримує саме університети та агентство з науки.

Відповідно до опублікованого рейтингу економічних свобод 2010 Index of Economic Freedom, складений Heritage Foundation та The Wall Street Journal, Сінгапур входить до першої п'ятірки лідерів та займає друге місце (див. мал.)

Index of Economic Freedom World Rankings			
WORLD RANK	COUNTRY	YEAR	OVERALL SCORE
1	Hong Kong	2010	89.7
2	Singapore	2010	86.1
3	Australia	2010	82.6
4	New Zealand	2010	82.1
5	Ireland	2010	81.3
6	Switzerland	2010	81.1
7	Canada	2010	80.4
8	United States	2010	78
9	Denmark	2010	77.9
10	Chile	2010	77.2

Політична структура і закони:

Сінгапур — парламентська республіка, виконавча влада належить кабінету міністрів на чолі з прем'єр-міністром, президент виконує більш представницьку роль, але в окремих випадках він может накласти вето на критичні рішення.

У Сінгапурі політично домінує Партія «Народної дії» (People's Action Party, (PAP)) з 1965. Критики називають Сінгапур де-факто однопартійною країною, і звинувачують PAP в придушенні опозиції. Репортери без кордонів ставлять Сінгапур на 140-е місце в індексі свобод із 167 країн.

Незважаючи на це, уряд Сінгапуру створив у країні високоефективну та прозору ринкову економічну систему. Ця система включає в себе певні елементи соціалізму, особливо — в освіті, житловому забезпеченні, та є такою, зокрема, за рахунок високої частки державних підприємств в економіці. Крім того уряд має репутацію чесного й некорумпованого, різні оцінки постійно ставлять Сінгапур в першу десятку найменш корумпованих країн у світі і на саме високе місце за відсутністю корупції в Азії (див. Transparency International).

Рівень злочинності в Сінгапурі — один із самих низьких у світі, при цьому закони в Сінгапурі дуже суворі. Прояви національної ворожнечі та ненависті караються, враховуючи навіть дискусії в Інтернеті.

Населення як капітал:

Населення на даний момент складає близько 5 млн., причому спостерігається дуже швидкий приріст. Буквально за декілька останніх років населення країни збільшилося на мільйон чоловік. І це не межа, планується створити робочі місця ще для двох мільйонів чоловік. Людського ресурсу не вистачає. Пропозиції про роботу і попит співвідносяться як три до одного.

Сінгапур був і залишається самою густонаселеною країною планети. На сьогодні Сінгапур тримає друге місце за густотою населення, поступаючись лише Монако.

Усім добре відомо, що Лі Куан Ю є першим Прем'єр-міністром і, фактично, засновником сучасного Сінгапуру.

Його називають батьком державності, ініціатором та керівником блискавично швидкої модернізації Сінгапуру. З 2004 року прем'єр-міністром є його син Лі Сянь Лун, а сам Лі Куан Ю й далі працює на посаді міністра-ментора (міністра-наставника).

У 1983 році на одному з виступів перед народом прем'єр-міністр Лі Куан Ю сказав: «Чому ви, освічені чоловіки, такі дурні, що одружуєтеся з неосвіченими жінками? Беріть собі розумних дружин та виховуйте розумних дітей». Уявіть: прем'єр-міністр країни виголошує таке під час виступу на площі! Звичайно, реакція була бурхливою, проте за декілька років це дало позитивний результат, і сімей з двома освіченими батьками стало більше.

Кожен пересічний українець скаже: «Та цей уряд ненормальний!». Але Лі Куан Ю чітко знав, що талановиті люди є найбільшою цінністю для країни. Він також розумів, що чим більше талантів працює в державі, тим кращі її результати. Тому система була вибудована так, щоб чоловіки з вищою освітою одружувалися з жінками, які також мають університетські дипломи, й виховували розумних дітей. Уряд мотивує такі сім'ї народжувати більше дітей, зменшуючи податки та надаючи дітям безкоштовну високоякісну освіту.

Прем'єр – міністр Лі Куан Ю не розробляв усі реформи для Сінгапуру самотійно, але саме він створив команду однодумців, яка й була двигуном усіх змін. Він був тією «основою» держави, яка здатна об'єднати й надихнути людей. Це є ключовим моментом у досягненні успіху.

Перш за все, треба бути собою. Це критично важливий пункт, адже саме даний тезис дозволяє створювати унікальні пропозиції на глобальному ринку. Сінгапур міг би наслідувати Малайзію, міг би стати додатком Штатів, врешті-

решт, міг би приєднатися до країн соцтабору. Але він цього не робив, бо чітко знав, що чужа модель не приживається й не надає конкурентних переваг. Щоб бути унікальними, треба творити власну основу. Звичайно, нерозумно не використати світовий досвід, але одна річ — копіювати чужий зразок, і зовсім інша — визначити плюси різних моделей та запровадити в себе.

Ніби все дуже просто і зрозуміло. Найголовніше - створили прості, чіткі та зрозумілі всім ЗАКОНИ. А по-друге - вимагали і вимагають цілковитого їх дотримання ВСІМА без винятку. Тобто, Лі Куан Ю постійно насаджував принцип верховенства закону та рівності перед законом, включно з найвищими чиновниками і родиною.

Щоб закон не перетворився "в дишло" - ніяких додаткових розпоряджень, указів, навіть видачі ліцензій.

Сінгапур не створював «з нуля» свою податкову систему чи пенсійну реформу. Уряд просто подивився, що є в світі, і взяв те, що найбільше підходить. Вчитися треба як на досягненнях, так і на помилках.

Країні потрібні стратегія та цілі, про які має знати кожен громадянин. Зараз Сінгапур має план розвитку на 100 років. Українець скаже: «Хворі». Але саме така спланованість та сфокусованість на досягненні цілей і дозволили цій державі стати такою потужною.

До речі, це одна з причин, чому Сінгапур є еталоном. За що би не брався уряд, він знає, для чого це робиться. Є програма розвитку туризму — будуються найкращі готелі; є план розвитку медицини — створюються найкращі лікарні; є програма розвитку Сінгапуру як транзитної країни — збудовано прекрасний аеропорт й один із найкращих у світі портів.

Уряд розробляв стратегію розвитку, планував усе до дрібниць. Він не казав: «Усі мають жити добре». Ні. Уряд просто сфокусувався на важливих точках диференціації, і тим самим створив конкурентноздатну державу. Кожен сінгапурець знав про стратегію розвитку та цілі, таким чином, усі злагоджено працювали над досягненням мети.

Правління Сінгапуру дбає про своїх громадян, адже саме вони є основним ресурсом. Було розроблено та втілено в життя надзвичайно важливі реформи орієнтовані на громадян.

Перш за все, перерозподіл національного багатства відбувався не через субсидіювання споживання, а через накопичення власності. В Україні, наприклад, перерозподіл відбувається через субсидіювання. Малозабезпеченим сім'ям надаються субсидії на оплату енергоносіїв, комунальних послуг і т.д. А Сінгапур пішов іншим шляхом. Як каже Лі Куан Ю, кожна сім'я береже свою власність, і тому краще давати їй це володіння, аніж покривати споживання. Особливо це стосувалося житла.

У цьому криється ще один важливий момент: часто соціальні виплати знижують ефективність роботи. А уряду Сінгапуру вдалося обійти цю проблему, тому що витрати не погашались, а надавалася власність.

Також, практично кожен громадянин Сінгапуру має власний пенсійний фонд, що гарантує йому стабільність після завершення кар'єри. Це — додаткові активи для країни, а тому пенсійний фонд Сінгапуру має величезний інвестиційний потенціал.

Турботу влади про своє населення наочно демонструє процес приватизації компанії «Сінгапур Телеком» — значна частина акцій була продана населенню за півціни. При тому заборонявся перепродаж. А телекомунікації — це дуже прибуткова галузь, і зараз люди отримують непогані дивіденди.

У Сінгапурі дуже жорстка система штрафів. Тут немає автоінспекції — лише відеоспостереження, яке автоматично фіксує порушення правил дорожнього руху. Також, штрафи накладаються за засмічення вулиць. За недопалок — 500 сінгап. дол., за жувальну гумку — 1000 сінг. дол. А в разі виявлення наркотиків — смертна кара! Правила дуже жорсткі, але вони дозволили дисциплінувати суспільство й змусити людей не робити дурниць.

Одна з причин успіху Сінгапуру лежить у головах кожного із жителів цієї країни. Це — їхній розум, за допомогою якого вони все створили. Уряд країни чи не найбільше працює над тим, щоб об'єднати навколо себе талантів. І він це дійсно зробив. А ці розумні люди змогли «підняти» цілу країну.

Сінгапур – країна, яка на практиці показала, як наука може зробити країну процвітаючою.

Перемагальний стиль економіки:

Економіка Сінгапуру здійснила різкий стрибок завдяки добре продуманій інвестиційній політиці, яка проводилась прем'єр-міністром Лі Куан Ю (самий високооплачуваний прем'єр у світі – 50 тис. доларів на місяць). Основи економіки – морські вантажоперевезення і портова справа, переробка нафти, банківська справа і туризм.

Для сінгапурців надзвичайно важлива робота та її результати. Все життя тут проходить у змагальному стилі із намаганням зробити краще, заробити більше. Це дуже динамічне непросте життя. І, як у будь-якому змаганні, результати краще всього відображаються зайнятими місцями, цифрами, рейтингами.

Щорічне вливання інвестицій в економіку Сінгапура складає близько 10 млрд. доларів США. Сінгапур відноситься до числа країн з найнижчою ступінню ризику для іноземних інвестицій і займає за цим показником друге місце у світі після Швейцарії.

Більша частина інвестицій припадає на промисловість, торгівлю і сферу фінансових послуг. У Сінгапурі знаходяться відділення більше 3,5 тис. провідних компаній світу. У складеному Всесвітнім банком рейтингу країн, в яких найпростіше займатися бізнесом, Сінгапур стоїть на першому місці з невисокими і дуже простими за розрахунками податками. Тут практично кожен може розвивати свій потенціал.

Найкрупніший фінансовий центр світу:

За кількістю великих банків (120) Сінгапур займає третє місце у світі після столиць Великобританії і США. Він тіснить Швейцарію у галузі банківської системи. Закони Сінгапуру за дотриманням конфіденційності банківських вкладів жорсткіші ніж у Швейцарії. На сьогодні Сінгапур став розрахунково-фінансовим центром Азії.

Оборот сінгапурської валютної біржі складає 100 млрд. доларів США в рік. Основні торгові партнери Сінгапуру – США (14,3%), Європейський союз (18,7%), Китай (19,7%), Японія (6,7%) і Малайзія (8,7%). Об'єм зовнішньої торгівлі країни за останні роки коливається близько відмітки 500 млрд. доларів США.

При наявному тренді покращення благополуччя громадян у наступному році, відповідно до прогнозів, Сінгапур стане містом з самою високою концентрації мільйонерів на душу населення.

Держслужбовці:

Керівники Сінгапуру розуміли, що без сформованої команди нічого не вийде — за поганого керівництва держава втрачає надзвичайно багато. Але була одна проблема — професійний менеджер коштує також відповідно. Та це не стало каменем спотикання, оскільки уряд усвідомлював, що віддача від роботи такого управлінця є колосальною.

Сьогодні в жодній країні держслужбовець не отримує більше, ніж у Сінгапурі. Таким чином, ця держава отримала змогу запрошувати до себе найкращих менеджерів з Європи та Штатів. Такий прийом дуже добре спрацював особливо із китайцями та індусами, які раніше працювали в західних компаніях, оскільки для них бізнес-культура Сінгапуру була набагато ближчою, ніж американська чи європейська. Зараз правління Сінгапуру дійсно ефективно функціонує, а рівень корупції є найнижчим у світі.

Чиновники Сінгапура працюють дуже чітко і кожен надзвичайно компетентний у своїй галузі. Відповідно "Індексу сприйняття корупції" (CPI) за 2010 рік, який складається щорічно експертами міжнародної організації Transparency International, Сінгапур зайняв третє місце у світі (серед самих не корумпованих країн) поступившись Новій Зеландії і Данії.

Чиновники отримують дуже високі зарплати, взятки не приймаються, а корупціонерів чекає шибениця. Черг у чиновників немає, а у випадку великого напливу людей в державних установах, потоки відвідувачів регулюються електронікою.

Достойний рівень зарплати:

Сінгапур визнано кращим містом для життя в Азії, а у світовому рейтингу він зайняв у цій категорії 26 місце. Хоча, необхідно зазначити, що за вартістю житла Сінгапур відносять до самих дорогих міст світу.

На сьогодні Сінгапур замикає десятку самих дорогих міст світу. Висока вартість компенсується високими зарплатами, що залежать від освіти і досвіду.

Диференціація сильна, тому оцінка середньої зарплати не є доречною. Чорноробочий на будівництві або в міському господарстві отримує близько 600 сінгапурських доларів на місяць ($1.35SD=1USD$), продавець у магазині – 1200-1500 SD, офісний планктон – 1500-2500 SD, професійний IT спеціаліст – 4000-8000 SD, професор університету від 15 000 SD. Випускник вузу може розраховувати на зарплату 2000 SD в місяць, добре обізнаний випускник

запитуваної спеціальності 3500-4000 SD. Заробітна плата дуже залежить від країни, де був отриманий диплом про вищу освіту.

Необхідно зазначити, що витрати на освіту в бюджеті Сінгапуру становлять щорічно не менше 20 % загальної суми видатків.

Основні тенденції розвитку інформаційного суспільства в Сінгапурі:

На мапі світу Сінгапур виглядає малесенькою точечкою, але у світі високих технологій, в тому числі ІТ, ця острівна держава є однією із лідерів. Розуміння урядом країни першочергової ролі ІТ у сучасному світі призвело до створення стратегічних програм, з яких почався інтенсивний розвиток ІКТ:

1. Програма комп'ютеризації державної громадянської служби (1981);
2. Національний план з інформаційних технологій (1986);
3. План ІТ 2000 (Розумний острів – Intelligent Island) (1991).

В перерахованих програмах інформаційні технології визначаються як ключовий напрямок економічного розвитку Сінгапуру. Особливості географічного розташування міста - острова роблять Сінгапур важливим світовим центром торгівлі та фінансів. Уряд вирішив використати таку перевагу для перетворення країни в провідний, в Азійсько-тихоокеанському регіоні, інформаційно-комунікаційний центр, що є постачальником інформаційних послуг на глобальний ринок. До завдань стратегічних планів входить також прискорення соціально-економічного розвитку країни, покращення якості життя, впровадження ІТ в різні сфери, в тому числі освіти, культуру, побут.

Важливою складовою плану «ІТ 2000» є розвиток передової високошвидкісної інфраструктури зв'язку. У 1996 році розпочалась робота над проектом створення загальнонаціональної широкополосної мережі з надання мультимедійних інтерактивних послуг під назвою Singapore ONE (One Network for Everyone) – «Сінгапур Уан – Одна Мережа для Всіх». Проект був запущений у липні 1998 року. Розвитку широкополосного інтернету, в першу чергу, гостро

потребує електронна економіка. Однак сінгапурські спеціалісти одразу ж поставили перед собою більш масштабне завдання: забезпечити високошвидкісним доступом все населення країни, а також школи, бібліотеки, музеї, лікарні і т.д.

Сінгапур має прямі швидкісні інтернет-з'єднання з більше ніж 20 країнами, включаючи США, Австралію, Японію, Китай, Індію, Європу та ін.

У 2001 році мережа «Сінгапур Уан» включала 186 тисяч миль (близько 345 тис. км) оптоволоконного кабелю, 99% будинків, офісів, шкіл були під'єднані до національної мережі. Всі телефонні станції з'єднані оптоволоконними лініями.

Форсоване будівництво передової інформаційної інфраструктури відбилось на стані країни в складеному ООН рейтингу країн світу з досягнень у галузі інформаційних технологій. У 2001 році Сінгапур увійшов до першої світової десятки.

Також у 2001 році Сінгапур приступив до виконання нового 10-річного «Основного плану з ІКТ 21», стратегічною метою якого є підготовка Сінгапуру до інформаційного суспільства майбутнього. За десятиріччя уряд планував перетворити країну у світову столицю ІКТ із процвітаючою інтернет-економікою.

У вересні 2001 року половина сінгапурських сімей мала доступ в інтернет, причому цей показник виріс у 6 разів порівняно з 1996 роком. У 2002 році 64% домогосподарств мали персональний комп'ютер, із них 22% – більше одного комп'ютера. Відповідно до «Основного плану розвитку ІТ в освіті» (1997) до кінця 2002 року співвідношення «вчитель – ноутбук» повинно скласти 2:1, «учень – персональний комп'ютер» – 2:1, передбачалося використання ІТ в 30% учбового часу. У лютому 2002 року загальна чисельність інтернет-користувачів складала 2, 26 млн., тобто більше половини населення острова. Доступ із домівок – 56%, з роботи – 21%. З квітня 2001

авіакомпанія «Сінгапур Ейрлайнс» надає на борту літаків послугу доступу в інтернет та до електронної пошти.

Відкриття телекомунікаційного ринку для вільної конкуренції призвело до безпрецедентного зростання показників інформатизації Сінгапуру, за рядом показників країна вийшла на перші позиції. Відповідно до звіту сінгапурського Управління з розвитку інформаційних технологій та телекомунікацій, протягом 2000–2001 років число телекомунікаційних компаній, що надають широкополосний доступ, зросло з 2 до 12, а ціни на високошвидкісний доступ впали у 5 разів. Кількість користувачів широкополосного доступу зросла більше ніж у 4 рази, складаючи на початок 2002 року 950 тисяч осіб, тобто майже кожен третій сінгапурець користувався високошвидкісним доступом в інтернет.

Сінгапур має одну із найбільш сучасних та високорозвинених мереж телекомунікацій у світі. 99% домоволодінь мають стаціонарний телефон (основна телефонія), 20% населення мають два телефони. У вересні 2000 року кількість абонентів мобільної телефонії (2,16 млн.) перевищила число абонентів фіксованих ліній (1,92 млн.). Щільність мобільної телефонії, за різними даними, на початок 2002 року складала від 72 до 75%, тобто Сінгапур став світовим лідером за щільністю мобільної телефонії (далі йде Швеція – 71%). Близько 52% сінгапурських абонентів мобільної телефонії використовують SMS частіше одного разу на день, це самий високий показник у світі (середньосвітовий показник – 21%). У 2001 році розпочалось, а у 2003 році закінчилося будівництво мережі мобільного зв'язку третього покоління (3G).

Електронний уряд – самий розвинений у світі поряд із США та Канадою. Створення ресурсів е-уряду розпочалось ще в 1981 році У 1995 році одним із перших у світі почав працювати сайт е-уряду. У 2000 році стартувала державна програма «Електронний уряд Сінгапуру». Бюджет проекту – 1,5 млрд. долл., мета – «стати провідним електронним урядом для кращого служіння нації у цифровій економіці

Тема е-уряду на перший план виносить проблему комп'ютерної грамоти, зміст е-уряду – в його доступності всім верствам суспільства. В червні 2001 року була прийнята перша національна програма ІТ-грамоти, яка мала цільовою аудиторією соціально вразливі верстви населення: некваліфіковані робітники, домогосподарки, пенсіонери. Бюджет програми – 30 млн. долл.

Впроваджуючи цифрове ТБ Сінгапур вирішив ретельно та всеохоплююче протестувати всі існуючі стандарти цифрового ТБ. Вперше на території однієї країни було проведено випробування європейського, американського та японського стандартів, яке проходило з травня по вересень 1998 року. В травні 1999 було офіційно прийнято європейський стандарт DVB (Digital Video Broadcasting).

Першим проектом цифрового ТБ стало не маюче аналогів у світі мобільне ТБ, яке розпочало трансляції у лютому 2001 року. Це спільний проект компанії TV Mobile Pte Ltd, дочірньої структури найбільшої державної трансляційної корпорації Mediacorp, та англійської високотехнологічної компанії NTL Group Ltd. Витрати з мобільного ТБ покриваються за рахунок трансляції реклами.

Інший напрямок розвитку цифрового ТБ включав поетапний перехід з аналогового на цифрове всіх каналів основного національного транслятора MediaCorp.

У третьому кварталі 2001 року компанія SingTel розпочала тестові трансляції послуг інтерактивного ТБ.

З 1995 року в країні розвивається кабельне ТБ. Компанія Singapore Cable Vision (SCV), контрольована державою, отримала ексклюзивні права на будівництво гібридних оптико-коаксиальних мереж, а пізніше – і ліцензію на кабельну трансляцію. Кабельна мережа була побудована у вересні 1999 року, будівництво обійшлося у 500 мільйонів доларів.

На сьогодні кабельним ТБ охоплено 100% будинків країни. У 2001 році відбулося злиття CV з провідним оператором основної і мобільної телефонії –

компанією StarHub. Таким чином об'єднана компанія має змогу запропонувати абонентам найширший спектр інформаційно-комунікаційних послуг.

Цікаво, що у квітні 2002 року в Сінгапурі закрилося останнє відділення місцевого телеграфу. Населення Сінгапуру покінчило з телеграмами і повністю перейшло на мобільні телефони та Інтернет.

Модель програми електронного уряду (урядування) Сінгапуру та подальший її розвиток:

З 1980 року Сінгапур приділяє інформаційним технологіям особливу увагу. Ціль урядового плану - перетворити Сінгапур в "інтелектуальний острів", де державне управління, бізнес, освіта, наукові дослідження, дозволять й інші сфери життєдіяльності взаємодіють на основі інформаційних технологій. На це виділяється щорічно більш 400 млн. дол. Комп'ютерна техніка широко використовується у сфері освіти: від дитячих садків до університетів. Сінгапур займає перше місце у світі за ступенем обладнання шкіл сучасними комп'ютерами і програмами: на десять учнів початкових шкіл припадає п'ять ПК, у середніх школах ця пропорція становить 1:1.

Уряд Сінгапуру усвідомлює, що у довготривалій перспективі країна не зможе конкурувати з більшістю великих країн, з країнами, які мають більшу кількість природних ресурсів, і в яких вартість виробництва більш низька. Тому у довгостроковій перспективі Сінгапур прагне до створення наукоємної економіки. В жовтні 1999 року прем'єр-міністр Го Чок Тонг, кажучи про ініціативу побудови наукоємної економіки зазначив, що вона потрібна для активного залучення у Сінгапур компаній, які будують свою діяльність на застосуванні творчого підходу і знань. З метою заохочення новаторства, уряд Сінгапуру створює національну науково-дослідну та дослідно-конструкторську інфраструктуру, захищає право

інтелектуальної власності, створює сприятливі умови для розвитку електронної комерції, спрямовуючи кошти на заохочення новаторства та усуваючи бюрократичні перешкоди.

Ключова частина сінгапурської інформаційної стратегії - перша у світі державна інтерактивна мультимедійна мережа "Сінгапур-один". Вона дозволяє ефективно працювати в "інтелектуальному середовищі": робити покупки, здійснювати банківські операції, знайомитися з новинами, розважатися.

Урядом заохочується доступ громадян до послуг електронного уряду з домашніх або робочих комп'ютерів в будь-який зручний для громадян час. Однією з головних програм електронного уряду є "Електронний громадянин" (e-Citizen), яка надає пакет інтегрованих послуг, що раніше надавалися різними урядовими відомствами.

Розроблена Національною Радою Комп'ютеризації система обслуговування громадян e-citizen, назва якої може розшифровуватися не тільки як "електронний громадянин", але і як "кожен громадянин" (every citizen), об'єднує всі електронні операції. Для організацій портал надає доступ до електронних форм податкових та інших платежів, а також до системи електронних державних закупівель. Тут можна зареєструвати товарний знак або патент, одержати інформацію про різні урядові програми підтримки і розвитку бізнесу, пільгових схемах кредитування, консалтингу і навчання, особливо ті, що стосуються малих і середніх підприємств.

Електронні мережі Сінгапуру включають торговельну TradeNet (проходження по ній документів займає всього 3 хвилини), морську MarineNet, портову PortNet і електронну систему обліку судових документів Electronic Filling System.

Підхід Сінгапуру унікальний тим, що уряд країни ніколи не випустить з уваги питання, пов'язані з реалізацією концепції "електронного урядування". Так, наприклад, коли декілька років тому Служба інформаційних технологій Міністерства оборони ввела в дію першу у світі інтернет-систему урядових

закупівель, незабаром після цього Міністерство фінансів і Національна рада з питань обчислювальної техніки почали задумуватись над поширенням цієї системи на інші державні служби.

Сінгапур першим у світі реалізував ідею *урядового порталу*. Основним пріоритетом Сінгапуру є інтеграція розрізнених урядових систем у єдиний портал надання урядових послуг. Послуги, які раніше надавалися різними Міністерствами та відомствами уряду Сінгапуру, тепер надаються в рамках програми “Електронний уряд” на єдиному сайті уряду (<http://www.egov.gov.sg/>). Портал не тільки надає інформацію про державні органи, але й дозволяє вчинити дії, для яких раніше населення було змушене відвідувати державні установи. Сервер підтримує кілька розділів: бізнес, оборона, освіта, зайнятість, охорона здоров'я, житло, правопорядок і т. д. У відділі Сім'я можна одружитися, у «Правопорядку» можна відправити в поліцію повідомлення про непевну подію. Кожна державна установа підтримує свій сектор.

Програма електронного уряду (урядування) у Сінгапурі позиціонується та сприймається як засіб для перебудови уряду. Бачення електронного уряду (урядування) включає задоволеність користувачів і з'єднання громадян через використання ІКТ. За більше ніж 25 років, протягом яких ведеться робота над електронним урядом (урядуванням), у Сінгапурі реалізовано декілька планів (Tan and Gan, 2007). Ці успішні плани дозволили Сінгапуру поступово створити та удосконалити програму електронного уряду (урядування). Ціла серія послідовних планів — ключовий фактор руху до електронного уряду (урядування) великих можливостей і зрілості. На сьогодні програма Сінгапуру вважається однією із самих передових (Infocomm Development Authority of Singapore, 2005).

Поряд з планами другим ключовим фактором успіху програми електронного уряду (урядування) у Сінгапурі є її керівництво. Керівний орган програми, Рада з інтегрованого уряду (урядування) (iGOV Council), являє собою комітет, який приймає і затверджує рішення. Очолює Раду постійний

секретар фінансів. Управління практично усією інфраструктурою ІКТ, сервісами і політиками для державного сектору здійснюється силами міністерства фінансів (Infocomm Development Authority of Singapore, 2005).

Крім того Уряд вже створив необхідні для ведення електронної комерції юридичну систему і регулюючі механізми, куди входять процеси засвідчення справжності, захисту інтелектуальної власності, напрацювання основних положень договорів, вирішення спорів та забезпечення конфіденційності.

Особлива увага приділяється чотирьом таким категоріям населення, як люди літнього віку, домогосподарки, люди робітничих професій та люди з особливими потребами, які у своїй повсякденній діяльності менше використовують ІТ-технології порівняно з іншими. Крім того, щоб гарантувати всім рівний доступ до е-урядування по всьому острову створені громадські центри е-допомоги, де працюють люди, що знають усі чотири державні мови та володіють відповідними навичками. Уряд Сінгапуру проводив тривалі кампанії для вироблення у громадян е-стилю життя. Ці кампанії містили чотири Е: е-навчання, е-розваги, е-спілкування та е-взаємодія, які показували громадянам переваги використання ІТ-технологій.

На сьогодні значна кількість урядових послуг, більше 1600, у Сінгапурі доступна через онлайнові системи.

Сінгапур вкладає десятки мільйонів доларів, для того щоб зробити ІТ-технології доступними і зручними для всіх, незважаючи на вік, мову, фізичну чи соціально-економічну спроможність.

Можна виділити п'ять основних стратегічних цілей розвитку електронного урядування у Сінгапурі:

1. Перебудувати Уряд у цифровій економіці;
2. Поставляти інтегровані електронні послуги;
3. Бути упередженим та чуйним урядом;
4. Використовувати інформаційні та комунікаційні технології (ІКТ) для відкриття нових можливостей;

5. Бути інноваторами за допомогою ІКТ.

Для реалізації цілей розвитку електронного уряду (урядування) Сінгапуру було розроблено “План дій уряду” після багатосторонніх консультацій та переговорів на всіх рівнях державного управління. Цей план включає в себе стратегічні цілі та стратегічні програми електронного уряду (урядування). Всього на даний момент визначено шість стратегічних програм досягнення вищевикладених стратегічних цілей Сінгапуру:

1. Засноване на знаннях робоче середовище: державні службовці на всіх рівнях повинні бути ІТ - грамотними (обізнаними) і використовувати переваги ІКТ для покращення робочих процесів, доставки послуг та роботи у команді.

2. Електронна доставка послуг: всі урядові послуги, які технічно можуть бути надані електронно, або для покращення якості яких можуть бути використані електронні канали, повинні бути надані відповідно.

3. Технологічні експерименти: вони будуть сприяти більш прискореному пристосуванню державних органів до швидко змінюваних технічних умов, та знизять вірогідність об’ємних (вагомих, великих) інвестицій в неправильні (хибні) рішення.

4. Покращення оперативної ефективності: комп’ютерне обладнання повинно бути сучасним.

5. Адаптаційна, але міцна ІТ - інфраструктура: швидка конвергенція телекомунікацій, радіо-технологій, та інформаційних технологій відкрила можливості для мережевого уряду (урядування) з більш низькими перевитратами (издержками). Продумана, виважено розроблена, надійна та розширювана інфраструктура є необхідним елементом для підтримки ініціатив електронного уряду (урядування).

6. Освіта в галузі ІКТ: освітні програми у галузі ІКТ дають знання не тільки у вивченні комп’ютерних систем та приложених, але и у використанні ІКТ для покращення робочих процесів і доставки урядових послуг.

За даними міжнародних рейтингових організацій Сінгапур є однією з країн – лідерів з розвитку електронного уряду (урядування):

Міжнародний рейтинг	Сінгапур
Всесвітнє дослідження електронного уряду (урядування) ООН 2010	11
International Telecommunication Union (ITU) – Міжнародний Телекомунікаційний Союз	15
Economist Intelligence Unit – відділ журналу «Економіст»	7
Всесвітній Економічний Форум	4

Огляд архітектури підприємства для уряду Сінгапуру:

Архітектура підприємства відіграє найважливішу роль у програмі електронного уряду (урядування) Сінгапуру. В рамках програми комп'ютеризації державного сектора (Civil Service Computerisation Programme, CSCP) була реалізована базова інфраструктура, поряд з деякими інформаційними системами, необхідними для створення електронного уряду. Було задоволено потребу в гарно спроектованій, надійній та масштабованій ІКТ-інфраструктурі. Щоб отримати максимальну вигоду із Плану дій по створенню електронного уряду (урядування) I (e-Government Action Plan I, eGAP I), державному сектору Сінгапуру був необхідний узгоджений набір політик, стандартів та інструкцій з проектування, придбання, впровадження та управління ІКТ (Tan and Gan, 2007).

Першою архітектурною програмою в межах всього уряду було створення загальної сервісної технологічної архітектури (Service-wide Technical Architecture, SWTA). В той час коли в окремих організаціях вже було реалізовано базову ІКТ-інфраструктуру, загальна сервісна технологічна архітектура була призначена для зниження технологічного

різноманіття за рахунок впровадження спільних систем і платформ для впровадження електронних сервісів (Tan and Gan, 2007). Основне припущення, яке лежало в основі, було в тому, що спільні (загальні) технології можуть стимулювати інтероперабельність між органами влади і сприяти співробітництву. Спільна (загальна) сервісна технологічна архітектура включає дев'ять технологічних областей, для яких визначено політики, стандарти та інструкції (Tan and Gan, 2007).

Широкомасштабне впровадження загальної сервісної технологічної архітектури дозволило перейти на рівень **Стандартизованих технологій** у моделі етапів зрілості АП (див мал. нижче).

Еволюція зрілості архітектури підприємства:

	Application Silo	Standardized Technology	Rationalized Data	Modular
IT Capability	IT applications serve isolated business needs	Firm-wide technology standards	IT focused on wiring core process	Modules enable business model extensions
Key Management Innovation	Technology-enabled change management	Standardization and exception management, refresh	Recognizing essence of the business	Practices facilitating reusability
Business Case for IT	ROI of applications	Reduced IT costs; interoperability	Improved business performance; Integration	Speed to market; Strategic agility
Locus of Control	Local control	Senior management support of CIO	Senior management, IT, and process leadership	Senior mgmt, IT, process, and local leadership
Key Governance Issues	Estimate, measure, communicate value	Establish (local/ regional/ global) standard setting, exception & funding processes	Determine core processes and funding priorities	Define boundaries for business experiments

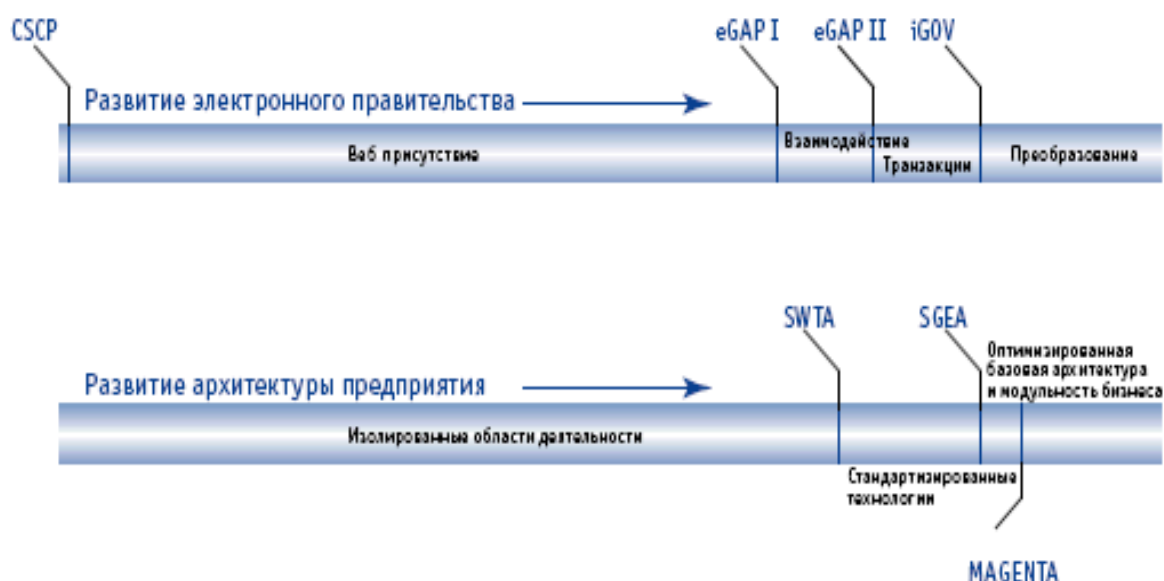
Це відповідало очікуванням, оскільки в той момент реалізовувався план дій eGAP I і головною метою було досягнення рівня **Взаємодії** у моделі етапів розвитку електронного уряду (урядування).

Наступним свідомим кроком було досягнення рівнів **Транзакція** і **Трансформація**. Склалося розуміння, що такий перехід потребує розширення архітектурного підходу до галузі інформації та даних, додатків і, саме головне, бізнес-процесів (Tan and Gan, 2007). Тому уряд розпочав програму розробки архітектури підприємства для уряду Сінгапуру (Singapore Government Enterprise Architecture, SGEA). Архітектура підприємства для уряду Сінгапуру була розроблена міністерством фінансів та Адміністрацією з розвитку ІКТ (Infocomm Development Authority, IDA) і складається із чотирьох архітектурних областей, описаних у вигляді структурованих еталонних моделей. Вони включають Еталонну модель бізнес-процесів (Business Reference Model, BRM), Еталонну модель даних (Data Reference Model, DRM), Технологічну еталонну модель (Technical Reference Model, TRM) та Еталонну модель рішень (Solutions Reference Model, SRM).

Архітектура підприємства для уряду Сінгапуру детально описана у **Главі VII: Архітектура підприємства для уряду Сінгапуру**, написаної *Таном Юнь Фенем (Tan Eng Pheng)* і *Ганом Вей Буном (Gan Wei Boon)* у *«Практичний посібник з архітектури корпоративних систем» (Handbook of Enterprise System Architecture in Practice)*.

Відповідно до поточного Плану дій з розвитку електронного уряду iGOV 2010 (Integrated Government 2010), Архітектура підприємства для Уряду Сінгапуру повинна безпосередньо забезпечувати **«зростання можливостей і синергії в уряді»**. Такий зв'язок між Архітектурою підприємства для Уряду Сінгапуру та планом дій iGOV 2010 явно демонструє критичну значимість АП для успіху наступної програми електронного уряду в Сінгапурі. На малюнку нижче представлено

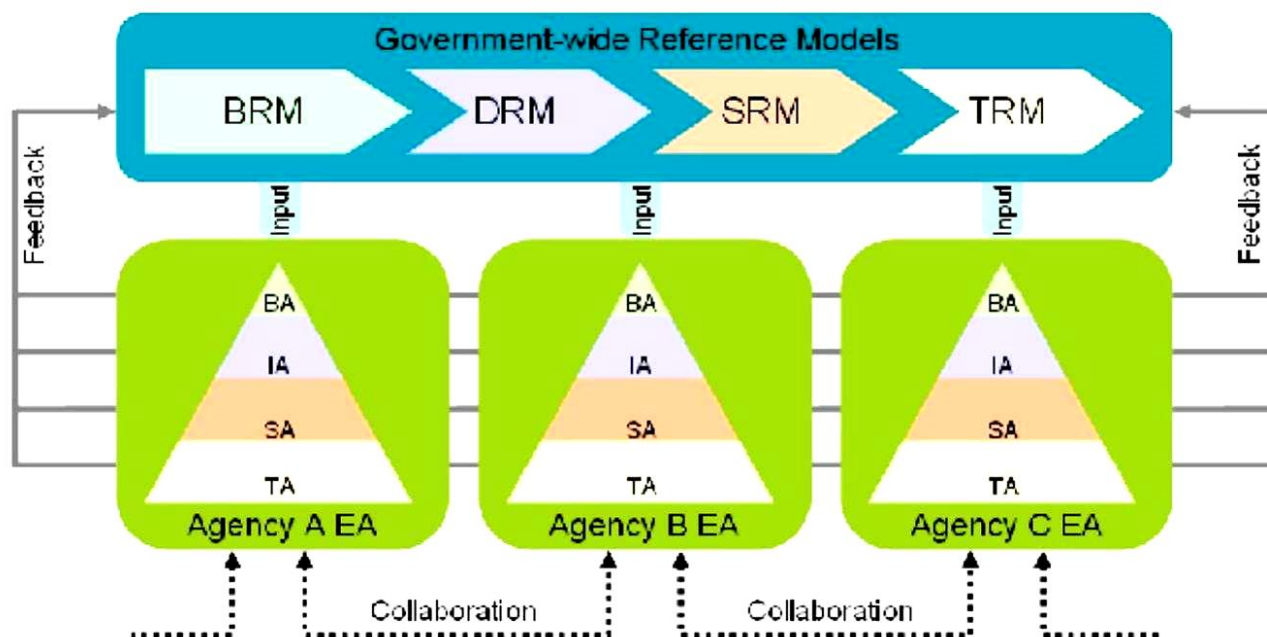
хронологію еволюції та прогресу програм розвитку електронного уряду і АП у Сінгапурі.

Обозначения

CSCP — Civil Service Computerisation Programme — Программа компьютеризации государственного сектора
eGAP — e Government Action Plan — План действий по развитию электронного правительства
iGOV — Integrated Government Plan — План развития интегрированного правительства
SWTA — Service wide technical Architecture — Общая сервисная технологическая архитектура
SGEA — Singapore Government Enterprise Architecture — Архитектура предприятия Правительства Сингапура
MAGENTA — Methodology for Agency Enterprise Architecture — Методология архитектуры предприятия для органа власти

Також цікавою є Архітектура Уряду Сінгапуру:

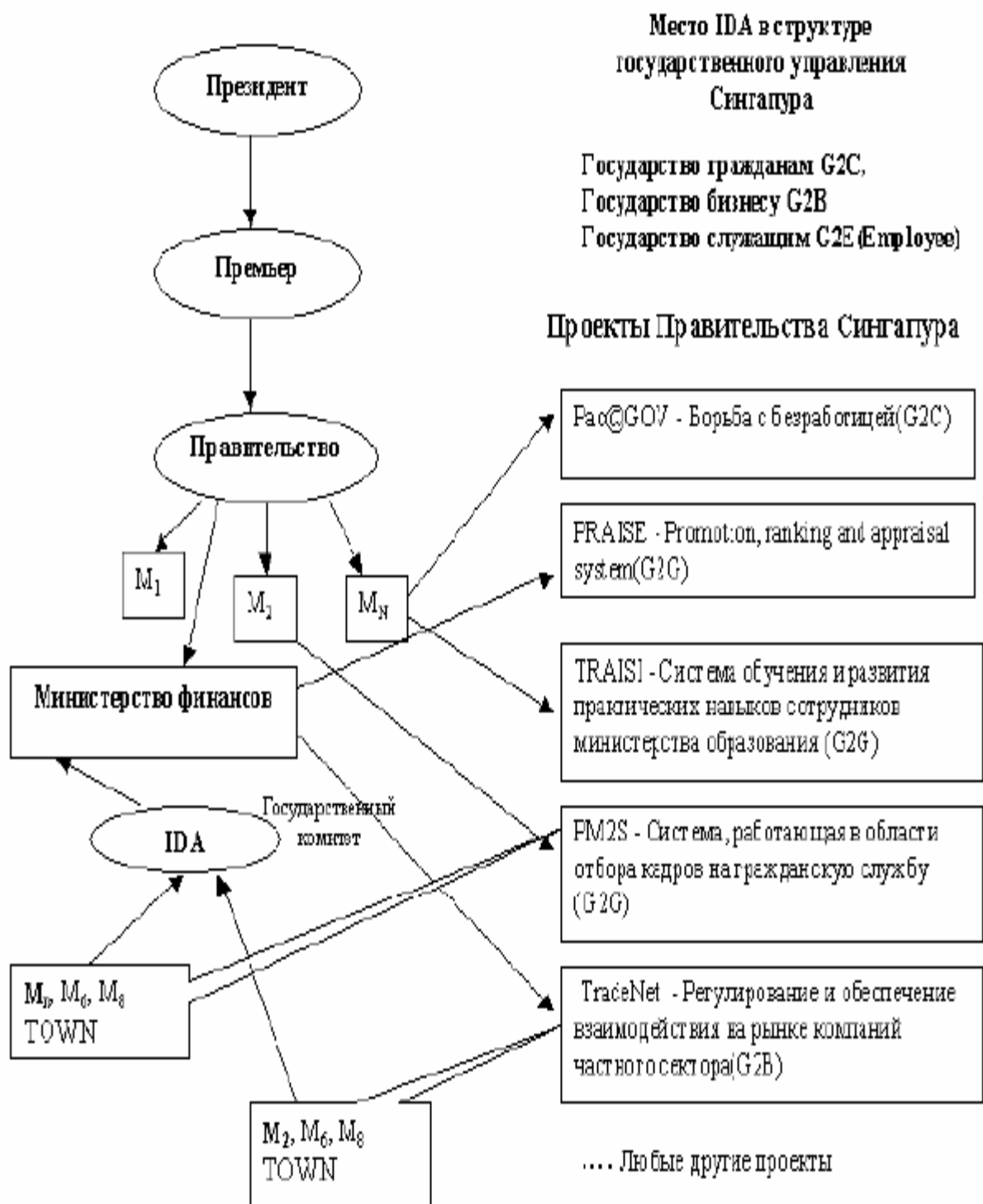

Структура електронного уряду (урядування) у Сінгапурі.

Міністерство Фінансів Сінгапуру володіє всією центральною інфраструктурою ІКТ та є органом державного управління, який має право приймати рішення з приводу фінансування будь-яких проектів у галузі ІКТ для більшості органів державної влади (крім тих, які є самофінансованими). IDA (Infocomm Development Authority of Singapore), тобто. Агентство з розвитку ІКТ Сінгапуру, є старшим помічником з технологій та старшим помічником з інформації уряду Сінгапуру. Основними функціями даного агентства є:

- забезпечення технічної підтримки та рекомендацій Міністерству Фінансів – власнику центральної інфраструктури;
- надання послуг в галузі ІКТ;
- визначення напрямків розвитку ІКТ, стандартів та процедур;
- визначення стратегічних цілей для всіх галузей ІКТ;
- управління центральною інфраструктурою ІКТ;
- проектування центральних законодавчих ініціатив у галузі ІКТ.

IDA – лідер, який впливає на галузеві Міністерства країни з метою дотримання строків реалізації проектів ЕУ, прописаних у стратегічному плані розвитку ЕУ країни. Зазначимо, що державний комітет з розробки стратегії ЕУ очолює Прем'єр-міністр, що говорить про пріоритетність ЕУ для влади. Нижче показано місце IDA в структурі державного управління Сінгапуру:

Принциповим рішенням у галузі управління стало створення так званих «міст» (TOWN), що є проектами, в яких приймають участь сили одразу декількох галузевих Міністерств, одно з яких стає відповідальним за результат проекту.

Стратегічні плани держави, які передбачали побудову системи електронного уряду (урядування) як складової частини інформаційного суспільства, змінювалися у ході їх поступової реалізації. Плани були середньостроковими (в межах 5 років).

У Сінгапурі було створено державну комісію з стандартизації, в яку увійшли широкі суспільні верстви, а головний її принцип – відкритість (1990). Приймається закон про електронні транзакції (1998), який надає юридичну значимість у роботі електронної комерції, а потім і використання платіжних систем для роботи з державою. Законом визначається легітимність електронних контрактів та цифрових підписів, визначається орган, відповідальний за реалізацію цієї ініціативи. В країні створюється зрозуміла система показників для виміру прогресу в електронному уряді (урядуванні) (включає в себе показники ІТ-галузі, державного управління, ставлення суспільства до діяльності держави).

Окрему увагу в Сінгапурі було приділено державній службі XXI століття. За своєю суттю прийнята в 1995 році програма є неформальним етичним кодексом (хоча документ використовується в практичних цілях), який пропагує результативність, відповідальність, чуйне відношення, безперервне навчання для державних службовців. В період до 2000 року Уряд Сінгапуру отримав захищену телекомунікаційну мережу (Інтранет), державний портал www.gov.sg, який має дві складові: внутрішню (спілкування всередині ОДВ) та зовнішню (спілкування з громадянами і іншими зовнішніми партнерами держави). Окрему увагу було приділено інструментам міжвідомчої взаємодії на основі системи стандартів під назвою Сервісно орієнтована технологічна інфраструктура.

Секретарі Міністерств і директори-розпорядники визначених законом органів управління є відповідальними за інфраструктуру ІКТ та послуг, що надаються у цій галузі, в межах цих організацій. Їх основними функціями є наступні:

- визначення стратегічного напрямку розвитку ІКТ в цілому;
- формулювання бачення організації в галузі застосування ІТ;
- співвідношення настанов, стандартів, проектів, систем та інфраструктури з баченням, потребами і пріоритетами організацій та центральних органів влади;
- забезпечення лідерства в плануванні та становленні пріоритетів законодавчих ініціатив у галузі ІТ;
- встановлення контролю за тим, щоб належна увага управлінців, людські ресурси та грошові ресурси були надані в достатній кількості для проведення ініціатив у галузі ІКТ.

Політика державної влади Сінгапуру в галузі організації всеохоплюючої системи e-government успішно поєднує принципи централізації та децентралізації. При тому, що кожен департамент має право вибору власного шляху інноваційного розвитку, визначення генеральної стратегічної лінії формування електронного уряду (урядування) було і залишається прерогативою уряду нинішнього, а загальна картина побудови головного державного порталу не обділена увагою президента та парламенту країни. Гарним прикладом є тот же сайт MINDEF: не дивлячись на те, що перша у світі державна структура електронного постачання (e-procurement system) була побудована декілька років тому, саме за ініціативи Міністерства оборони Сінгапуру, силами належного йому департаменту Systems and Computer Organisation, в процесі цієї роботи не обійшлося без участі Міністерства фінансів та Агентства з розвитку інформатизації та комунікацій. Причому в подальшому ідеї e-procurement, запроваджені винахідливими спеціалістами військового відомства, отримали творчий розвиток і нове втілення в інтернет-структурах Міністерства фінансів та Міністерства економіки, а потім і в головному вузлі сінгапурського «електронного держпостачу» — інтернет-центрі GeBIZ.

Сінгапур — одна з провідних країн за інформаційними технологіями, тому її досвід у сфері державного управління та взаємодії органів влади з пересічними громадянами може становити інтерес в Україні. Сінгапур - країна, що провела Інтернет до кожної домівки.

Сінгапур став регіональним, фінансовим, індустріальним, транзитним, технологічним, науковим і туристичним центром. Сьогодні маленька острівна держава посідає дуже важливе місце в глобальній політико-економічній системі.

Думаючи про майбутнє, уряд створив Комітет з розвитку Сінгапуру в ХХІ столітті. Розроблена ним програма дає рекомендації з укріплення соціальних устоїв на основі суспільного єднання, відчуття належності до нації та взаємної відповідальності. Активна участь громадян у житті країни формує розуміння того, що Сінгапур належить їм, а вони належать Сінгапуру. Особиста зацікавленість і розкритий потенціал кожного громадянина створюють капітал, здатний подолати кризові явища в економіці.

Величезна заслуга у сьогоднішніх надбаннях Сінгапуру належить людям, що очолюють це місто-державу. Вони домоглися міжнаціональної та міжрелігійної злагоди у суспільстві. Вони створили єдину сінгапурську націю при збереженні національних особливостей. Говорять, що самі мешканці при останньому переписі населення називали себе спочатку сінгапурцями, а тоді вже китайцями, малайцями і т. д.

Але найбільша стратегічна заслуга лідерів цієї держави в тому, що вони наполегливо відстоювали своє право йти своїм шляхом, а не копіювати нав'язувану західну демократію. В боротьбі за самостійність свого розуміння державотворення вони перемогли і завоювали повагу світу.

На сьогодні Сінгапур продовжує свій економічний і соціальний поступ.

Модернізований, комп'ютеризований, урбанізований великий-маленький Сінгапур...

Азіатський острів-місто-країна з повним правом займає своє місце в числі світових лідерів «повної державної електронізації» і абсолютно реально претендує на роль глобального центру технологічного розвитку та ефективної ІТ-економіки. Тоталітарна настанова на передовій науково-технічного прогресу? Комп'ютеризований авторитаризм з людським обличчям? Схід, звичайно ж, справа тонка – настільки тонка, що змушує все останнє людство ламати голову над застосуванням і правомочністю своїх парадоксальних рішень.

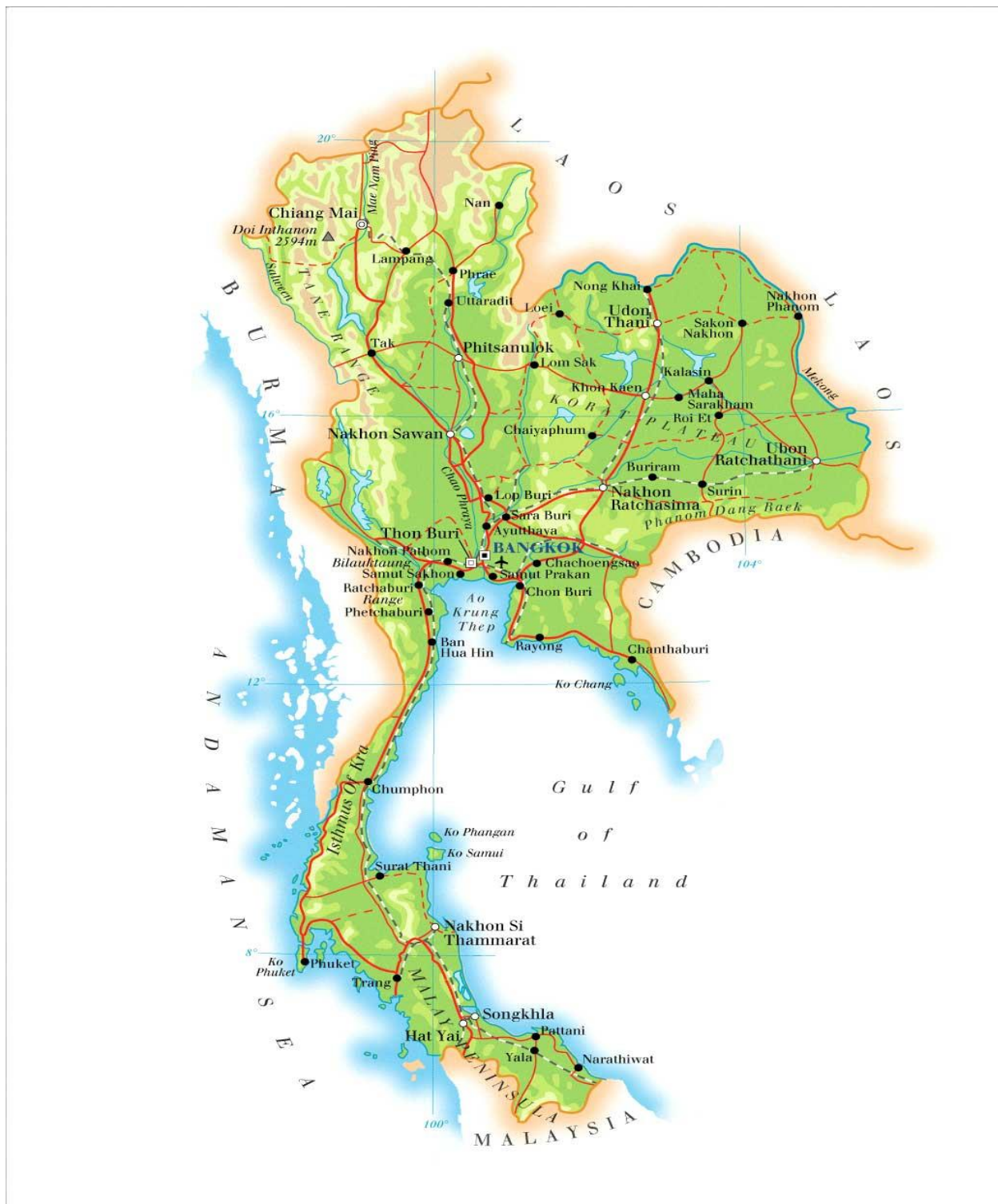
На нього рівняється вся Азія. А тепер і світ.

Використання досвіду інших країн, які здобули значних досягнень в тій чи іншій сфері дасть можливість уникнути багатьох помилок та „підводних каменів”, які лежать на шляху розвитку України.

Список використаних джерел:

1. Ministry of Information, Communications and the Arts (MITA) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mita.gov.sg/>.
2. Infocomm Development Authority of Singapore (IDA) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ida.gov.sg/>.
3. Singapore Broadcasting Authority (SBA) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sba.gov.sg/sba/index.jsp>.
4. ООН, База знань електронного уряду: <http://www.unpan.org/>
5. Портал Сінгапурського уряду: <http://www.gov.sg/>
6. Національний портал для громадян: <http://www.ecitizen.gov.sg/>
7. Портал "Е-урядування громадянам": <http://myecitizen.sg/>
8. Портал "Мобільне врядування": <http://www.ecitizen.gov.sg/mobile/>
9. Урядовий портал для підприємців: <http://business.gov.sg/>
10. Урядовий портал для зворотнього зв'язку: <http://app.reach.gov.sg/>
11. Інформаційний сайт Сінгапуру: <http://app.www.sg/>

ТАЇЛАНД

Підготував:

Сметанін Сергій Юрійович

Довідка про країну:

Доменне ім'я	.th
Державний устрій	Конституційна монархія
Незалежність (рік)	1238
Валюта	baht
Столиця та найбільше місто – Бангкок	
Кількість адміністративних одиниць	Центральний, Західний, Північний, Північно-західний и Південний Таїланд.
Площа (заселена)	514 тис. кв. км
Клімат	тропічний; дощовий; теплий.
Площа ріллі	27.54% від загальної
Основні природні ресурси	олово, каучук, природний газ, вольфрам, тантал, деревина, свинець, риба, гіпс, буре вугілля, флюорит, орні землі

Економічний стан країни:

Показник	2000	2009	2010
Державний борг (Внутрішній, зовнішній)	\$80 млрд.	\$60.65 млрд.	\$82.5 млрд.
Рівень інфляції	2.4%	-0.9%	3.3%
ВВП (в паритеті купівельної спроможності)	\$388.7 млрд.	\$539.3 млрд.	\$580.3 млрд.
ВВП (офіційно обрахований)	-	\$312.6 млрд.	\$266.4 млрд.
Структура ВВП	С/Х: 12% Пром-сть: 39% Послуги: 49%	С/Х: 0.4% Пром-сть: 45.6% Послуги: 44%	С/Х: 2.3% Пром-сть: 44% Послуги: 43.7%
Імпорт/Експорт	\$45 млрд. /\$58.5 млрд.	\$106.4 млрд. /\$136.6 млрд.	\$156.9 млрд. /\$191.3 млрд.
Об'єм інвестицій (Зовнішні/внутрішні)	-	\$18.2 млрд. /\$109.6 млрд.	\$20.3 млрд. /\$117.9 млрд.
Кількість робочої сили	32.6 млн.	38.7 млн.	38.06 млн.
Зайнятість в секторах	С/Х: 54%, Пром-сть: 15%, Послуги: 31%	С/Х: 42.4% Пром-сть: 19.7% Послуги: 37.9%	С/Х: 42.1% Пром-сть: 19.9% Послуги: 38%
Рівень безробіття	4.5%	2.7%	1.2%
ВВП на душу населення	\$6400	\$8100	\$8700
Бюджет (доходи/видатки)	\$20 млн. /\$23 млн.	\$39.66 млн. / \$54.11 млн.	\$56.33 млн. /\$56.87 млн.

Показники інформаційного розвитку:

Показник	2000	2009	2010
Користувачі телефонного зв'язку (стаціонарного)	7 млн.	7.024 млн.	-
Користувачі телефонного зв'язку (мобільного)	2.5 млн.	83.057 млн.	83.72 млн.

Кількість Інтернет хостингів	1 млн.	1.329 млн.	1.335 млн.
Кількість Інтернет користувачів (рівень проникнення)	2.3 млн.	16.1 млн.	17.5 млн.
Індекс розвитку електронного урядування	-	0.5031	0.4653
Індекс он-лайн послуг та компонентів	-	0.505	0.3333
Індекс телекомунікаційної структури та компонентів	-	0.151	0.1746
Індекс участі в електронному урядування (користування)	-	0.2955	0.2857
Індекс людського капіталу	-	0.8532	0.8919

Історія впровадження електронного урядування:

Початковий етап комп'ютеризації в тайському державному секторі розпочався у 1963 році, коли дві системи ЕОМ були вперше встановлені в Управлінні національної статистики та обробки даних перепису і на факультеті торгівлі та бухгалтерського обліку в Чуалонгкорнському університеті освітніх програм.

На ранньому етапі комп'ютеризації в тайському державному секторі використовувалася обробка даних з високим ступенем централізації інформації. Державні установи направляли свої дані до Національного відділення статистики для обробки. Однак такі централізовані системи обробки не мали змогу належним чином реагувати на зростаючі потреби державних установ ефективно. Багато державних установ почали створювали свої власні обчислювальні центри на відомчому або міністерському рівні з метою підвищення ефективності обробки вхідних даних.

Після приходу до влади уряду Таксіна Чінавата у 2001 р. значно підвищився рівень використання інформаційно-комунікаційних технологій в державному секторі. У 2001 році він повідомив: "Я хочу бачити уряду Таїланду,

як е-уряд, уряд, який використовує інформаційні технології і Інтернет для швидкого та зручного задоволення потреб громадян ".

Таксін Чінавата в 2001 р. запропонував першу програму розвитку е-уряду, що складається з наступних пріоритетних напрямів:

1. Підтримка наукового і технічного розвитку персоналу на всіх рівнях.
2. Сприяння науково-технічним дослідженням та розвитку, як у державному так і в приватному секторах. Спрямування сучасних наукових і технічних досягнень на вирішення економічних і соціальних проблем та підвищення потенціалу, досвіду і обізнаності тайців.

3. Сприяння використанню недорогих інформаційних технологій для ефективного управління.

4. Розробка законодавчої бази, що сприяє розвитку науки та техніки та регламентує права інтелектуальної власності.

У 2001 році, уряд створив комітет відповідальний за розвиток е-урядування, щоб стимулювати впровадження е-уряду в країні.

Протягом 2001-2006 р. уряд витратив близько 90.000 млн. бат. (близько 2,500 млн. дол. США) для проектів електронного уряду таких як: е-громадянин, е-аукціон, е-паспорт, державну фінансову інформаційну систему управління та ін.

Наступним етапом уряд Таксіна затвердив генеральний план з інформаційних та комунікаційних технологій (2002-2006) з метою підвищення ефективності управління та надання послуг у державному секторі.

У 2002 р. проведено масштабну реструктуризації в державному секторі, було створено Міністерство інформаційних та комунікаційних технологій, в якості механізму для впровадження та популяризації е-уряду, е-промисловості, е-комерції, е-освіти і інформаційного суспільства в цілому.

Перша Національна інформаційна політика (IT2000) в Таїланді була розроблена з метою підтримки розвитку суспільства-знань і зменшення розриву

обізнаності в сфері інформаційних технологій. Ця політика розглядається в розрізі трьох основних місій:

а) інвестування національної інфраструктури ІКТ на загальнонаціональному рівні;

б) розвиток людського потенціалу;

в) розвиток е-урядових інформаційних систем для поліпшення державного управління та надання послуг. Згідно плану уряд Таїланду впровадив телекомунікації сільської місцевості, наприклад, проведено телефонні лінії для всіх сіл, покращено пропускну здатність Інтернету, збільшено кількість інтернет-провайдерів.

З метою надання послуг комунікацій державним установам, громадянам і бізнесу до високошвидкісної державної інформаційної мережі було створено урядову службу інформаційних технологій (GITS) результатом діяльності якої є мережа GINet – перша ІКТ платформа, яка закладена в 1997 році, головна мета якої забезпечення захищеного каналу для електронної пошти, FTP, мультимедійного он-лайн мовлення і веб-хостингу, обслуговування хмарних обчислень.

Друга Національна інформаційна політика (IT2010), мета якої є розробка e-Thailand в цілому складається з 5 пунктів (e-Society, e-Education, e-Industry, e-commercial, e-government).

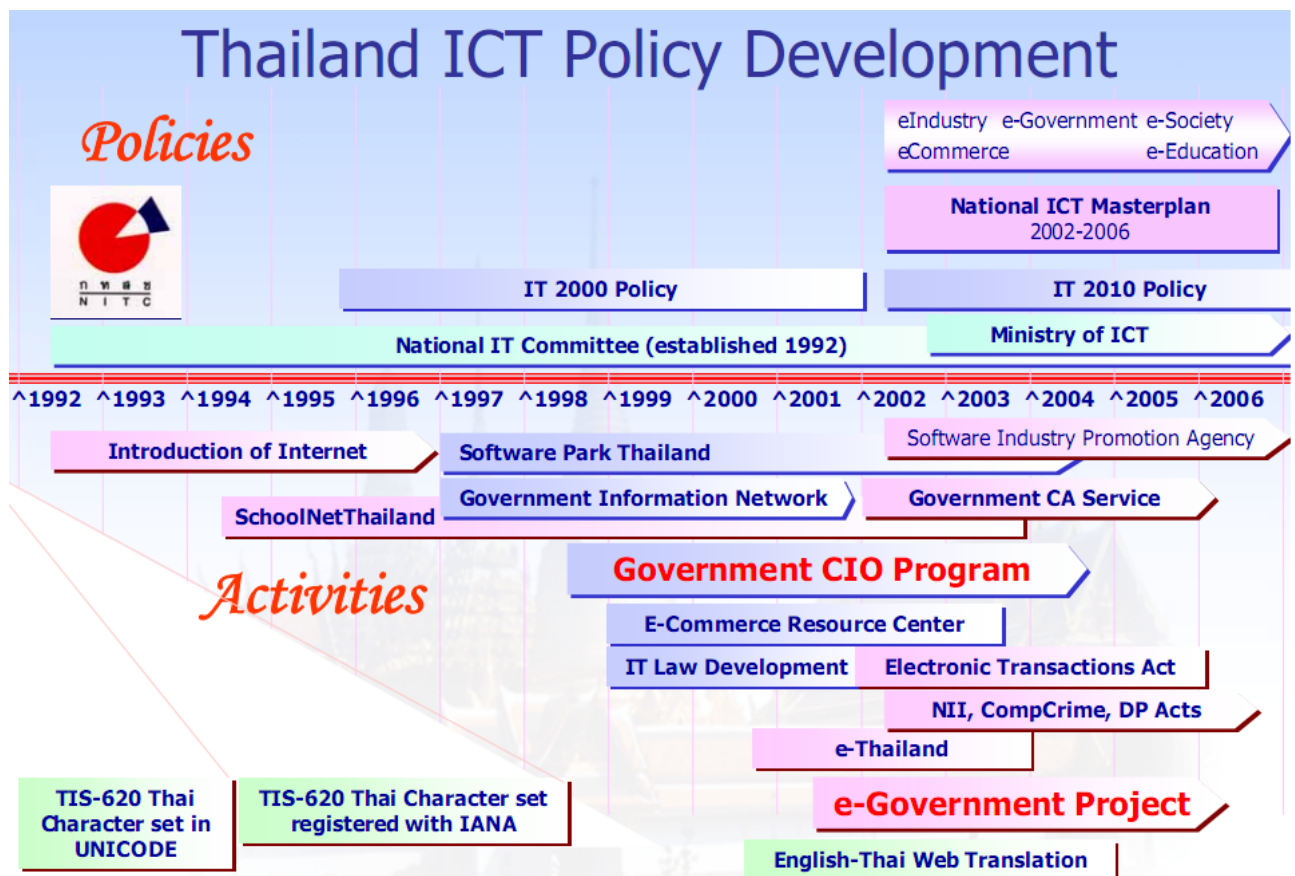

Рисунок 1. Часова діаграма розробки та впровадження інформаційних програм в Таїланді

Основні стратегії електронного уряду Таїланду:

Згідно генерального плану розвитку національних інформаційно-комунікаційних технологій розроблено сім наступних стратегій:

1. Розвиток галузі ІКТ для становлення Таїланду як регіонального лідера;
2. Використання ІКТ для підвищення якості життя суспільства;
3. Розвиток в сфері досліджень і розробок новітніх ІКТ;
4. Розвиток «людського капіталу» для посилення конкурентоспроможності країни в цілому;
5. Розвиток потенціалу підприємців для розширення глобальних ринків;
6. Впровадження ІКТ в малий і середній бізнес;
7. Використання ІКТ у сфері державного управління та послуг.

Шляхи розвитку електронного уряду Таїланду:

Першочерговою метою уряду Таїланду була розробка механізмів регулювання електронної комерції, захисту конфіденційних даних та запобігання ІКТ шахрайства. В якості контролюючого органу та представника агентства розвитку е-уряду, з правом регулювання роботи уряду, призначено міністерство інформаційних та комунікаційних технологій.

Початковий етап розвитку е-уряду Таїланду полягав у створенні бази і каркасу для інфраструктури електронного уряду, забезпеченні системи захищеного електронного обміну даними. За статистичними даними Національного центру електроніки та комп'ютерних технологій (NECTEC) уряд у 2003 році впровадив 1095 ІТ-проектів із загальним бюджетом в 28,436.25 млн. бат. У 2004 році – 1078 ІТ-проектів із загальним бюджетом в 60,408.62 млн. бат. Найбільшим з проектів є впровадження смарт-карт для ідентифікації громадян Таїланду (64 млн. шт.) із загальним бюджетом в 7,9 млрд. бат.

Щодо структури е-уряду Таїланду то вона складається з двох інформаційних систем: зовнішньої інформаційної системи і внутрішньої інформаційної системи. Призначення внутрішніх інформаційних систем таких, як генеральної інформаційної системи фінансового управління, системи інформаційних ресурсів та Міністерства координування є забезпечення надійних каналів зв'язку між місцевими та центральними ресурсами електронного уряду для обміну даними, використанням Інтернету і веб-технологій. Зовнішня інформаційна система включає системи е-послуг, е-закупівель та е-реєстрації. Мета зовнішньої системи – забезпечити якісну взаємодію споживачів е-послуг та державних установ.

Успішне використання е-урядування можна розглянути як індикатор для моніторингу і оцінки діяльності уряду. Для моніторингу і вимірювання ефективності впровадження Національного генерального плану (2002-2006) створено показники використання ІКТ в Таїланді. Існує три шляхи для отримання цих показників: використання існуючих адміністративних записів, обстеження та перепис техніки управлінням національної статистики,

використання даних, що надаються приватними організаціями. Крім того, показники включають індекс розвитку електронного урядування (e-Government Development Index); індекс он-лайн послуг та їх компонентів (Online Service Index and its Components); індекс телекомунікаційної інфраструктури та її компонентів (Telecommunication Infrastructure Index and its Components); індекс участі в електронному урядуванні (e-Participation)

Згідно стратегії розвитку е-уряду Таїланду можна виокремити наступні п'ять етапів. Перший етап – кожна урядова установа розробляє власні веб-сторінки для надання інформаційних послуг. Другий етап – визначити алгоритми взаємодії громадян та урядових установ, регламентувати запити до інформаційних систем. Етап інтеграції полягає в об'єднанні даних в єдину інформаційну систему для забезпечення потреб громадян. Нарешті, фаза зворотного зв'язку, яка необхідна для спостереження за поведінкою громадян і є основою для прийняття управлінських рішень. Більшість веб-сайтів установ містять інтерактивні сторінки, щоб отримати зворотній зв'язок від громадян та бізнесу.

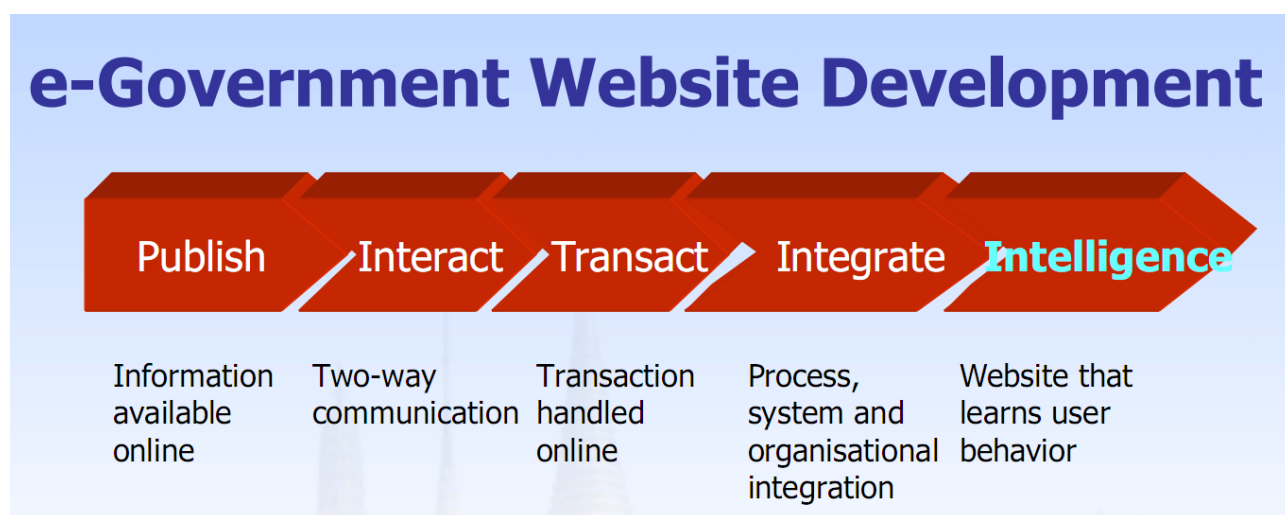

Рисунок 2. Етапи розробки урядових порталів

Використання електронного уряду для поліпшення якості життя:

Наступні програми впроваджені в рамках програми розвитку е-уряду з метою поліпшення якості життя:

1. Національна електронна система реєстрації бідності. Мета програми – збір даних щодо загального стану та кількості населення, яке знаходиться за межею бідності. Отримана інформація аналізується для прийняття управлінських рішень щодо зменшення соціальної напруженості та поліпшення соціального стану в країні. Відповідальним за впровадження є національний центр подолання бідності.

2. "RakBanKerd" веб-портал. Цей веб-портал, створено організацією промислових корпорації, містить велику кількість баз даних щодо складу населення, загального стану здоров'я населення, географічну інформаційну систему (GIS).

3. Подолання цифрового розриву. Мета програми – покращити якість інформаційної обізнаності населення та доступність сучасних технологій для населення, яке знаходиться за межею бідності. Наслідком впровадження програми є якісне та кількісне підвищення рівня доступу до урядової інформації та послуг.

На подолання цифрового розриву спрямовані наступні програми:

- Урядова програма розвитку інформаційних технологій. Ця програма визначається Національним комітетом з інформаційних технологій для розробки інформаційної мережі та призначена для інформаційного обслуговування державних і бізнес установ і поліпшення суспільних послуг.

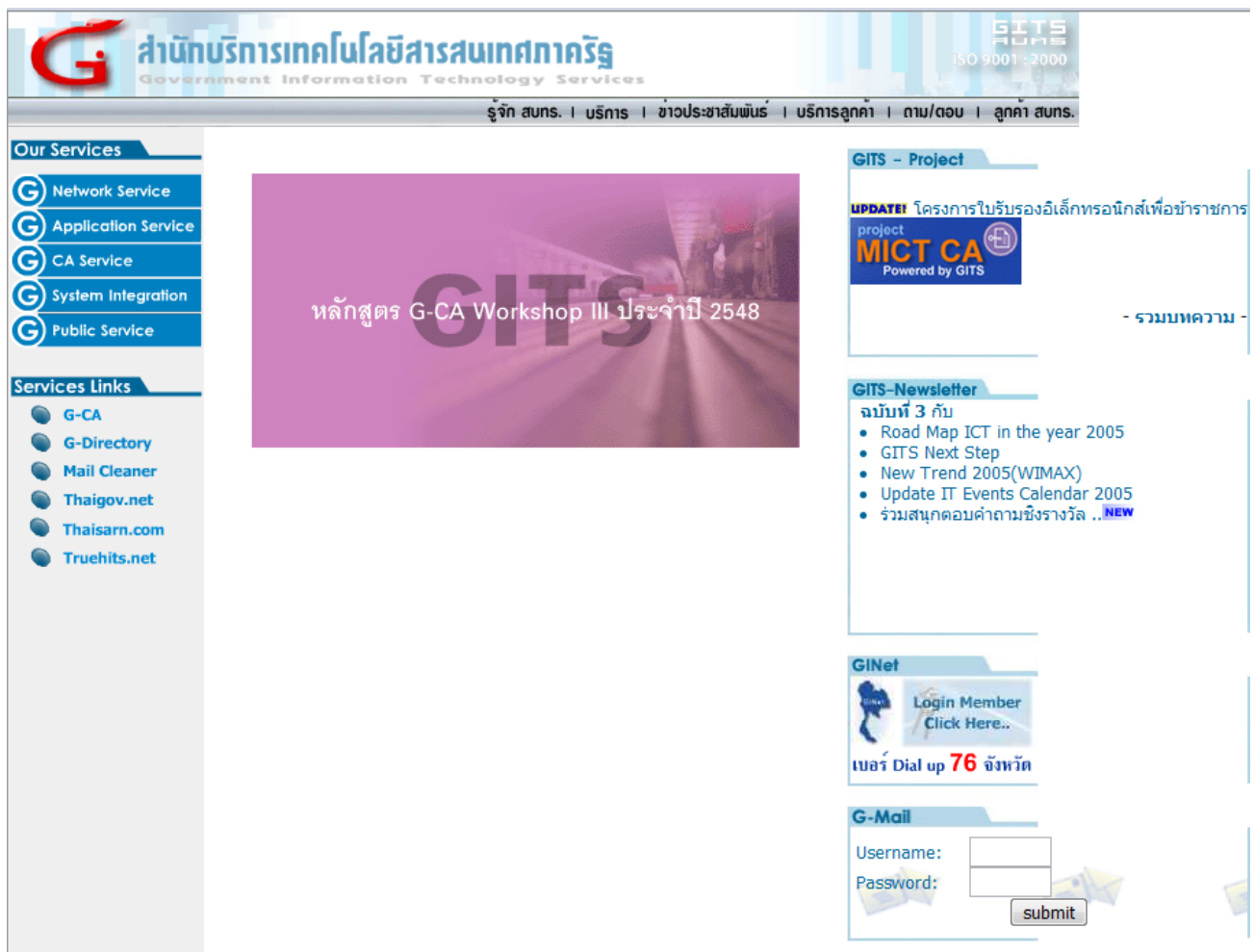

Рисунок 3. Портал національного комітету з інформаційних технологій

- Інтернет Tambon. Програма розробки районних мереж, мета яких з'єднання мікрорайонів (Tambon) та департаменту з питань сприяння місцевим адміністраціям, підвищенню децентралізації управління для органів місцевого самоврядування, надає доступ до мережі Інтернет в сільських районах на рівні районних. На теперішній час в країні близько 7500 мікрорайонів, таким чином, ця програма допомагає скороченню цифрового розриву шляхом надання доступу до урядової інформації та послуг.

- ThaiTambon.com. Центр зі сприяння та підтримки спільноти підприємців. Цей сайт був створений в 1999 році урядом прем'єр-міністра Таксіна Чинавата для розвитку сільських районів області та поліпшення їх стану.

Background

ThaiTambon.com web site went online in June 2000. When the OTOP project moved into action in 2001, we quickly became a web site for marketing OTOP and give information about OTOP products. The latest addition to the web site is the OTOP Product Champion Year 2010 data base. [Read more UPDATED](#)

New Products Addition

For each working day about 50 - 60 new OTOP products from the selection in Year 2010 are added into our database. These are 5-star, 4-star and 3-star product categories. [CLICK here](#) to find the daily new products.

How to Find Products in English

There are about 100,000 products in Thaitambon.com. Part of them have been translated into English. Please use [English Search](#) to find OTOP products.

Thaitambon.com's Member Products

About 180 Member's Web Pages are written in English with more than 150 video clips. Click at [Member Products](#) to see vast amount of OTOP products.

You can look for fantastic saving on [Bangkok Hotels](#) and [Phuket Hotels](#) **NEW** while visiting each province for OTOP product.

[Product Promotion \(39\)](#) (Click at picture to see web site & details)

Resin Handicrafts

Various designs of hand made resin items for decoration.

Contact : **Duanghathai Uthaisong**

Tel: +6681 624 9340,

+6689 892 2061

+662 373 4242

Fax : +662 728 0924

Рисунок 4. Портал ThaiTambon.com

4. Регіональна економічна програма e-commerce. Програма підтримки електронної комерції серед сільських та міських громад «Один район-один продукт», полягає у зміцненні місцевої економіки і спрямована на розвиток конкурентних переваг кожного окремого району, зосередивши увагу на місцеві продукти та послуги.

5. Програма безпеки країни. Проект смарт-карт був впроваджений для контролю конфліктного політичного становища у трьох провінціях на півдні Таїланду.

Інформаційні системи електронного уряду для поліпшення якості життя:

1) Географічна інформаційна система (ГІС) та система контролю використання національних ресурсів, дає змогу державному і приватному секторам легко знаходити, отримувати доступ і використовувати географічну інформацію про стан земельних та водних ресурсів.

2) Інформаційна система для моніторингу та оцінки використання податків громадян.

Рисунок 5. Інформаційна система для моніторингу та оцінки використання податків громадян

3) Урядові інформаційні системи і веб-портали

a. KhonThai.com. Висвітлює загальну інформацію в розрізі районів країни, щодо бюджету, економічного стану, місцевих продуктів і послуг.

b. Mahadthai.com. Сайт онлайн-послуг уряду, реєстрація осіб, сім'ї, житла, сплата за електропостачання, водопостачання. Цей проект знаходиться під контролем Міністерства внутрішніх справ.

с. Урядовий сайт підтримки інвалідів країни.

d. Сайт створений в 2006 році. Надає громадянам додатковий канал для інформування про корупційні події, що відбулися в державному секторі.

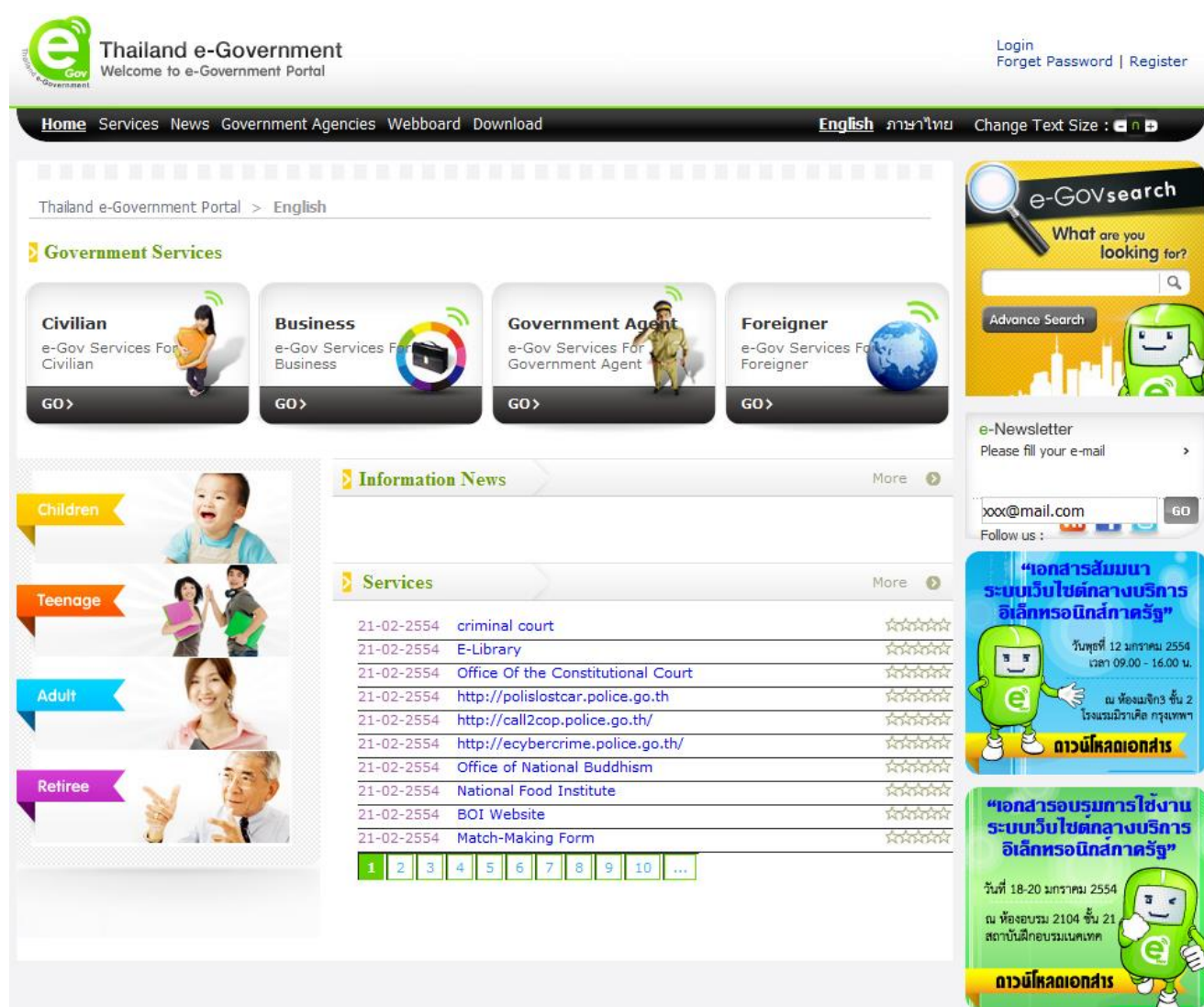

Рисунок 6. Урядовий інформаційний портал

Електронна освіта:

ІКТ у сфері освіти. Розвиток людського потенціалу є основою для надання допомоги знедоленим групам. Урядом розроблені наступні програми сприяння розвитку людського потенціалу:

а) Програма розвитку освітньої мережі MOENet. Складається з SchoolNet і UniNet. Мета створення мережі – забезпечити шкільні та університетські мережі доступом до локальних та глобальних інформаційних ресурсів необхідних для надання.

б) Програма підтримки рівних можливості для всіх дітей шкільного віку "Один ноутбук на дитину" – уряд надає можливість придбати ноутбук за 100 доларів. Програма завершується забезпеченням мільйона дітей ноутбуками з метою сприяння електронного навчання і створення суспільства знань.

Інші впроваджені проекти:

Е-аукціон:

1 жовтня 2002 року, кабінет міністрів Таїланду постановив, що кожен з департаментів і державні підприємства повинні використовувати електронній аукціон і повідомляти про хід процесу до канцелярії прем'єр-міністра кожні 3 місяці.

Метою цього проекту було вдосконалення процесу закупівель в державному секторі, захист від змови сторін і корупційної діяльності, скорочення витрат на закупівлі, підвищення ефективності та стимулювання інвестицій в економіку країни.

Е-громадянин:

У липні 2003 року кабінет міністрів Таїланду затвердив проекту впровадження смарт-карт для заміни існуючого посвідчення особи. Смарт-карта є посвідченням особи та зберігає власні дані громадянина.

Впровадження проекту проводилося на примусових засадах, що призвело до обурення населення. Технологія зберігання та захисту приватної інформації була неспроможна забезпечити належний рівень безпеки даних та порушувала

деякі статті конституції Таїланду щодо недоторканності приватного життя та зловживання приватними даними.

Урядова інформаційна система управління фінансами:

Цілі даного проекту – побудувати комплексну інтегровану комп'ютеризовану систему, яка охоплює всі види діяльності, пов'язані з державним сектором фінансування, бюджетів всіх рівнів, закупівель, фінансової і бухгалтерської, кадрової системи та забезпечити автоматичний обмін інформацією між міністерством та його відділами, міністерством та іншими міністерствами.

Перспективні напрями розвитку е-урядування в країні:

З метою поліпшення якості надання послуг уряд Таїланду розпочав наступний крок розвитку е-уряду країни – впровадження мобільного уряду.

Представник міністерства інформаційних та комунікаційних технологій Сак Сегкхунтод оголосив, що розвиток е-уряду буде слідувати плану детально викладеному в головному плані розвитку ІКТ Таїланду на 2009-2013 роки.

М-уряд є підмножиною електронного уряду і базується на мобільних і / або бездротових технологіях, таких як мобільні телефони, смартфони, ноутбуки і КПК, підключені до бездротової локальної мереж.

У 2013 році, згідно плану передбачається впровадження "u-уряд" – уряд дозволяє установам надавати електронні послуги 24 години на добу, сім днів на тиждень.

У 2014 році – "t-уряд" – або трансформаційний уряд – надає можливість підключення до державних установ незалежно від каналів та пристроїв передачі інформації.

ФІНЛЯНДІЯ

Підготував:

Жмеренецький Олексій Сергійович

Основні характеристики

Доменне ім'я	.fi
Державний устрій	Республіка
Незалежність (рік)	6 Вересня 1917 (від Росії)
Валюта	Євро
Столиця	Хельсінки
Найбільше місто	Хельсінки, з кількістю жителів 1.107 млн.
Кількість адміністративних одиниць	20
Площа	338,145 км ² , Земля: 303,815 км ²
Клімат	Помірно холодний клімат; потенційно субарктичний, але порівняно м'який, завдяки пом'якшенню від впливу Північно-Атлантичної течії, Балтійське море, і більш ніж 60.000 озер
Площа ріллі	6.54% від загальної
Основні природні ресурси	Деревина, залізна руда, мідь, свинець, цинк, хром, нікель, золото, срібло, вапняк

Населення

Показник	2010
Кількість населення	5,259,250
Вікова структура населення	0-14 років: 16% 15-64 років: 66.1%

	65 років і більше: 17.8%
Густина населення	15 людей на км2
Рівень урбанізації	85%
Населення за межею бідності	Не виявлено
Очікувана тривалість життя	79.27 років

Економічний стан

Показник	2010
Державний борг (Внутрішній, зовнішній)	Внутрішній: 45.4% ВВП - <u>59</u> місце в світі; Зовнішній: \$370.8 Мільярдів - <u>24</u> місце в світі
ВВП (в паритеті купівельної спроможності)	\$187.6 мільярдів
ВВП (офіційно обрахований)	\$238 мільярдів
Структура ВВП	Сільське господарство: 2.6% Промисловість: 29.1% Послуги: 68.2%
Імпорт/Експорт	\$69.11 мільярдів / \$73.53 мільярдів
Рівень безробіття	8.4%
ВВП на душу населення	\$35,300 - <u>35</u> місце в світі
Бюджет (доходи/видатки)	50 млрд. євро

Витрати на освіту	5,8% від ВВП
-------------------	--------------

Показники інформаційного розвитку

Індикатори інформаційного суспільства Фінляндії EU-27

Показник	2010
Загальні витрати на ІКТ	3.2% від ВВП, (тобто \$7.6 млрд.)
Домогосподарства з широкосмуговим з'єднанням	76%
Підприємств з широко широкосмуговим з'єднанням	96,86%
Індивідуальне використання електронного урядування	68%
Використання електронного урядування підприємствами	96%

Позиціонування за міжнародними стандартами 2010 (2009)

Показник	2010
Індекс розвитку електронного урядування ООН	19-те місце з 184 країн
EIU Електронна економіка	4-те місце (10-те в 2009) із 70 країн
EIU Рівень електронної економіки	8.36 (8.30) з 10

Вартість ІКТ в публічному секторі у 2009 році

ІКТ витрати (млн. євро)

- 1000 на муніципалітети
- 911 на Центральний уряд
- 150 на інституції
- 2061 Загальна

Найбільші користувачі

1. Соціальні служби і здоров'я
2. Базове ІТ, HR і бухгалтерія
3. Освіта
4. Безпека та оборона

Витрати за функціями

- 75% Використання та обслуговування
- 25% Розробка нових систем

Витрати за джерелами

- 52% Аутсорсингові послуги
- 27% Вартість персоналу
- 21% Обладнання та програмне забезпечення

Публічний сектор ІКТ складає близько 23% Загального ІКТ ринку Фінляндії

Послуги електронного уряду для громадян

Наявність і витонченість електронних послуг визначаються виходячи із загального списку з 20 базових державних послуг і методології що використовується для оцінки їх рівня і складності, у відповідності з щорічною доповіддю " Виклики для користувачів – Тестування постачання Інтернет-

громадських послуг", підготовленого для Європейської комісії, Генеральним директором з інформаційного суспільства та ЗМІ, вересень 2007 року.

Існують такі 12 послуг для громадян:

1. Податок на прибуток: заява, повідомлення оцінка
2. Пошук роботи, послуги бюро з працевлаштування
3. Допомога по соціальному забезпеченню
4. Особисті документи: паспорт і водійські права
5. Про реєстрацію автомобіля (нові, старі, імпортні автомобілі)
6. Заявка на дозвіл на будівництво
7. Звернення в поліцію (наприклад, у випадку крадіжки)
8. Публічні бібліотеки (наявність каталогів, засоби пошуку)
9. Сертифікати (про народження і шлюб): запит і доставка
10. Зарахування у сфері вищої освіти (в університет)
11. Оголошення про переміщення (зміна адреси)
12. Медичні послуги (інтерактивні консультації по доступності послуг в різних лікарнях; призначення для лікарень)

Послуги Електронного уряду для бізнесу

1. Відрахування на соціальне страхування для співробітників
2. Корпоративний податок: декларація, повідомлення
3. ПДВ: декларування, повідомлення
4. Реєстрація нової компанії

5. Представлення даних у статистичні органи

6. Митні декларації

7. Природоохоронні дозволи (включаючи звітність)

8. Державні закупівлі

Для кожної послуги визначається максимальний рівень можливої інформатизації і періодично вираховується поточний досягнутий рівень.

Етап 1 - Інформація

Етап 2 - Один із способів взаємодії (завантажувані форми)

Етап 3 - Двостороння взаємодія (в електронній формі)

Етап 4 - Угоди (повне електронне управління)

Етап 5 - Персоналізація (активний, автоматизований)

Основні Інформаційні ресурси Фінляндії

Портал

www.suomi.fi

Створений у квітні 2002 року, громадський портал "Suomi.fi" забезпечує єдину точку доступу до публічної інформації, адміністративних форм та інтерактивних послуг. Він замінює попередній портал, який був відкритий навесні 1997 року. Портал містить вибір форм та онлайн-послуг, як державних, так і місцевих органів влади; розділи структуровані у відповідності зі щоденними подіями життя. Форми і послуги кожної організації повинні бути включені в портал Suomi.fi. На сторінці "Мої електронні послуги" є можливість ідентифікації користувачів, зберігання веб-форм на сервері, і можливість використовувати збережену інформацію.

Крім того, на порталі "У фокусі" Сторінки розміщено особливий контент, що зосереджений на потребах трьох конкретних цільових груп, а саме: ділових кіл, молоді і літніх людей. Бізнес розділ містить, серед іншого, інформацію про те, як створити компанію, розширити її і вийти на міжнародний рівень та на рівень державного сектору послуг, спрямованих на бізнес.

Більшість форм можуть бути завантажені, надруковані і відправлені поштою, або попередньо заповнені і представлені в електронному вигляді. З метою безпечної онлайн-роботи з формами, які попередньо заповнені особистими даними, потрібна попередня аутентифікація з використанням або фінської eID Card (FINEID), або через банківську систему аутентифікації.

Бізнес-портал

www.yrityssuomi.fi

Бізнес-портал "YritysSuomi.fi" ('EnterpriseFinland' в англійському варіанті) також був запущений навесні 2002 року, в результаті спільних зусиль семи державних установ. Це Портал електронних послуг, сервіси і форми якого пов'язані з порталом "Suomi.fi", також він містить закони та укази для підприємств пов'язані з Finlex - офіційною базою даних законів.

Внутрішня державна мережа

Senaattori Запущена у 1998 році, Senaattori спочатку як спільна інтрамережа, а також "інформаційний каталог" всіх фінських міністерств, парламенту та секретаріату президента Республіки, спрямованих на забезпечення державних службовців, що мають доступ до урядової та парламентської інформації - як внутрішньої, так і зовнішньої. Senaattori мала повільний розвиток системної інтеграції.

Проект, спрямований на досягнення нової версії Senaattori почався в березні 2002 року. Цього разу метою було запропонувати уряду спільний, інтерактивний інструмент для управління знаннями, і бази даних, що представлятимуть собою скоординовану з урядом і парламентом веб-службу (інтранет, екстранет, Інтернет і т.д.), і спільні внутрішні системи.

Електронна ідентифікація/аутентифікація

<http://www.vaestorekisterikeskus.fi>

Центр реєстрації та сертифікації населення (ЦРН) уповноважений урядом Фінляндії. ЦРН встановлює відповідність особистості фінських громадян при наданні їм особистого коду, це набір даних, що складається з ряду чисел і символів, допомагає ідентифікувати фінських громадян та іноземних громадян, які постійно проживають у Фінляндії, і займається введенням в інформаційну систему народонаселення. Електронний ідентифікатор клієнта активується, коли людина отримує сертифікаційну картку, використовуючи реєстр населення Центру сертифікації громадян. Громадянське свідоцтво містить, серед іншої інформації, ім'я, по батькові громадянина, його прізвище та електронний ідентифікатор клієнта. На даний момент це свідоцтво може бути приєднане до чіп-карти ID (FINEID), вбудоване в чіп Visa Electron картки, емітованої OP Bank Group і сім-карти з мобільного телефону. Центр реєстрації населення також займається питаннями карток для компаній і юридичних осіб.

Фінське Електронне посвідчення особи (FINEID)

<http://www.fineid.fi/>

Створена в 1999 році електронна смарт-карта, що містить фотографію власника і мікрочіп, який зберігає eNumber користувача. На додаток до

звичайної ідентифікації, карти FINEID можуть бути використані для електронних угод і в якості офіційного документа подорожі для фінських громадян у країнах Північної Європи та 27 інших європейських країн.

FINEID є Мережевим кодом для всіх онлайн-сервісів, які вимагають ідентифікації людини. Вона також може бути використана для створення офіційного електронного підпису та шифрування повідомлень електронної пошти і вкладень. Чіп-карти удосконалені до рівня який дозволяє використовувати їх для повнофункціонального цифрового підпису. Крім того, з червня 2004 року, громадяни були в змозі вибрати, щоб їх дані медичного страхування були включені в їх eID картки замість картки медичного страхування (KELA), з тим щоб використовувалася одна картка замість двох.

Мобільний сертифікат громадянина

Перший, представлений реєстратором народонаселення і телекомунікаційним оператором Sonera в листопаді 2004 року Сертифікат, що гарантується Урядом, призначений для забезпечення надійного користування системами мобільного урядування і мобільної комерції. Сертифікат включений в карту SIM, що дозволяє користувачам мобільних телефонів легко ідентифікувати себе одним кодом. На додаток до ідентифікації користувача, сертифікат також забезпечує перевірку автентичності та конфіденційності обміну даними, а також цілісність інформації та повідомлень. Цей мобільний сервіс забезпечує фінським громадянам безпечну альтернативу електронного посвідчення особи для проведення низки операцій з державними та приватними організаціями.

Свідectво про банківські картки

З метою підвищення безпеки використання електронних послуг, фінський уряд запровадив у квітні 2004 року, онлайн-системи ідентифікації на основі

ідентифікаційних кодів виданих фінськими банками. Сертифікат гарантує особисті дані клієнта в онлайн-транзакціях, а також дозволяє електронний підпис документів, наприклад, клієнт може підписати онлайн кредитний договір.

Сертифікати Організацій

Сертифікати призначені для перевірки людини як представника компанії, організації або пов'язаних з ними груп. Ці сертифікати також дозволяють забезпечити електронний підпис, як це визначено законом, і для забезпечення аутентифікації користувачів мережі та їх прав доступу. Вони можуть також містити адресу електронної пошти організації.

Посвідчення особи державного службовця

Chip ID картку для державних службовців запроваджено у всьому фінському центральному уряді в жовтні 2006 року. Сертифікат дозволяє ідентифікацію для входу в інформаційні мережі, аутентифікацію користувачів мережі з їх правами доступу, шифрування електронної пошти та інших документів, а також електронний підпис, як зазначено у Фінському законодавстві. Ці Сертифікати можуть також використовуватися для системи контролю доступу, дистанційної роботи, проходження контролю і фізичної ідентифікації. Поліція, IT Агентство, та Міністерство внутрішніх справ несуть відповідальність за впровадження і підтримку проекту посвідчення особи.

Електронні закупівлі

<http://www.hankintailmoitukset.fi/>

Підтримує Міністерство торгівлі та комерції. Служби HILMA спрямовані на електронні повідомлення (eNotification) національних тендерів. З моменту

вступу в силу нового Закону про державні закупівлі 1 червня 2007 року, використання HILMA стало обов'язковим для замовників.

<http://www.hansel.fi/>

«Гензель» є державним акціонерним товариством закупівель, яке є центральним органом закупівель для державних структур, що забезпечує повний набір електронних закупівель товарів і послуг у фінський державний сектор. Сервіси онлайн-закупівель складаються зі служби повідомлення та бази даних для поточних державних тендерів. Управляється дана система через HILMA.

Статус цього сайту був посилений, оскільки міністерство фінансів приступило до реалізації своєї стратегії в галузі суспільних закупівель на 2010 рік шляхом проведення всіх ІКТ закупівель через «Гензель».

Управління знаннями

Проект відновлення Senaattori, спільна інтранет-мережа фінської державної влади, був запущений в 2002 році з метою зробити його Мережею знань і робочим простором організацій (OKWS). За задумом проекту, Senaattori мав стати спільним урядовим інтерактивним інструментом для управління знаннями і базами даних, які: підтримують роботу процесів, інновації, взаємодії, навчання та співробітництво; являє собою скоординовану з Урядом і Парламентом веб-службу (інтранет, екстранет, Інтернет і т.д.), а також спільні внутрішні системи.

Інша інфраструктура

<http://www.ytj.fi/english/>

Інформаційні Бізнес-Системи (BIC) є спільною службою для підприємств і організацій, які є клієнтами фінської податкової адміністрації або Торгового реєстру фондів.

Фактори, що сприяють розвитку електронного урядування:

Стратегія розвитку суспільства знань

Стратегічні пріоритети в сфері електронного урядування Фінляндії викладені в **Національній Стратегії Суспільства знань 2007-2015** яка була прийнята в Вересні 2006 року. Цей документ був розроблений як частина здійснення успішної "Програми інформаційного суспільства", що підійшла до кінця в квітні 2007 року. Стратегія була розроблена у співпраці з особами, які приймають рішення, і представниками з різних секторів суспільства. Близько 400 фахівців з уряду, місцевих органів влади, вищих навчальних закладів, підприємств та організацій взяли участь у процесі.

Національна Стратегія суспільства знань націлена на підтримку становлення Фінляндії як міжнародного центру привабливих, гуманних та конкурентоспроможних послуг для суспільства до 2015 року. Для досягнення цієї мети стратегія визначає чотири конкретних пріоритетних стратегічних напрямки, та пропонує 72 відповідних заходи.

Стратегічні наміри та пов'язані з ними заходи:

Перша стратегічна мета:

Створення людиноцентрованої і конкурентоспроможної суспільної служби до 2015 року: фінські суспільні послуги будуть орієнтованими на клієнта і економічними, - як результат кросорганізаційної взаємодії органів публічного адміністрування та інших сторін. Електронні послуги будуть

надаватися з урахуванням прогнозів потреб громадян і організацій, та використанням існуючої інформації. Метою є досягнення багатоканальних, активних і інтерактивних електронних послуг. Пріоритетом для державного сектора стає інвестування в поставлені цілі. Крім того, процеси закупівлі та державного адміністрування повинні бути переведені в електронний режим.

Цифровий контент, що виробляється органами державної влади, буде зібрано в цифрову бібліотеку для обслуговування громадян, підприємств і наукових організацій. Значна кількість інформації, зібраної державою у бази даних, буде доступна безкоштовно.

Всеосяжна мережа спільних послуг, висока якість електронних послуг та центри телефонного обслуговування дозволять громадянам користуватись ними без будь-яких організаційних кордонів та в будь-якому місці.

Активне використання онлайн-послуг у Фінляндії є складовою демократії. З підвищенням прозорості державного управління, громадяни можуть ініціювати питання та відслідковувати діяльність в електронному вигляді.

Приклади запропонованих заходів:

Спрямування розвитку на інтерактивність, активність послуг та використання мобільних технологій, поліпшення реалізації технологічних інновацій та стандартів, а також відкриті інтерфейси в громадському секторі та реалізації пов'язаних порталів; створення національної електронної бібліотеки, в тому числі оцифрування культурної спадщини; початок «65 +» інноваційної програми, спрямованої на розвиток комфортного існування людей похилого віку; запровадження Громадського portalу про здоров'я ('Terve suomi.fi' - 'HealthFinland портал ') зосередженого на зміцненні здоров'я; організація централізованого надання електронних послуг, спрямованих на громадян і підприємства. Це буде частково реалізовано шляхом розвитку громадського

(Www.suomi.fi) і бізнес-порталів (EnterpriseFinland.fi); Створення електронних інформаційних потоків між підприємствами і державними органами, а також усунення дублювання даних; використання мобільних та Інтернет технологій для організації опитування громадської думки для громадян, які будуть використовуватися зокрема для підтримки прийняття рішень на місцевому рівні.

Друга стратегічна мета:

Втілення ідей у продуктах та реформування інноваційної системи.

Інновації виникають у мережах як результат міждисциплінарного співробітництва шляхом широкого використання можливостей, що надаються ІКТ.

У Фінляндії, це мережеве співробітництво буде мати місце між освітою, науковими дослідженнями та розробкою у рамках єдиного, стратегіє-орієнтованого шляху. Зростання значення дизайну та орієнтації на користувача як критичних факторів успіху будуть включені як важлива частина розвитку. Для того, щоб допомогти використовувати інформацію, підготовлену державним сектором передбачено вироблення моделей ціноутворення, які сприятимуть збільшенню спільної роботи. Інноваційність та конкурентоспроможності будуть розвиватись як всередині державного сектору так і між державним і приватним секторами. Національні бази даних, реєстри і статистика забезпечують хорошу основу для активного виробництва послуг та досліджень.

Приклади запропонованих заходів:

- Обстеження і виконання планів, що стосуються державних закупівель, як фактор сприяння у діяльності з розробки продуктів;

- Інвестиції в наукові дослідження, оцінювання та діяльність в напрямку розвитку операційних моделей надання послуг та продуктів пов'язаних з інформаційним суспільством (Електронного управління та бізнесу, електронних послуг, клієнт-орієнтованих моделей операційного керування);
- Звітування про здійснення повторного і комерційного використання інформації виробленої у державному секторі.

Третя стратегічна мета: Підвищення компетентності і навчання окремих осіб та громад

До 2015 року, створити можливість для окремих осіб та громад відновити і постійно розвивати знання що буде складати основу конкурентоспроможності і благополуччя Фінляндії, та стане сприятливим чинником інновацій. Безперервне навчання буде частиною повсякденного життя. Дорослі і працівники освіти будуть забезпечуватись різноманітними можливостями для здобуття освіти з урахуванням комп'ютерної грамотності. Таким чином, всі громадяни будуть мати можливість отримати основні навички, необхідні для ІКТ використовуючи електронні та інші інформаційні послуги.

Приклади запропонованих заходів:

- План впровадження можливості безперервного навчання;
- Підготовка програми зі сталого розвитку в трудовому житті і запровадження його як частини фінської програми розвитку на робочому місці TYKES;
- Стимулювання використання ІКТ з метою сприяння діловій активності шляхом розвитку рівня компетенції працівників малих і середніх підприємств. Навчання повинно бути спрямоване не тільки на підприємців-початківців, а й на персонал діючих підприємств;

- Збільшення можливостей для людей за межами трудового життя, для попередження ризику соціального відчуження;
- Визначення та узгодження правил і операційних моделей для інтернет-освіти та досліджень;
- Сприяння мобільній роботі та використанню інших мобільних рішень.

Четверта стратегічна мета: сумісна інформаційна інфраструктура як основа інформаційного суспільства

До 2015 року Фінляндія запровадить інформаційну та зв'язкову інфраструктури, які функціонують у цілодобовому режимі та без вихідних. Інформаційні мережі буде встановлено як частину базової інфраструктури транспорту та електричних мереж. Надійність, висока швидкість з'єднання, всеосяжне покриття регіонів дасть можливість розробляти нові та інноваційні бізнес-практики та надання цифрових послуг близько до клієнта, незалежно від фізичної відстані, ці умови є ключовим елементом інфраструктури інформаційного суспільства. Засоби інформаційної безпеки буде інтегровано в продукти і послуги. Крім того, рішення для електронної ідентифікації будуть розроблені, з тим щоб забезпечити рух між різними інформаційними мережами та гнучке використання різноманітних електронних послуг, за допомогою одного ідентифікатора, коли це можливо. Мобільні термінали повинні бути легко використовувані у різних мережах, що дасть можливість повністю реалізувати нові моделі мобільної роботи.

Вбудовані інтелектуальні системи стануть частиною повсякденного життя домашніх господарств і організацій. І будуть, наприклад, надавати підтримку незалежного життя для населення похилого віку та людей з обмеженими можливостями, сприяти комфортному життю у себе вдома. Органи державного управління та підприємства будуть використовувати

вбудовані системи в логістиці, мікроплатежах, для віддаленого доступу та моніторингу, автоматизації функцій, і надання клієнтам активних послуг. Основною відправною точкою для дизайну ІКТ обладнання, програмного забезпечення та електронних послуг буде їхня простота у використанні і доступність.

Особливу увагу буде приділено доступності та інформаційній інфраструктурі, а також її семантичній сумісності. У цьому світлі, Фінляндія є і буде активно брати участь у міжнародній стандартизації ІКТ, фінські представники будуть мати добре знання стандартів. Державне управління в галузі ІТ довершиться на основі консолідованої структури (JulkIT). Державне управління ІТ-системами і структурами даних буде структурно незалежним і сумісним, таким чином роблячи можливими реформи.

Передачі даних між ІТ-системи будуть в основному базуватися на відкритих стандартах і інтерфейсах, а також на національному рівні будуть розроблені рішення для електронних інтерфейсів сервісів.

У сфері соціального захисту і охорони здоров'я, буде можливість доступу до національного електронного архіву, а також сервісу для архівування інформації про пацієнтів у громадському і приватному секторах. Громадяни зможуть перевірити свою інформацію в архівній службі в будь-який час.

Приклади запропонованих заходів:

- Корегування національних цілей, згідно з якими всі домашні господарства, підприємства і організації державного сектора будуть мати зручний доступ до широкопasmової мережі Інтернет в 100 Mb / s. Буде складено Національний план реалізації.
- Організація національної координації стандартизації інформаційних технологій.

- Призначення міністерства, відповідального за розвиток управління державним сектором та управління інформацією, створення міжвідомчої робочої групи для координації цього питання.
- Створення національного електронного архіву служби соціального захисту та охорони здоров'я, і його використання в якості основи для створення єдиного вікна інформації про жителів.
- Реалізація національних служб для електронної ідентифікації громадян, організацій та співробітників, а також онлайн-транзакцій в державному та приватному секторах.
- Розвиток національної географічної інформаційної інфраструктури та реалізація порталу географічної інформації відповідно до керівних принципів, встановлених ЄС.

Цілі на найближчу перспективу 2007 -2011:

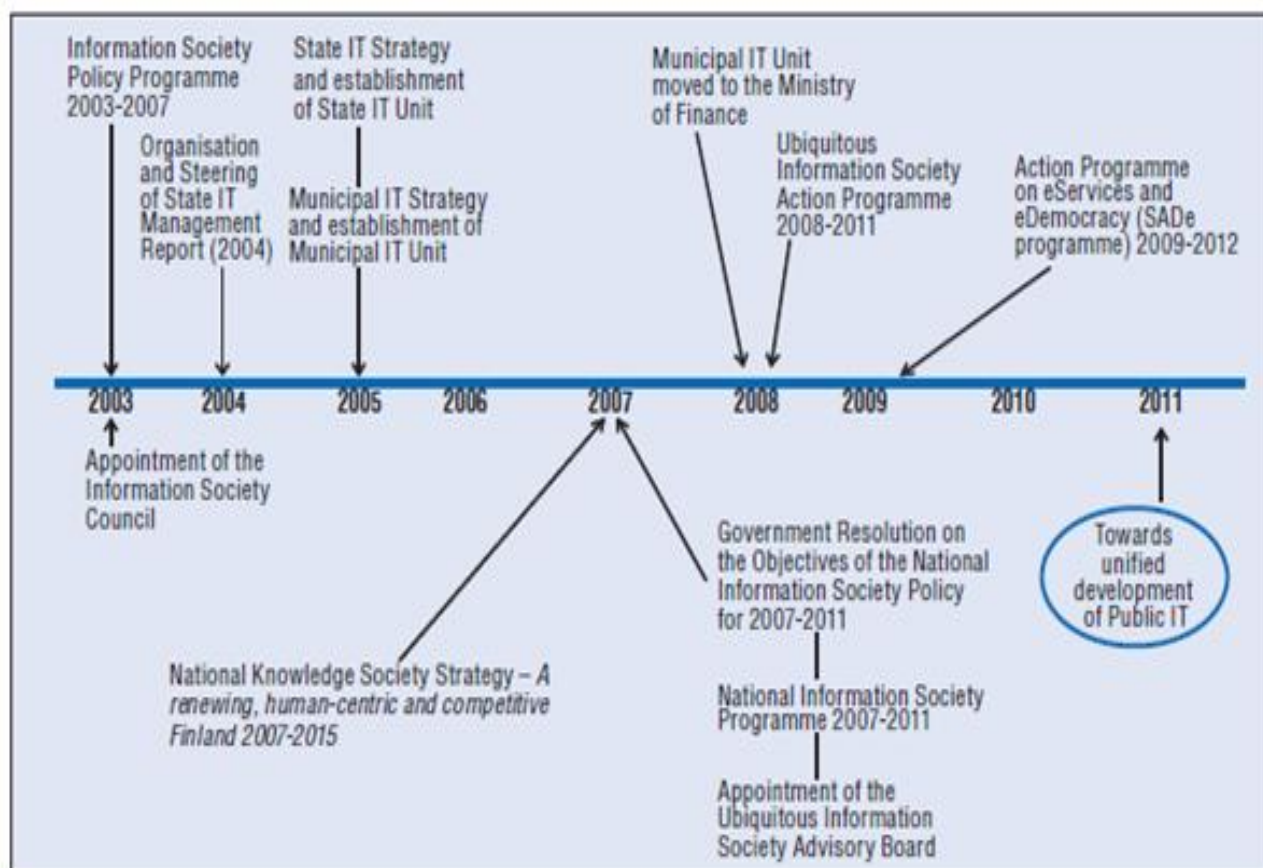
72 запропонованих заходи були використані в якості основи для визначення кількох головних проектів, які будуть здійснюватися протягом періоду 2007-2011 рр..

А саме:

- Ініціювання політичних програм з реформування структури суспільного сектора послуг.
- Збільшення швидкості з'єднання інформаційних мереж та забезпечення сумісності інфраструктури Інформаційного суспільства.
- Забезпечення умов для безперервного навчання.
- Реформування правил трудового життя і розвиток керівної та наглядової роботи.
- Реформування інноваційної системи.
- Подальший розвиток системи авторського права.
- Сприяння цифровізації бізнесу малих і середніх підприємств.

- Внесок у міжнародні зусилля, особливо на Рівні ЄС, і в тісній співпраці з Азіатськими країнами.

Часова шкала стратегій і дій щодо електронного урядування та інформаційного суспільства

Source: OECD, from Finnish government strategy documents.

Стратегічна ініціатива по всьому державному сектору електронного урядування та електронних послуг: Електронна демократія 2009-2014 (видано в 2009 році).

Основні керівні принципи:

- Розвиток багатоканальних суспільних служб
- Всеохопність - весь державний сектор в єдиному вікні
- Високий ступінь розвитку електронних послуг
- Орієнтація на клієнта

- Синхронізованість національних порталів
- Розвитку IT-менеджменту як частина державного управління
- Підвищення продуктивності і рентабельності
- Загальні служби для всього державного сектора
- Підвищений керованості, розвиток методів керування
- Розвиток сумісності
- Участь громадян та електронна демократія
- Використання і розвиток державного сектора IT-ринку.

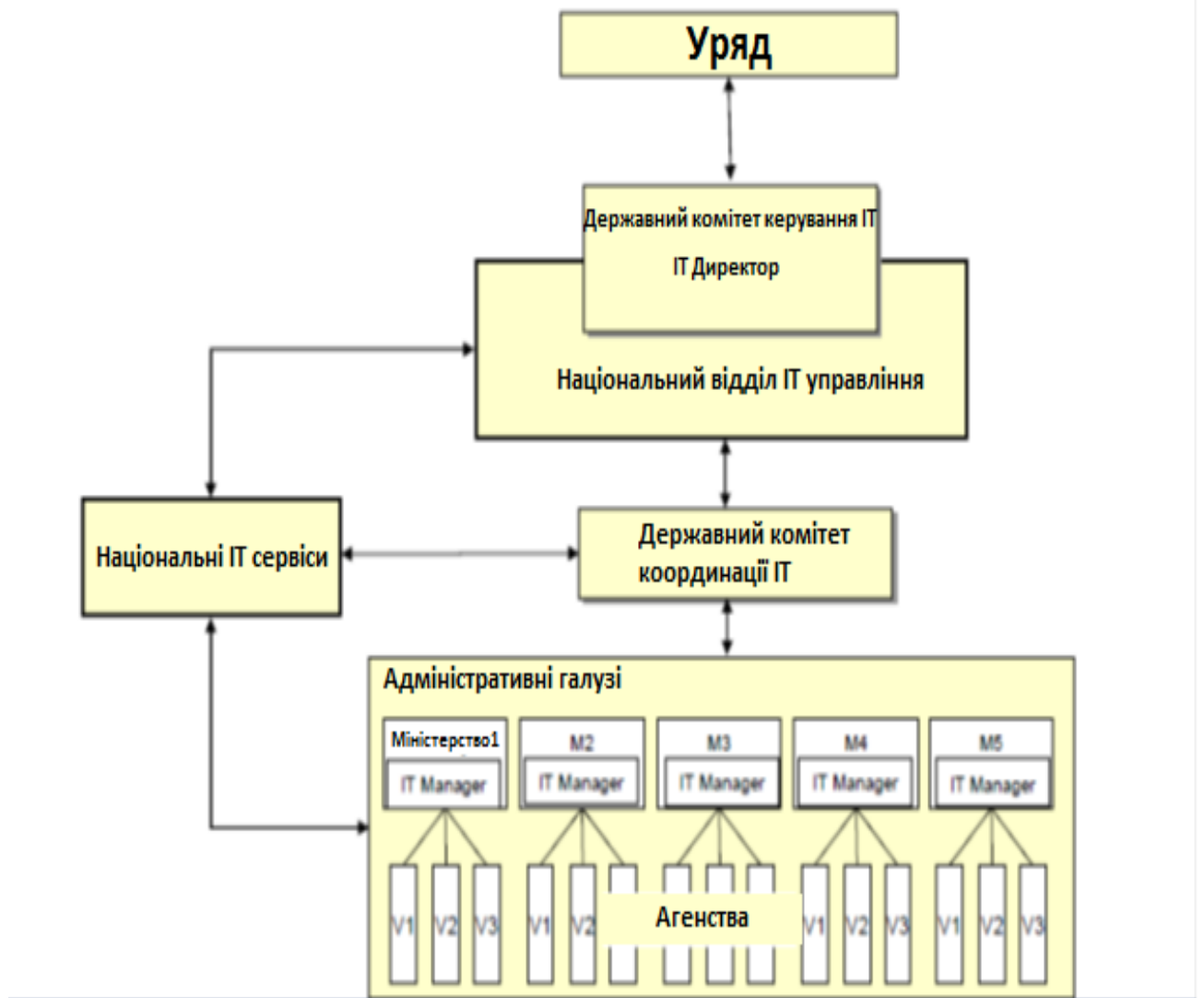
Політика і стратегія Національного електронного уряду

Організаційна структура

На Міністерство фінансів покладено обов'язки у сфері державного управління реформами, інформаційними та комунікаційними технологіями (ІКТ), і загальним розвитком публічного адміністрування. Міністерство допомагає уряду в реалізації свого бачення ефективних керівних принципів і пов'язаної з ними стратегії електронного уряду. Ці функції в основному здійснюються Національним відділом IT-управління у складі Департаменту з управління, Міністерства фінансів. Міністерство фінансів також несе відповідальність за Відділ управління урядовою інформацією.

Координація

Державне ІТ урядування

Департамент публічного управління Міністерства фінансів

Несе відповідальність за управління політикою в центральному уряді, і служить в якості експерту уряду з адміністративного розвитку. Він відповідає за координацію урядової політики у сфері ІКТ, серед інших речей. Підтримує Міжорганізаційну групу ІКТ та сприяє заходам щодо поліпшення обслуговування і якості, а також займається управлінням інформацією та захистом даних у Центральному уряді. Департамент складається з двох блоків: Політики управління і суспільних послуг. Національний відділ ІТ-управління

створено на початку 2005 року, його очолює ІТ Директор, діючи як міжурядовий Головний службовець в сфері інформації (CIO). Цей підрозділ відповідає за підготовку і здійснення урядом ІТ стратегії, і об'єднує виробництво і закупівлю спільних ІТ-послуг, розвантажуючи міністерства і відомства для їх зосередження на розвитку ІТ-послуг з метою підтримки своєї власної основної діяльності.

Відділ управління урядовою інформацією при Міністерстві фінансів

Був створений в 2002 році для поліпшення управління інформацією всередині та між міністерствами. Він працює зі спільною інформаційною системою міністерств і ініціює, заохочує і координує подальший розвиток міжсекторальних та спільних проектів в області управління інформацією, інформаційних технологій і безпеки даних у центральному уряді.

Відповідає за підтримку загальної системи інформації, за створення цільної архітектури ІКТ та її інфраструктури для загальних систем (урядові веб-сайти, інтранет, системи управління документами, системи прийняття рішень). Ця відповідальність включає в себе розробку, обслуговування і забезпечення зручності використання міністерствами спільних даних та мереж зв'язку, і зручності громадського порталу (Www.suomi.fi).

Міністерство внутрішніх справ (MBC)

Серед інших функцій і завдань, MBC керує міжвідомчою і міжорганізаційною координаційною групою у справах електронних послуг.

Консультативний комітет з управління інформацією в галузі державного управління (JUNTA).

Консультативний комітет з управління інформацією у галузі державного управління, JUNTA, було створено в Міністерстві внутрішніх справ. Він

координує розвиток співробітництва в управлінні інформацією між державою та муніципалітетами. Комітет планує співпрацю в управлінні інформацією, робить доповіді та дослідження, і складає рекомендації для публічних адміністрацій. JUNTA відповідає за координацію розвитку інформаційних технологій, управління інформацією та електронними послугами в центральних і місцевих органах влади, сприяє використанню ІКТ в публічному адмініструванні, а також встановлює стандарти і розробляє керівні принципи і адміністративні принципи у межах своєї компетенції («JHS рекомендації»: Еталонна архітектура для онлайн-сервісів, інтерфейси у публічному адмініструванні для управління інформацією, фінський стандарт метаданих, XML-стандартів і т.д.)

Підтримка

Фінський інститут державного управління (HAUS)

www.haus.fi

ТОВ HAUS було створено в 1971 році як центр навчання без відриву від роботи для державних службовців. В 1995 році він був перетворений у державне підприємство підпорядковане Міністерству Фінансів, і Трансформований у ТОВ на початку вересня 2002 року. Його місія полягає в наданні інноваційних тренінгових та консалтингових послуг і сприянні новітнім знанням в області адміністративної практики.

Аудит / Забезпечення

Національний аудиторський офіс (НАО)

Незалежний експертний орган, який працює з парламентом. Його завдання полягає в ревізії законності та обґрунтованості фінансового управління держави та контролі за дотриманням державного бюджету.

Управління Захисту даних омбудсмена

Запроваджує і слідкує за дотриманням Закону про персональні дані 1999 року, і, крім того, забезпечує керівництво та консультації з усіх питань, пов'язаних з обробкою персональних даних.

Регіональне та місцеве електронне урядування

Регіональні ради та муніципалітети

www.reg.fi

У Фінляндії, адміністрація розумно децентралізована. Муніципалітети користуються значною незалежністю. Регіональні ради муніципальних спільних органів відповідальні за регіональний розвиток. Є 19 регіональних рад, в яких об'єднані разом 446 муніципалітети країни. Хоча багато муніципалітетів об'єднують дуже малі громади, більшість з них надають Інтернет-послуги.

Міністерство внутрішніх справ

Відповідає за управління інформацією в обласних адміністраціях і місцевих органах влади і відіграє важливу координуючу роль на місцевому рівні. Хоча Міністерство фінансів відповідає за загальну координацію ІКТ ініціатив, Міністерство внутрішніх справ відповідає за вертикальну координацію послуг електронного уряду. Міністерство також забезпечує поширення й обмін стандартами, передовою практикою і підходами на регіональному та місцевому рівнях, через свої управління інформацією

KuntaIT

Цю структуру було створено в рамках МВС з початку вересня 2006 року. На KuntaIT покладено завдання координації сумісності послуг електронного

уряду між муніципальними та регіональними органами влади, сприяючи тим самим інформаційній взаємодії між ними.

Топ 5 стратегічних пріоритетів розвитку електронного уряду:

1. Розвиток кластерів послуг заснованих на життєвих ситуаціях (10-12 кластерів)
2. Посилення корпоративного управління; з децентралізованих до більш централізованих механізмів прийняття рішень, удосконалення законодавства на підтримку цієї мети.
3. Покращення координації між центральним урядом і муніципалітетами.
4. Консолідація та централізація використання ІТ інфраструктури і мережевих служб для всієї системи державного управління.
5. Посилення управління великими ІТ-проектами.

Список використаних джерел:

1. <http://www.tradingeconomics.com>
2. <http://www.nationmaster.com>
3. <http://tilastokeskus.fi>
4. <http://www.itu.int/>
5. <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu>
6. <http://www.epractice.eu/en/document/288228>
7. Digitizing Public Services in Europe: Putting ambition into action, 9th Benchmark Measurement | December 2010
8. <http://www.stat.fi/>
9. www.oecd.org
10. <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/fi.html>

**ІНСТИТУЦІЙНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ
ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ:
КРАЩІ ЗАРУБІЖНІ ПРАКТИКИ**

Авторський колектив:

Радченко Павло Олександрович, **Соболева** Тетяна Юріївна,
Бернікова Оксана Петрівна, **Курилюк** Дмитро Володимирович,
Стаднік Вікторія Володимирівна, **Сметанін** Сергій Юрійович,
Жмеренецький Олексій Сергійович.

За загальною редакцією:

Чукот Світлани Анатоліївни, д.н.держ.упр., професора,
Загвойської Ольги Василівни, к.н.держ.упр.